

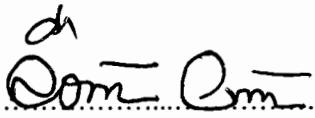
ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้น
โทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

จิรายุ ชาวมูล

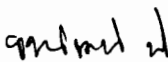
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
มกราคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

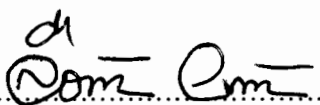
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ จิรายุ ชาวมูล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

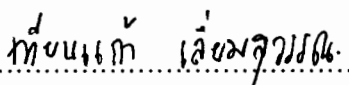
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.ลือชัย วงษ์ทอง)

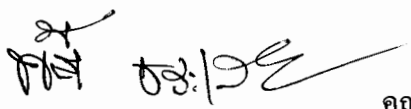
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.ธนวัฒน์ พิมลจินดา)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ลือชัย วงษ์ทอง)

.....กรรมการ
(อาจารย์เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนี ธารเสนา)
วันที่...30...เดือน.....มกราคม.....พ.ศ....2558.....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี” สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการช่วยเหลืออนุเคราะห์ และให้คำปรึกษาอย่างดีจาก ดร. ลือชัย วงษ์ทอง อาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำงานนิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขปัญหาในทุก ๆ ด้านของการทำงานนิพนธ์ ส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างดี ผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา และคณาจารย์อื่น ๆ ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิประสาทวิชา จนผู้ศึกษามีความรู้นำมาใช้ในการทำงานนิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างดีและขอขอบพระคุณ ประชาชนทุกคนที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบพระคุณ นางวรรณดี บัวภา ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงชลบุรี ในช่วยในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านอาจารย์ทุกท่าน และครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนทุกท่านที่เกี่ยวข้องซึ่งมิได้กล่าวนาม ณ ที่นี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

จิรายุ ชวามูล

56930196: สาขาวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: ความคาดหวัง/ โครงการฝึกวิชาชีพ

จรรยา ชวามูล: ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี (THE EXPECTATIONS TOWARD OCCUPATIONAL TRAINING PROJECT AMONG FEMALE INMATES AFTER INCARCERATION AT WOMEN'S PRISON IN CHON BURI PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: ลือชัย วงษ์ทอง, ปร.ค. 110 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีวัตถุประสงค์ ประการแรกเพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ประการที่สองเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพก่อนต้องโทษ หากไม่ได้ประกอบอาชีพบุคคลใดเป็นผู้เลี้ยงดูท่าน ภาวะสมรส รับผิดชอบในครอบครัว พฤติกรรมก่อนต้องโทษ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านคดีความ ได้แก่ โทษฐานที่กระทำความผิดกำหนดโทษ จำนวนครั้งที่กระทำความผิด ปัจจุบันท่านจำคุกในคดีนี้มาแล้วเท่าใด สาเหตุที่ท่านกระทำความผิดครั้งนี้ โดยเก็บข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ต้องขังก่อนปล่อยพ้นโทษ 1 ปี ในทัณฑสถานหญิงชลบุรีประจำปี 2557 เป็นผู้ต้องขังหญิงทั้งสิ้น 120 คน ซึ่งผู้วิจัย ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์โดยสถิติ ค่าสถิติที่นำมาวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และใช้สถิติ Compare mean ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการศึกษาความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ภาพรวมด้านต่าง ๆ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงมีความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ภาพรวมด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ผลการศึกษารเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีกลุ่มอายุ 25 ปีลงมา มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุ 31-35 ปี ตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป และอายุ 26-30 ปี ผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ตอนต้น มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวส. ระดับปริญญาตรีขึ้นไปและ ปวส./ อนุปริญญา ผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนาภาคกลาง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนา ภาคตะวันออก ภูมิลำเนา กรุงเทพฯ/ ปริมณฑล ภูมิลำเนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภูมิลำเนา ภาคเหนือ และภูมิลำเนา ภาคใต้

ผู้ต้องขังหญิงที่มีอาชีพก่อนต้องโทษเกษตรกร มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอาชีพก่อนต้องโทษรับจ้างทั่วไป เรียนหนังสือ ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และว่างงาน

ผู้ต้องขังหญิงที่มีผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ ด้านอื่น ๆ มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีบิดา/ มารดาของสามี สามี บิดา-มารดาของตนเองและ พี่น้อง/ ญาติ เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ ผู้ต้องขังหญิงที่ไม่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว

ผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 11-15 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 1-5 ปี 20 ปีขึ้นไป 6-10 ปี ต่ำกว่า 1 ปีและกำหนดโทษระหว่าง 16-20 ปี ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด 3 ครั้ง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด จำนวน 2 ครั้ง 1 ครั้ง และมากกว่า 5 ครั้ง ผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 16-20 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 1- 5 ปี ต่ำกว่า 1 ปีและ ผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 6-10 ปี

56930196: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A.

(GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: EXPECTATION S/ OCCUPATIONAL TRAINING

JIRAYU CHAWMOON: THE EXPECTATIONS TOWARD OCCUPATIONAL TRAINING PROJECT AMONG FEMALE INMATES AFTER INCARCERATION AT WOMEN'S PRISON IN CHON BURI PROVINCE. ADVISOR: LUECHAI WONGTONG, Ph.D. 110 P. 2015

The purpose of this study was twofold. First, it aimed at examining the expectations toward occupational training project among female inmates after incarceration at a women's prison in Chon Buri Province. Also, this study attempted to determine the relationship between their occupational training and personal information, including age, educational level, location of hometown, occupation before incarceration, numbers of dependents in family, behavior before incarceration, type of offense, numbers of year and frequency of incarceration, numbers of offense, and causes of offense. The data were collected by a questionnaire. The subjects in this study were 120 female inmates with another year of incarceration before being released from Women's Prison in Chon Buri Province in the year of 2014. The statistical tests used to analyze the collected data included frequency, percentage, means, and standard deviation. To compare the level of expectations toward occupational training project and the subjects' personal information, the comparison of means was operated.

The results of the study revealed that the subjects had a rather high level of expectations toward occupational training project. Also, it was shown that female inmates, aged below 25 years had a higher level of expectations than those with 31-35 years, 36 years onwards, and 26-30 years. In addition, the subjects, holding primary and lower secondary school certificates, had a higher level of expectations than their counterparts, holding upper secondary school certificate, higher vocational degree, diplomas and bachelor's degree. It was found that the subjects whose hometowns were in central part of Thailand had a higher level of expectations toward occupational training project than those originally coming from the eastern part, Bangkok and peripheral areas, northeastern, and southern part of Thailand. Furthermore, female inmates who used to be agriculturalists before incarceration had a higher level of expectations toward

occupational training project than those having other occupations, including daily hired workers, students, merchants, business owners, and unemployed person. Also, the subjects who were unemployed and dependents before their incarceration had a higher level of expectations than their counterparts who were unemployed but were financially supported by their mother-father, mother- and father-in-law, or siblings/relatives. The subjects without any dependents in their family had a higher level of expectations toward occupational training project than their counterparts who had dependents in their family. The subjects with prison sentence of 11-15 years had a higher level of expectations had a higher level of expectations than their counterparts who had a prison sentence lower than 1 year, during 1-5 years, more than 20 years, 6-10 years, and 16-20 years. Also, the subjects committing crime 3 times had a higher level of expectations than those committing crime only one time, two times, and more than 5 times. Finally, female inmates being incarcerated for 16-20 years had a higher level of expectations toward occupational training project than those being in prison less than one year, during 1-5 years, and 6-10 years.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	5
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
ขอบเขตของการศึกษา.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ทฤษฎีความคาดหวัง.....	9
ทฤษฎีอาชญาวิทยา.....	15
ทฤษฎีสังคม.....	21
แนวคิดเกี่ยวกับระยะทางสังคม.....	26
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาผู้ต้องขังก่อนปล่อยพันธโทษ.....	31
ข้อมูลทั่วไปของทัณฑสถานหญิงชลบุรี.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
วิธีการศึกษา.....	49
ประชากร.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
เกณฑ์การแปลผล.....	53
4 ผลการวิจัย.....	54
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	54
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความของผู้ต้องขังหญิงใน ทัณฑสถานหญิงชลบุรี.....	57
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อการ ประกอบอาชีพหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงชลบุรี.....	60
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของ ผู้ต้องขังหลักพัน โทษในทัณฑสถานหญิงกับปัจจัยส่วนบุคคล.....	72
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและความคาดหวัง ในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหลักพัน โทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี.....	84
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	91
สรุปผลการวิจัย.....	91
อภิปรายผล.....	96
ข้อเสนอแนะ.....	98
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	103
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	110

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล.....	54
2	จำนวนร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพฤติกรรมก่อน ต้องโทษ.....	57
3	จำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความ จำแนกตามประกอบด้วย 1. ด้าน กำหนดโทษ 2. ด้านจำนวนครั้งที่กระทำความผิดซ้ำในทุกคดีความ 3. ด้านปัจจุบัน ท่านถูกจำคุกในคดีนี้มาแล้วเท่าใด.....	58
4	จำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความของโทษฐานที่กระทำความผิด.....	59
5	จำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความ ด้านของสาเหตุที่กระทำความผิด ในครั้งนี.....	60
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวัง ของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้.....	61
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวัง ของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการนวดแผนไทย.....	63
8	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวัง ของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย.....	65
9	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวัง ของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการทำขนมเบเกอรี่.....	67
10	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวัง ของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร.....	69
11	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวัง ของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ภาพรวมด้านต่าง ๆ.....	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
12	การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิง หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ..... 73
13	การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิง หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามระดับ การศึกษา..... 75
14	การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิง หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามภูมิลำเนา..... 77
15	การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิง หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอาชีพก่อน ต้องโทษ..... 79
16	การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิง หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามผู้เลี้ยงดู ตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ..... 81
17	การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิง หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม ภาวะความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว..... 83
18	การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิง หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามกำหนดโทษ..... 85
19	การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิง หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามจำนวนครั้งที่ กระทำความผิด..... 87
20	การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิง หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามจำคุก มาแล้วเท่าใด..... 89

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1	โครงสร้างการบริหารราชการภายในทัศนสถานหญิงชลบุรี..... 37
2	กระบวนการในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง..... 39

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรมราชทัณฑ์ เป็นองค์กรหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมที่มีภารกิจในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามคำพิพากษาของศาล โดยการควบคุมผู้ต้องขังมิให้หลบหนีและการแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังให้เป็นพลเมืองดีของสังคมเมื่อพ้นโทษ สำหรับงานด้านการแก้ไขเด็ดยังมิได้มีรูปแบบในการแก้ไขที่เป็นรูปแบบเฉพาะ จะมีแต่วิธีการที่ใช้ในภาพรวมแบบเบ็ดเสร็จทั่วประเทศ โดยมีกิจกรรมหลักที่เป็นพื้นฐาน เช่น การฝึกวิชาชีพ การให้การศึกษา การอบรมศีลธรรม จริยธรรม ทั้งนี้เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและฝึกทักษะในการดำรงชีวิตในสังคมให้แก่ผู้ต้องขังซึ่งพบว่าสัมฤทธิ์ผล ในการแก้ไขให้ผู้ต้องขังกลับคืนเป็นคนดีของสังคมของกรมราชทัณฑ์ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ทั้งนี้เป็นเพราะการแก้ไขฟื้นฟูด้วยวิธีดังกล่าวข้างต้น ยังไม่ได้ลงลึกถึงสาเหตุและมูลเหตุจูงใจ ตลอดจนพฤติกรรมในการกระทำผิดของผู้ต้องขังแต่ละประเภท

แนวความคิดเกี่ยวกับการลงโทษเพื่อแก้ไขฟื้นฟู (Rehabilitation) เป็นแนวความคิดของสำนักอาชญาวิทยาปฏิฐานนิยม ซึ่งเชื่อในเรื่องเจตจำนงกำหนด กล่าวคือ การกระทำของมนุษย์ถูกกำหนดจากปัจจัยต่าง ๆ มนุษย์ไม่สามารถเลือกกระทำได้อย่างอิสระหรือใช้เหตุผลโดยการเลือก มนุษย์ถูกกดดัน บีบบังคับจากสิ่งแวดล้อมและปัจจัยต่าง ๆ จนมีบุคลิกภาพที่บกพร่องและนำไปสู่การกระทำผิด เรือนจำจึงเป็นสถานที่ในการบำบัดแก้ไขเพื่อให้กลับตนเป็นคนดี ดังนั้น ระยะเวลาที่อยู่ในเรือนจำ จึงเป็นช่วงเวลาที่สำคัญต่อการปรับเปลี่ยนทัศนคติ พฤติกรรมของผู้กระทำผิด เพราะถ้าหากกรมราชทัณฑ์สามารถแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดกลุ่มนี้ให้มีทัศนคติ พัฒนาความคิด อารมณ์ และการแสดงออกที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานที่สังคมยอมรับ ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนและประเทศชาติ

เมื่อถูกควบคุมตัวอยู่ในทัณฑสถาน ซึ่งระยะเวลาที่รับโทษจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการกระทำผิดที่มีความรุนแรงมากน้อยเพียงใด บางคนถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกนานหลายปี ขณะที่ต้องโทษย่อมต้องถูกตัดขาดจากบุคคลภายนอก ต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินชีวิตที่เคยปฏิบัติขณะอยู่สังคมภายนอก เช่น การพบปะสังสรรค์ มีเสรีภาพที่จะพูด คิด ทำ หรือไป ในสถานที่ต่าง ๆ มาเป็นการต้องอยู่ในกำแพงสี่เหลี่ยมที่มีกฎระเบียบวินัยเคร่งครัด ขาดเสรีภาพที่จะประพฤติปฏิบัติตนตามความต้องการ นอกจากนี้ ประสบการณ์บางอย่างที่ได้รับขณะต้องโทษอาจทำให้ผู้ต้องขังมีทัศนคติที่ไม่ดี เกิดความขมขื่น จึงขัง อับอาย มีความกลัวเกรงว่าสังคมจะดูถูกเหยียดหยาม ไม่ยอมรับ ซึ่งสภาพเช่นนี้ทำให้ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการปรับตัวเข้ากับ

ครอบครัวและสังคมภายนอก ซึ่งระยะเวลาหลังพ้นโทษในช่วงแรกนับเป็นช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญมาก ผู้ต้องขังที่ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระมักจะประสบปัญหาต่าง ๆ ดังนี้ เช่น ปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม ครอบครัว และญาติ มีปัญหาในการประกอบอาชีพ เนื่องจากมีข้อจำกัดทางกฎหมาย (Legal status barriers) และปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย มีผู้ต้องโทษจำนวนมากที่ครอบครัวต้องแตกแยกหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงไปเมื่อตนต้องโทษจำคุก และเมื่อพ้นโทษออกมา ก็อาจจะมีปัญหาด้านที่อยู่อาศัย เนื่องจากไม่สามารถติดต่อกับครอบครัวได้

ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ผู้พ้นโทษไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองและถ้าไม่มีผู้ใดช่วยเหลือให้คำแนะนำทางออกให้แล้ว ก็อาจจะทำให้ผู้พ้นโทษกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก ในการปลดปล่อยผู้ต้องขังให้พ้นโทษ จะเห็นได้ว่าองค์การสหประชาชาติก็ให้แนวทางแก่รัฐและสังคมในการช่วยเหลือผู้กระทำผิด โดยกำหนดในข้อที่ 64 ไว้ว่า “ภาระของสังคมมิได้ยุติลงไปทันทีที่ผู้ต้องขังพ้นโทษ ฉะนั้น ควรมืองค์การรัฐบาลหรือเอกชนที่สามารถหาทางช่วยเหลือภายหลังปลดปล่อยอย่างมีประสิทธิภาพ ในทางที่จะลดความรังเกียจผู้ต้องขังและในทางฟื้นฟูให้เขากลับเข้าสังคมได้โดยปกติ” (กรมราชทัณฑ์, 2554, หน้า 53) แต่ยังคงต้องมีกระบวนการ ซึ่งมีความสำคัญยิ่งในการช่วยเหลือ โอบอุ้มเขาเหล่านี้ให้คืนสู่และใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติ โดยกระบวนการนั้นคือ การให้การสงเคราะห์ผู้พ้นโทษ

กรมราชทัณฑ์ได้ตระหนักถึงปัญหาผลกระทบในการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ จึงมีนโยบายในการแก้ไข ฟื้นฟู และพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง โดยส่งเสริมให้เรือนจำ/ ทัณฑสถานทั่วประเทศ ดำเนินการจัดฝึกอบรมวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ให้แก่ผู้ต้องขัง เพื่อให้ผู้ต้องขังเกิดทักษะความรู้ ประสบการณ์ มีแนวทางในการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเอง และสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ ภายหลังจากพ้นโทษ

การฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานและบุคคลภายนอก เพื่อให้เกิดการพัฒนาการฝึกวิชาชีพในหลายด้าน ทั้งเรื่องของวิทยากรที่เข้ามาจัดฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ ให้มีความหลากหลาย ซึ่งหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนที่ผ่านมา ประกอบด้วย วิทยากรจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานอาชีวศึกษา สำนักงานเกษตร ปราชญ์ชาวบ้าน และวิทยากรท้องถิ่น เป็นต้น

ทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีอำนาจควบคุมผู้ต้องขังหญิงตามคำพิพากษาของศาลที่มีกำหนดโทษไม่เกิน 20 ปี ปัจจุบันมีผู้ต้องขังทั้งสิ้น 1,224 คน (ที่มาของข้อมูล: ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ ข้อมูล ณ วันที่ 29 ตุลาคม 2557) ทัณฑสถานหญิงชลบุรีมีนโยบายในการแก้ไข ฟื้นฟู และพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง โดยส่งเสริมให้เรือนจำ/ ทัณฑสถานทั่วประเทศ ดำเนินการจัดฝึกอบรมวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ให้แก่ผู้ต้องขัง เพื่อให้ผู้ต้องขังเกิดทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ มีแนวทางในการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเอง

และสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ภายหลังจากพ้นโทษ โดยการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังปัจจุบันแบ่ง คือ การฝึกอาชีพในระบบโรงงาน เป็นการฝึกอาชีพตามหลักสูตรมาตรฐาน ทำให้ผู้ต้องขัง เกิดความชำนาญในวิชาชีพนั้น การฝึกอาชีพงานบริการ การนวดแผนไทย ช่างเสริมสวย ตัดผม การประกอบอาหารคาว-หวาน (ครัวชุมชน) เบเกอรี่ กาแฟสด ฯลฯ การฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น เน้นกระบวนการฝึกอาชีพ (Training) พร้อมสร้างอาชีพตามความสนใจของผู้เข้ารับการอบรม ทำให้ มีแนวทางในการประกอบอาชีพที่หลากหลาย เมื่อผ่านการฝึกอบรมแล้ว สามารถนำความรู้และทักษะ ที่ได้รับไปประกอบอาชีพอิสระได้ทันที เช่น การประกอบอาหารจานเดียว (ผัดไทย ก๋วยเตี๋ยว ราดหน้า น้ำเต้าหู้ ปาท่องโก๋) งานเย็บปักถักร้อย การซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน งานประดิษฐ์ต่าง ๆ ฯลฯ การฝึกวิชาชีพการเกษตร โดยกรมราชทัณฑ์ได้น้อมนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาดำเนินการ เพื่อให้ผู้ต้องขังรู้สึกหวงแหนในที่ดินทำกิน ดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ พึ่งพาตนเอง โดยจัดตั้ง ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในเรือนจำชั่วคราว และส่งเสริมวิชาชีพการเกษตรในเรือนจำ/ ทัณฑสถาน ทั้งด้านการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ สวนป่า หัตถกรรมตามภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

การฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังของทัณฑสถานหญิงชลบุรี ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจาก หน่วยงานและบุคคลภายนอก เพื่อให้เกิดการพัฒนาการฝึกวิชาชีพในหลายด้าน ทั้งเรื่องของวิทยากร ที่เข้ามาจัดฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ ให้มีความหลากหลาย ซึ่งหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนที่ ผ่านมา ประกอบด้วย วิทยากรจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานอาชีวศึกษา สำนักงานเกษตร ปราชญ์ชาวบ้าน และวิทยากรท้องถิ่น เป็นต้น

ปัจจุบันกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงแรงงาน ได้มีนโยบายส่งเสริม การมีงานทำของผู้พ้นโทษ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ ทั้งในและต่างประเทศของผู้พ้นโทษจาก กรมราชทัณฑ์ เป็นการให้โอกาสในการมีอาชีพรายได้ สามารถอยู่ในสังคมอย่างปกติและเป็นกำลัง แรงงานที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจที่จะเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศ เพื่อให้การดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าวสัมฤทธิ์ผล ทั้งสองหน่วยงานจึงบูรณาการภารกิจร่วมกัน ให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น โดยการลงนามในบันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการพัฒนาฝีมือแรงงาน และส่งเสริมการมีงานทำของผู้พ้นโทษระหว่างกระทรวงแรงงานกับกระทรวงยุติธรรม ในวันที่ 1 มีนาคม 2555 เวลา 17.00 น. ณ งานนิทรรศการผลิตภัณฑ์ราชทัณฑ์ ครั้งที่ 45 เรือนจำกลางคลองเปรม ถนนงามวงศ์วาน กรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้ต้องโทษได้มีโอกาสในการพัฒนา ทักษะฝีมือ มีแนวทางในการประกอบอาชีพ พร้อมทั้งมีงานทำหลังจากพ้นโทษ สามารถใช้ชีวิต ในสังคมได้อย่างปกติ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน (นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์) และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (พลตำรวจเอกประชา พรหมนอก) ให้เกียรติลงนามในบันทึก

ข้อตกลง ฯ ปลัดกระทรวงแรงงาน (นายสมเกียรติ ฉายะศรีวงศ์) และรองปลัดกระทรวงยุติธรรม (นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ) ให้เกียรติลงนามพยานในบันทึกข้อตกลง ฯ

การดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าว มีกรอบแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายส่งเสริมการมีงานทำของผู้พื้น ไทย ฯ และกำหนดแผนการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยจะดำเนินการฝึกอบรมผู้ต้องโทษในหลักสูตรตามความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกหรือหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน แบ่งตามวัตถุประสงค์ 3 ประเภท คือ ฝึกเพื่อเข้าทำงานในสถานประกอบการ ฝึกเพื่อไปประกอบอาชีพอิสระ ฝึกเพื่อทำงานในต่างประเทศ โดยพิจารณาบางประเทศที่สามารถเข้าไปทำงานได้

โดยแผนการดำเนินงานของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ในปีงบประมาณ 2555 มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ต้องขังได้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถในวิชาชีพ และเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานฝีมือ โดยสอดคล้องกับความร่วมมือระหว่างสองกระทรวง ซึ่งได้ดำเนินการพัฒนาการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังใน 2 ลักษณะ

1. การจัดฝึกอบรมทั่วไปตามความต้องการของผู้ต้องขัง ซึ่งกรมราชทัณฑ์ได้รวบรวมสาขาอาชีพที่ผู้ต้องขังต้องการรับการฝึกอบรม เพื่อให้กระทรวงแรงงานจัดหลักสูตรและฝึกอบรมต่อไป
2. การจัดฝึกอบรมในสาขาที่ขาดแคลนแรงงานและทำการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โดยนำร่อง 2 สาขา ได้แก่ สาขาการนวดแผนไทย ในทัณฑสถานหญิงที่มีการฝึกวิชาชีพนวดแผนไทย และมีร้านให้บริการนวดแผนไทยแก่บุคคลภายนอกด้านหน้าทัณฑสถาน และสาขาช่างไม้เครื่องเรือน

ความสำคัญของความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษเพื่อนำไปใช้จ่ายในการดำรงชีวิต ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยสี่ ได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค ในอดีตสิ่งของต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นหน้าที่ของพ่อแม่เป็นผู้จัดหาให้แก่สมาชิกด้วยการผลิตขึ้นใช้เองในครอบครัว โดยไม่จำเป็นต้องใช้เงินซื้อหา ปัจจุบันการดำรงชีวิตในสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ประชาชนมีการศึกษามากขึ้น ความรู้ที่ได้รับจะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ เพื่อให้มีรายได้มาซื้อปัจจัยสี่และสิ่งของอื่น ๆ ในการดำรงชีวิตและสร้างมาตรฐานที่ดีให้แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม อาชีพมีอยู่มากมาย ควรพิจารณาเลือกประกอบอาชีพที่มีความถนัดและความสนใจ สุจริต มีความมั่นคงในชีวิต และมีรายได้เพียงพอ ความจำเป็นของการประกอบอาชีพจากความจำเป็นดังกล่าว ทำให้ผู้ต้องขังมีความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ เพื่อให้มีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว ซึ่งจะนำพาความสุขมาสู่ชุมชนหรือสังคมโดยรวม และก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในด้านการสร้างความเจริญและความมั่นคงทาง

เศรษฐกิจ การแก้ไขปัญหาทางสังคมและการพัฒนาประเทศให้ก้าวไกล สามารถแข่งขันในระดับมาตรฐานสากลได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ซึ่งมีความสำคัญกับการวิจัย คือ ทัศนสถานหญิงชลบุรี ได้จัดโครงการฝึกอบรมวิชาชีพหลัก 5 โครงการ คือ ด้านหมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ ด้านหมวดอาชีพการนวดแผนไทย ด้านหมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย ด้านหมวดอาชีพการทำเบเกอรี่ ด้านหมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อมุ่งหวังว่าถ้าพ้นโทษออกไปจะสามารถนำทักษะความรู้ ประสบการณ์ จากการฝึกอบรมวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ไปใช้ในการทำงาน ขอรับการเข้าสังคมเหมือนคนปกติทั่วไป เพื่อประโยชน์ในการเตรียมการปลดปล่อยและการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ต้องขังภายหลังการพ้นโทษให้เป็นที่ไปในแนวทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้ต้องขังหญิง ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในกรมราชทัณฑ์ จึงมีความสนใจที่ศึกษาว่าผู้หญิงซึ่งโดยธรรมชาติเป็นเพศที่มีความอ่อนไหวทั้งทางร่างกายและจิตใจ เมื่อต้องเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นผู้ต้องขังหญิงและใช้ชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมของทัศนสถานที่แตกต่างกันจากโลกภายนอก การถูกจำกัดเสรีภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติที่มีต่อตนเองและสังคมภายนอกเพียงใด ความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ โดยทำการศึกษาในประเด็นด้านหมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ ด้านหมวดอาชีพการนวดแผนไทย ด้านหมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย ด้านหมวดอาชีพการทำเบเกอรี่ ด้านหมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัศนสถานหญิงชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัศนสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาตามคำนิยามศัพท์ ดังต่อไปนี้
ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่นที่คาดหวังในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการหรือคาดหวังเอาไว้

ความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ หมายถึง ความคิดเห็นหรือสิ่งที่คาดคิดไว้ว่าจะประกอบอาชีพอะไรภายหลังการพ้นโทษ

อาชีพ หมายถึง การทำกิจกรรม การทำงาน การประกอบอาชีพที่ไม่เป็นโทษแก่สังคม และมีรายได้ตอบแทน โดยอาศัยแรงงาน ความรู้ ทักษะ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการ แตกต่างกันไป

หมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ หมายถึง ทักษะที่ได้รับการฝึกอบรมและ ความสามารถในการพัฒนาไปสู่อาชีพ พร้อมทั้งความคิดสร้างสรรค์จากการออกแบบงานไม้ให้ออกมาในลักษณะรูปแบบต่าง ๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ กรอบรูป กระจก แจกัน เป็นต้น

หมวดอาชีพการนวดแผนไทย หมายถึง ทักษะที่ได้รับการฝึกอบรมและความสามารถในการพัฒนาไปสู่อาชีพ พร้อมทั้งการบำบัดโรคด้วยการกด คลึง บีบ ทูบ สับ ประคบ หรือวิธีการนวดอื่นใดตามแบบแผนของการประกอบโรคศิลปะ

หมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย หมายถึง ทักษะที่ได้รับการฝึกอบรมและความสามารถในการพัฒนาไปสู่อาชีพ พร้อมทั้งการจัดเตรียมและปรุงอาหารไทย ทั้งคาว หวาน และอาหารว่าง ได้ถูกต้องตามหลักสุขอนามัย ตลอดจนการจัดและตกแต่งแบบไทย

หมวดอาชีพการทำเบเกอรี่ หมายถึง ทักษะที่ได้รับการฝึกอบรมและความสามารถในการพัฒนาไปสู่อาชีพ พร้อมทั้งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากแป้งสาลีแปรรูปและทำให้สุกโดยการอบ โดยแบ่งเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ขนมปัง ลูกเกด เล็ก และเพสตรี

หมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร หมายถึง ทักษะที่ได้รับการฝึกอบรมและความสามารถในการพัฒนาไปสู่อาชีพ พร้อมทั้งการนำผลผลิตจากการปลูกพืชและสัตว์เลี้ยงมาเปลี่ยนแปลงด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีรูปร่างลักษณะแตกต่างไปจากเดิม

ผู้ต้องขัง หมายถึง นักโทษเด็ดขาด คนต้องขัง และคนฝากของทัณฑสถานหญิง ซึ่งมีโทษเหลือจำตั้งแต่ 6-12 เดือน

พ้นโทษ หมายถึง บุคคลที่พ้นจากสภาพการเป็นผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักขังที่พ้นจากการควบคุมดูแลของทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ทัณฑสถานหญิงชลบุรี หมายถึง สถานที่ใช้ควบคุมและคุมขังผู้ต้องขังเพศหญิงและผู้ต้องขังตามคำสั่งศาลหรือคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลตามแต่กรณี โดยให้ควบคุมไว้ที่ทัณฑสถานหญิงชลบุรี ซึ่งกำหนดโทษสูงสุดไม่เกิน 25 ปี จำนวนผู้ต้องขังสูงสุดไม่เกิน 1,300 คน

เตรียมความพร้อมก่อนปล่อย หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมสำหรับผู้ต้องขังหญิงที่จะได้รับการปล่อยเพื่อกลับคืนสู่ครอบครัวและสังคม โดยจะต้องปฏิบัติตามแผนการที่วางไว้ในขณะเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย

อาชีพหลังพ้นโทษ หมายถึง ผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวมีรายได้และงานทำอย่างต่อเนื่อง เป็นหลักแหล่งที่มั่นคง

โทษฐานที่กระทำความผิด หมายถึง ฐานโทษที่กระทำความผิดของผู้ต้องขังทัณฑสถานหญิงชลบุรี โดยแบ่งเป็น ฐานโทษที่กระทำความผิด ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิด พ.ร.บ. ยาเสพติด/ สารระเหย ความผิดต่อร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัย พ้นอันตรายต่อประชาชน และความผิดอื่น ๆ

กำหนดโทษ หมายถึง กำหนดโทษของผู้ต้องขังทัณฑสถานหญิงชลบุรี โดยแบ่งเป็น กำหนดโทษ ต่ำกว่า 1 ปี ตั้งแต่ 1-5 ปี ตั้งแต่ 6-10 ปี ตั้งแต่ 11-15 ปี ตั้งแต่ 16-20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี
2. นำผลวิจัยที่ได้ไปใช้ในการสร้างและพัฒนาโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี
3. เป็นข้อมูลสำคัญที่ทำให้ทัณฑสถานหญิงชลบุรีสามารถตอบสนองความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิง เพื่อให้ทัณฑสถานหญิงประสบความสำเร็จด้าน โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย หมวดอาชีพเกี่ยวกับวิชาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะ และงานไม้ อาชีพการนวดแผนไทย อาชีพประกอบอาหารไทย อาชีพการทำขนมเบเกอรี่ และอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ระยะเวลาครั้งนี้ ระหว่างพฤษภาคม พ.ศ. 2557 ถึงธันวาคม พ.ศ. 2557

ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้ ได้ดำเนินการเฉพาะในพื้นที่ภายในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ประชากรที่ใช้วิจัย คือ ผู้ต้องขังก่อนปล่อยพันธโทษ 1 ปีในทัณฑสถานหญิงชลบุรี
ประจำปี 2557 เป็นผู้ต้องขังหญิงทั้งสิ้น 120 คน (ที่มา: ข้อมูลผู้ต้องขังที่ผ่านการฝึกวิชาชีพตาม
โครงการฝึกวิชาชีพ 5 โครงการ คือ โครงการฝึกวิชาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ อาชีพการนวด
แผนไทย อาชีพประกอบอาหารไทย อาชีพการทำขนมเบเกอรี่ และอาชีพการแปรรูปผลผลิตทาง
การเกษตร)

บทที่ 2

แนวคิด และทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิง ต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี อีกทั้ง ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้เรียบเรียงสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

1. ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory)
2. ทฤษฎีอาชญาวิทยา (Criminological theory)
3. ทฤษฎีสังคม (Social theory)
4. แนวคิดเกี่ยวกับระยะทางสังคม (Social distance)
5. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาผู้ต้องขังก่อนปล่อยพ้นโทษ
6. ข้อมูลทั่วไปของทัณฑสถานหญิงชลบุรี
7. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy)

ทฤษฎีความคาดหวังถูกนำเสนอโดย Vroom (1964) ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงาน ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการทางความคิดและการมี ความเห็นว่า การที่จะจูงใจให้พนักงานทำงานเพิ่มขึ้นนั้น จะต้องเข้าใจกระบวนการทางความคิดและการรับรู้ของบุคคลก่อน โดยปกติเมื่อคนจะทำงานเพิ่มขึ้นจากระดับปกติ เขาจะคิดว่า เขาจะได้อะไร จากการกระทำนั้นหรือการคาดคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อเขาได้แสดงพฤติกรรมบางอย่าง ในกรณี ของการทำงาน พนักงานจะเพิ่มความพยายามมากขึ้น เมื่อเขาคิดว่าการกระทำนั้น นำไปสู่ผลลัพธ์ บางประการที่เขามีความพึงพอใจ เช่น เมื่อทำงานหนักขึ้น ผลการปฏิบัติงานของเขาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ขึ้น ทำให้เขาได้รับความพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งและได้ค่าจ้างเพิ่มขึ้น ค่าจ้างกับตำแหน่ง เป็นผลของการทำงานหนักและเป็นรางวัลที่เขาต้องการ เพราะทำให้เขารู้สึกว่าได้รับการยกย่องจาก ผู้อื่นมากขึ้น แต่ถ้าเขาคิดว่าแม้เขาจะทำงานหนักขึ้นเท่าไรก็ตาม หัวหน้าของเขาจะไม่เคยสนใจดูแล ยกย่องเขา จึงเป็นไปได้ที่เขาจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งเขาก็ไม่เห็นความจำเป็น ของการทำงานเพิ่มขึ้น ความรุนแรงของพฤติกรรมที่จำทำงานขึ้นอยู่กับความคาดหวังที่จะกระทำตาม ความคาดหวังนั้น รวมถึงความดึงดูดใจของผลลัพธ์ที่จะได้รับ ซึ่งจะมีเรื่องของการดึงดูดใจ การ เชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน และการเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายาม โดยทฤษฎีนี้จะเน้นเรื่อง

ของการจ่ายและการให้รางวัลตอบแทน เน้นในเรื่องพฤติกรรมที่คาดหวังเอาไว้ต่อเรื่องผลงาน ผลรางวัล และผลลัพธ์ของความพึงพอใจต่อเป้าหมายจะเป็นตัวกำหนดระดับของความพยายามของพนักงาน

Vroom ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงานเรียกว่า VIE Theory ซึ่งได้รับความนิยมน้อยมากในการอธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ในการทำงาน

V = Valance หมายถึง ระดับความรุนแรงของความต้องการของบุคคลในเป้าหมายรางวัล คือคุณค่าหรือความสำคัญของรางวัลที่บุคคลให้กับรางวัลนั้น

I = Instrumentality หมายถึง ความเป็นเครื่องมือของผลลัพธ์ (Outcomes) หรือรางวัล ระดับที่ 1 ที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ 2 หรือรางวัลอีกอย่างหนึ่ง คือ เป็นการรับรู้ในความสัมพันธ์ของผลลัพธ์ที่ได้ (เชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน)

E = Expectancy ได้แก่ ความคาดหวังถึงความเป็นไปได้ของการได้ซึ่งผลลัพธ์หรือรางวัล ที่ต้องการเมื่อแสดงพฤติกรรมบางอย่าง (การเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายาม)

ตามหลักทฤษฎีความคาดหวังจะแย้งว่า ผู้บริหารจะต้องพยายามเข้าไปแทรกแซงในสถานการณ์การทำงาน เพื่อให้บุคคลเกิดความคาดหวังในการทำงาน, คุณลักษณะที่ใช้เป็นเครื่องมือ และคุณค่าจากผลลัพธ์สูงสุด ซึ่งจะสนับสนุนต่อวัตถุประสงค์ขององค์กรด้วยโดย

1. สร้างความคาดหวังโดยมีแรงดึงดูด ซึ่งผู้บริหารจะต้องคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถ ให้การอบรมพวกเขา ให้การสนับสนุนพวกเขาด้วยทรัพยากรที่จำเป็น และระบุเป้าหมายการทำงานที่ชัดเจน

2. ให้เกิดการเชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน โดยผู้บริหารควรกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างผลการปฏิบัติงานกับรางวัลให้ชัดเจนและเน้นย้ำในความสัมพันธ์เหล่านี้ โดยการให้รางวัลเมื่อบุคคลสามารถบรรลุผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน

3. ให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายาม ซึ่งเป็นคุณค่าจากผลลัพธ์ที่เขาได้รับ ผู้บริหารควรทราบถึงความต้องการของแต่ละบุคคลและพยายามปรับการให้รางวัลเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของพนักงาน เพื่อเขาจะได้รู้สึกถึงคุณค่าของผลลัพธ์ที่เขาได้รับจากความพยายามของเขา

A = Effort performance linkage

B = Performance reward linkage

C = Attractiveness

มีการแบ่งรางวัลออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. รางวัลภายนอก (Extrinsic rewards) เป็นรางวัลที่นอกเหนือจากการทำงาน เช่น การเพิ่มค่าตอบแทน การเลื่อนตำแหน่ง หรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่น ๆ (Schermerhorn, Hunt & Osborn, 2003, p. 118) หรือเป็นผลลัพธ์ของการทำงาน ซึ่งมีคุณค่าเชิงบวกที่ให้กับบุคคลในการทำงาน

2. รางวัลภายใน (Intrinsic rewards) เป็นรางวัลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงาน ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความท้าทาย หรือเป็นผลลัพธ์ของการทำงานที่มีคุณค่าเชิงบวก ซึ่งบุคคลได้รับโดยตรงจากผลลัพธ์ของการทำงาน ตัวอย่างเช่น ความรู้สึกของความสำเร็จในการปฏิบัติงานที่มีความท้าทาย

แนวทางในการจัดสรรรางวัลภายนอก มีดังนี้

1. ระบุถึงพฤติกรรมที่พึงพอใจให้ชัดเจน
2. ชำรงรักษาการให้รางวัลที่มีศักยภาพที่จะช่วยให้เกิดการเสริมแรงเชิงบวก
3. คิดเสมอว่าบุคคลจะมีความแตกต่างกัน จึงต้องให้รางวัลที่มีคุณค่าเชิงบวกสำหรับแต่ละบุคคล
4. ให้แต่ละบุคคลรู้อย่างชัดเจนถึงสิ่งที่เขาจะต้องปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับรางวัลที่ต้องการ กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน และให้ข้อมูลป้อนกลับในการปฏิบัติงาน
5. การจัดสรรรางวัลให้อย่างทันทีทันใด เมื่อเกิดพฤติกรรมที่พึงพอใจ
6. จัดสรรรางวัลให้ตามตารางที่กำหนด เพื่อให้เกิดการเสริมแรงเชิงบวก

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory) เป็นทฤษฎีเชิงกระบวนการ (Process theory) ที่มุ่งอธิบายแนวทางและวิธีการในการศึกษาความต้องการและแรงจูงใจ กลุ่มทฤษฎีนี้ยังประกอบด้วย ทฤษฎีที่สำคัญต่าง ๆ ได้แก่ ทฤษฎีความเสมอภาค (Equity theory) ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย (Goal setting theory) และทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีสำคัญที่ช่วยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของแรงจูงใจและความต้องการ รวมถึงผลงานได้อย่างชัดเจนมากขึ้น (วันชัย มีชาติ, 2548, หน้า 89) โดยทฤษฎีความคาดหวังมุ่งอธิบายพฤติกรรมของบุคคลว่าเป็นเรื่องของเป้าหมายของบุคคลและความคาดหวังในการบรรลุเป้าหมายและความคาดหวังในการที่จะแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งบุคคลจะต้องสามารถกำหนดและเข้าใจผลที่ต้องการจะบรรลุและโอกาสที่จะบรรลุผลดังกล่าว (Gardon, 1999, p. 450)

ความหมายของความคาดหวัง

ชิษณุกร พรภาณวิษุ์ (2540, หน้า 6) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่น

ที่คาดหวังในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการหรือคาดหวังเอาไว้

พจนานุกรมออกซ์ฟอร์ด (Oxford Advanced Learner's Dictionary, 2000) ได้ให้ความหมายของความคาดหวัง เป็นความเชื่อ เป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่คาดการณ์ล่วงหน้าต่อบางสิ่งบางอย่างว่าควรจะเป็นหรือควรเกิดขึ้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2540, หน้า 18) ได้กล่าวถึงความคาดหวังของผู้รับบริการว่า เมื่อผู้รับบริการมาติดต่อกับองค์กรหรือธุรกิจบริการใด ๆ ก็มักจะคาดหวังว่าจะได้รับการบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้ให้บริการจำเป็นต้องรับรู้และเรียนรู้เกี่ยวกับความคาดหวังพื้นฐานและรู้จักสำรวจความคาดหวังเฉพาะของผู้รับบริการ เพื่อสนองบริการที่ตรงกับความคาดหวัง ซึ่งจะทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจหรืออาจเกิดความประทับใจขึ้นได้ หากการบริการนั้นเกินความคาดหวัง

สิริวรรณ อัสกุล (2528, หน้า 1) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของมนุษย์เป็นการคิดล่วงหน้าไว้ก่อน ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามที่คิดไว้ แต่มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล

Clay (1988, p. 252) ได้กล่าวถึงความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ว่าเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอนาคตที่ดี เป็นความมุ่งหวังที่ดีงาม เป็นระดับหรือค่าความน่าจะเป็นของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่หวังไว้

Parasuraman, Zeithmal, and Berry (1990) ได้ระบุถึงปัจจัยหลักที่มีผลต่อความคาดหวังของผู้บริการแบ่งออกเป็น 5 ประการ ได้แก่

1. การได้รับการบอกเล่า คำแนะนำจากบุคคลอื่น
2. ความต้องการของแต่ละบุคคล
3. ประสบการณ์ในอดีต
4. ข่าวสารจากสื่อและจากผู้ให้บริการ
5. ราคา

สรุปได้ว่า ความคาดหวัง คือ ความรู้สึกความต้องการที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไปจนถึงอนาคตข้างหน้า เป็นการคาดคะเนถึงสิ่งที่จะมากระทบต่อการรับรู้ของคนเรา โดยใช้ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นตัวบ่งบอก

ลักษณะความคาดหวัง

ความคาดหวังเป็นตัวบ่งชี้แห่งความสำเร็จ ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจของแต่ละคนในการเลือกการกระทำไว้ ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะและความแตกต่างของแต่ละบุคคลและสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่จะทำให้ความคาดหวังนั้นเป็นจริงขึ้นมาได้

Getzels, James, and Ronall (1974, p. 132) ได้กล่าวไว้ว่า “ความคาดหวังของบุคคลย่อมแตกต่างกัน เพราะคนเราต่างก็มีความคิดและความต้องการแตกต่างกัน”

Vroom (1964, p. 103) ได้มีมติฐานความเชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากการตัดสินใจเลือกกระหว่างทางเลือกต่าง ๆ โดยพฤติกรรมเหล่านั้นมีระบบ มีความสัมพันธ์กับกระบวนการทางจิตใจ ได้แก่ การรับรู้ ความเชื่อ เจตคติ โดยเกิดจากแรงจูงใจ

ศรีนิตย์ บุญทอง (2521, หน้า 10 อ้างถึงใน กนกวรรณ ศรีจันทร์หล้า, 2556) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมทางสังคมของบุคคลจึงแตกต่างกัน ตามที่บุคคลได้กำหนดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนึกคิดหรือคาดการณ์นั้น ๆ ประเมินโดยมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดความคาดการณ์ของแต่ละบุคคล

การกำหนดความคาดหวัง

นวนจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540, หน้า 11) กล่าวถึงการกำหนดความคาดหวังตามความคิดของเดอเช็คโคว่า การกำหนดความคาดหวังของบุคคล นอกจากขึ้นอยู่กับระดับความยากง่ายของงานแล้ว ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาในครั้งนั้น ๆ ด้วย ดังที่ เดอเช็คโค ได้กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลเคยประสบความสำเร็จในการทำงานนั้น ๆ มาก่อนก็จะกำหนดความคาดหวังในการทำงานในคราวต่อไปสูงขึ้นและใกล้เคียงกับความสามารถจริงมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามระดับความคาดหวังต่ำลงมา เพื่อป้องกันมิให้ตนเกิดความรู้สึกล้มเหลวจากการที่วางระดับความคาดหวังไว้สูงกว่าความสามารถจริง

สมลักษณ์ เพชรช่วย (2540, หน้า 12) ได้สรุปความคาดหวังไว้ว่า การที่บุคคลจะกำหนดความคาดหวังของคนนั้นจะต้องประเมินความเป็นไปได้ด้วย ทั้งนี้เพราะความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิดและคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งนั้น ๆ อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ความรู้สึกนึกคิดหรือคาดการณ์นั้น ๆ จะมีลักษณะเป็นการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดการคาดการณ์ของแต่ละบุคคล แม้จะเป็นการให้ต่อสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรมชนิดเดียวกันก็อาจจะแตกต่างออกไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจ และการเห็นคุณค่าความสำเร็จของสิ่งนั้น ๆ

การที่บุคคลจะทุ่มเทความพยายามในการทำงานมากน้อยแค่ไหน จึงขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 อย่าง คือ ระดับความเข้มข้นของความต้องการรางวัลนั้น และความคาดหวังของบุคคลนั่นเอง ที่จะมองว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดในการได้รับการตอบสนองความต้องการในสิ่งนั้น ถ้าเห็นว่ารางวัลที่จะได้จากความพยายามนั้นมีคุณค่ากับตนมากและเป็นไปได้สูง บุคคลก็จะทุ่มเทความสามารถให้มากขึ้น แต่ถ้าคิดว่าความเป็นไปได้มีน้อยหรือรางวัลที่ได้มีน้อยก็จะไม่พยายาม เพราะคิดว่าเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า

ปัจจัยกำหนดความคาดหวัง

พัชรีย์ มหาลาภ (2538, หน้า 14) ปัจจัยที่กำหนดความคาดหวังมี 3 ประการ ได้แก่

1. กับลักษณะความแตกต่างของแต่ละบุคคลและสภาพแวดล้อม ความคาดหวังและการแสดงออกจึงแตกต่างกัน เพราะความคิดความต้องการของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกัน
2. ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของงานและประสบการณ์ที่ผ่านมาในครั้งนั้น ๆ กล่าวได้ว่า ถ้าบุคคลเคยประสบความสำเร็จในการทำงานนั้นมาก่อนก็จะทำให้มีการกำหนดระดับความคาดหวังในการทำงานในคราวต่อไปสูงขึ้นและใกล้เคียงสภาพความเป็นจริงมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม จะกำหนดความคาดหวังลงมาก็เพื่อป้องกันมิให้เกิดความรู้สึกล้มเหลวจากระดับความคาดหวังที่ตั้งไว้สูงกว่าความสามารถจริง

3. ขึ้นอยู่กับการประเมินความเป็นไปได้ เพราะความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิดและการคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งนั้น ๆ อาจเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ จะเป็นการประเมินค่าโดยมีมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดของแต่ละบุคคล ซึ่งการประเมินค่าของแต่ละคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งชนิดเดียวกันก็อาจแตกต่างกันได้ ด้วยขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจการให้คุณค่าแก่สิ่งนั้น ๆ ของแต่ละบุคคล จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ความคาดหวังของมนุษย์คาดหวังเกิดจากสภาพแวดล้อมที่บุคคลได้รับกับความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไปตามความรู้ ประสบการณ์ และความต้องการ แล้วบุคคลจะตัดสินใจ

การทดสอบทฤษฎีความคาดหวัง

การทดสอบทฤษฎีความคาดหวัง ทำได้โดยการนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย ซึ่งเป็นการนำเอาทฤษฎีไปประยุกต์ใช้เกี่ยวกับกรอบแนวคิดการวิจัยและเป็นการระบุถึงตัวแปรที่ต้องการทดสอบ ทั้งนี้การระบุตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบ (สมมติฐานงานวิจัย-เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่มีอยู่ในทฤษฎี) โดยอิฟงส์ ชวัญศักดิ์ และคณะ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังเชิงเกษตรกรผู้นำในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร (อิฟงส์ ชวัญศักดิ์, เอมอร อังสุรัตน์, วัชร เลิศมงคล และจุฬารัตน์ วัฒนะ, 2550) ผลการวิจัยพบว่า มีตัวแปรบางตัว จากที่กำหนดไว้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะบริบทที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยที่แตกต่างกัน จึงทำให้ผลการวิจัยที่ได้รับ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานและตัวแปรที่ต้องการทดสอบทั้งหมด

จากเกณฑ์ที่ใช้ในการทดสอบทฤษฎี ประกอบด้วย ความเป็นเท็จของทฤษฎี (Falsifiability) อรรถประโยชน์ (Utility) โดยเฉพาะในส่วนของบริบท (Boundary) ของตัวแปร (who/ when/ where) จะเห็นได้ว่า ผลการศึกษาที่ได้มีความแตกต่างกันตามบริบท (Boundary) แสดงถึงตัวแปรในทฤษฎี ยังมีความสับสนคลอน ดังนั้น ทฤษฎีความคาดหวังนี้ยังต้องทำการทดสอบเพื่อหาหน้าหนักของ

ความน่าเชื่อถือ เพราะทฤษฎีที่ดีต้องสามารถใช้ได้ในทุกสถานการณ์และได้ผลที่เหมือนหรือใกล้เคียงกันตามเกณฑ์ด้านอรรถประโยชน์ (Utility)

สรุปความคาดหวัง (Expectancy)

เป็นการตั้งความปรารถนาที่จะเกิดขึ้นของบุคคลในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น พนักงานคาดหวังว่าเขาจะได้โบนัสประมาณ 4-5 เท่าของเงินเดือนในปีนี้ การคาดหวังทำให้พนักงานมีชีวิตชีวา ซึ่งบางคนอาจสมหวัง บางคนอาจผิดหวังก็ได้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับสิ่งที่คาดหวังมักไม่ตรงกันเสมอไป ถ้าสิ่งที่เกิดขึ้นห่างกับสิ่งที่คาดหวังมากก็อาจจะทำให้พนักงานคับข้องใจในการทำงาน การคาดหวังก่อให้เกิดแรงผลักดันหรือเป็นแรงจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรม ถ้าองค์กรกระตุ้นให้พนักงานยกระดับผลงานตนเองได้ และพิจารณาผลตอบแทนที่ใกล้เคียงกับสิ่งที่พนักงานคาดหวังว่าควรจะได้ก็จะเป็นประโยชน์ทั้งองค์กรและพนักงาน

ทฤษฎีอาชญาวิทยา (Criminological theory)

1. ทฤษฎีอาชญาวิทยาของสำนักอาชญาวิทยาคลาสสิก ผู้นำคนสำคัญของสำนักนี้คือ ซีชาร์ เบ็คคาเรีย เป็นผู้ที่ถูกขึ้นมาคัดค้านการใช้อำนาจรัฐในการลงโทษที่ทารุณโหดร้ายและไม่เป็นธรรม โดยเฉพาะการลงโทษประหารชีวิต ซึ่งผู้มีอำนาจปกครองและผู้นำทางศาสนาใช้เป็นเครื่องมือในการกำจัดฝ่ายตรงข้ามหรือผู้ที่มีความคิดคัดค้าน และได้ลงโทษประหารชีวิตประชาชนไปเป็นจำนวนมาก โดยไม่มีการไต่สวนที่เป็นธรรม เบ็คคาเรีย เรียกร้องให้มีการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการยุติธรรม โดยเสนอให้ผู้พิพากษามีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาความผิดของจำเลยเพียงอย่างเดียว แต่ไม่ให้อำนาจในการกำหนดระวางโทษ และการออกกฎหมายควรเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติเท่านั้น นักปรัชญาของสำนักอาชญาวิทยาคลาสสิกมีแนวคิดว่า รัฐได้อำนาจการปกครองมาจากประชาชนตามแนวคิดของทฤษฎีสัญญาประชาคม (Social contract) รัฐจึงมีความชอบธรรมโดยความยินยอมของประชาชนที่จะให้อำนาจออกกฎหมายควบคุมบุคคลในสังคม สำนักนี้มีความเชื่อในทฤษฎี “เจตต์จางอิสระ” (Free will) ที่ว่า มนุษย์มีอิสระที่จะคิดและทำการใด ๆ ตามความคิดและการใช้เหตุผลของตนเอง ดังนั้น เมื่อมนุษย์กระทำการใด เขาจึงต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเขา เมื่อกระทำความผิดจึงต้องถูกลงโทษ เบ็คคาเรีย เป็นผู้ให้กำเนิดทฤษฎีการลงโทษเพื่อป้องกันสังคมที่เรียกว่า “ทฤษฎีการข่มขู่ยับยั้ง” (Deterrence theory) โดยเห็นว่า การลงโทษควรมีไว้เพื่อป้องกันสังคม โดยการข่มขู่ยับยั้งผู้ที่คิดจะกระทำผิดให้เกรงกลัวโทษ การข่มขู่ยับยั้ง (Deterrence) แบ่งออกเป็น 1) การข่มขู่ยับยั้งโดยเฉพาะ (Specific deterrence) เป็นการลงโทษผู้กระทำผิดรายบุคคล เพื่อยับยั้งมิให้เขากระทำผิดซ้ำ 2) การข่มขู่ยับยั้งโดยทั่วไป (General deterrence)

เป็นการลงโทษผู้กระทำผิด เพื่อเป็นตัวอย่างแก่บุคคลอื่นในสังคมทั่วไปให้เห็นโทษของการกระทำผิด เพื่อจะได้ยับยั้ง ไม่กระทำผิดเพราะเกรงกลัวโทษ

2. ทฤษฎีอาชญาวิทยาของสำนักอาชญาวิทยาปฏิฐานนิยม เกอร์รี่ อธิบายว่า อาชญากรรมประเภททรัพย์สินจะเกิดขึ้นสูงมากขึ้นในเขตพื้นที่ย่านคนร่ำรวย แต่อาชญากรรมประเภทใช้ความรุนแรงจะเกิดขึ้นมากในย่านคนยากจน ควอเต้ท ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของปรากฏการณ์อาชญากรรม เขาอธิบายว่า อาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายมักปรากฏในเขตพื้นที่ภูมิอากาศร้อนมากกว่าเขตพื้นที่ภูมิอากาศหนาว ในทางกลับกันอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินจะเพิ่มขึ้นเมื่อเข้าไปใกล้เขตพื้นที่อากาศหนาวหรือเมื่อใกล้ขั้วโลก ทฤษฎีของควอเต้ท เรียกว่า “กฎอุณหภูมิของอาชญากรรม” (Thermic of crime) ซีซาร์ ลอมโบรโซ นักอาชญาวิทยาสำนักอาชญาวิทยาปฏิฐานนิยม ลอมโบรโซ มุ่งเน้นการศึกษาสาเหตุการกระทำผิดเป็นรายบุคคล โดยนำหลักการทดสอบทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการศึกษาสาเหตุการกระทำผิด อธิบายว่า อาชญากรรมจะแสดงออกถึงประเภทของลักษณะทางชีวภาคที่แปลกประหลาดหรือมีความเป็นพิเศษ จะแตกต่างจากคนที่ไม่ได้เป็นอาชญากร เขาเห็นว่าอาชญากรว่าเป็นสิ่งที่ “สืบสายมาจากบรรพบุรุษ” (Atavistic) ทฤษฎีของลอมโบรโซเกี่ยวกับลักษณะทางชีวภาคของอาชญากรนี้ เรียกว่า “ทฤษฎีอาชญากรโดยกำเนิด” (Born criminal)

3. ทฤษฎีอาชญาวิทยาเชิงสังคมวิทยา ประกอบด้วย ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ ทฤษฎีอโนมี ทฤษฎีความตึงเครียด ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม นักสังคมศาสตร์คนสำคัญของสำนักนี้ คือ ออกุสต์ ก็องต์ (August comte) ซึ่งเปรียบสังคมเหมือนร่างกายของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยระบบย่อยต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ของตนเอง สำนักนี้ปฏิเสธแนวทางการศึกษาสังคม โดยการศึกษามนุษย์เป็นรายบุคคล (Individualistic approach) โดย เดอร์ไคม์ (Durkheim) ระบบสังคม (Social system) เดอร์ไคม์ ถือว่า อาชญากรรมเป็นสภาวะปกติและเป็นความจริงทางสังคมที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จุดมุ่งหมายของทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ที่มีต่ออาชญากรรมและสังคม คือ ทำอย่างไรจึงจะเกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม สำหรับเดอร์ไคม์มีความเชื่อในเรื่องพลังระเบียบสังคม (Social order) พลังระเบียบสังคมเป็นสิ่งที่มิอาจหลีกเลี่ยงได้ของพฤติกรรมของคนในสังคม ส่วนสภาวะ “อโนมี” (Anomie) หมายถึง สภาวะที่ไม่เกิดดุลยภาพระหว่างเป้าหมายและวิธีการเพื่อบรรลุเป้าหมายของมนุษย์ ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมา ทั้งปัญหาการฆ่าตัวตายและปัญหาอาชญากรรม

4. ทฤษฎีอาชญาวิทยาเชิงสังคมวิทยาและบูรณาการ ชูทเธอร์แลนด์ ผู้นำคนสำคัญของสำนักนี้ อธิบายกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับอาชญากรรม โดยสร้างทฤษฎีชื่อว่า “ทฤษฎีความสัมพันธ์ที่แตกต่าง” (Differential association theory) จากแนวคิดของนักวิชาการกลุ่มสำนักชิคาโกที่ศึกษาเรื่องพื้นที่ ซึ่งแบ่งออกเป็น โชนจากศูนย์กลางวงในขยายออกไปรอบนอก ชูทเธอร์แลนด์ อธิบายว่า

โซนพื้นที่เมืองชั้นใน จะมี “ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม” (Cultural conflict) โดยมี “ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมสองวัฒนธรรม” (Two different cultures) วัฒนธรรมแรก คือ อาชญากร (Criminal) และวัฒนธรรมที่สอง คือ ขนบธรรมเนียมของสังคม (Conventional) มาร์วิน อี โวฟกัง (Marvin E. Wolfgang) และฟรังโก เฟอรร่าคูติ (Franco Ferracutti) เสนอ “ทฤษฎีอาชญากรรมว่าด้วยวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมรอง” (Cultural and subcultural theories of crime) ในปี ค.ศ. 1967 โวฟกังและเฟอรร่าคูติ อธิบายทฤษฎีของตนว่า ความรุนแรง คือ ทฤษฎีอาชญาวิทยา

เบ็คคาเรีย นำมาใช้ในการข้อเสนอเกี่ยวกับอาชญากรรมและการลงโทษ โดยมุ่งป้องกันสังคมจากภัยอันตรายของอาชญากรรมด้วยการข่มขู่ยับยั้ง ความคิดของเบ็คคาเรียตามที่ปรากฏในหนังสือ On crimes and punishments ในเรื่องเกี่ยวกับการลงโทษเพื่อการป้องกัน (Preventive punishment) มีดังนี้

1. การลงโทษมีความจำเป็น เนื่องจากมนุษย์ยังมีความเห็นแก่ตัว คนเราพร้อมที่จะฝ่าฝืนสัญญาประชาคม ถ้าหากสิ่งนั้นก่อให้เกิดประโยชน์ส่วนตัว สำหรับเบ็คคาเรียเห็นว่า มนุษย์ทุกคนสามารถมีพฤติกรรมอาชญากรได้เสมอ

2. เมื่อเป็นดังนั้น การลงโทษจึงไม่ควรปฏิเสธต่อความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ หากแต่ควรส่งเสริม “แรงจูงใจ” ไม่ให้ประโยชน์ของมนุษย์ถูกทำลายโดยกฎหมาย

3. การลงโทษ ควรจะมีไว้เพื่อเป็นการป้องกัน โดยการใช้ความคิดเรื่องการข่มขู่ยับยั้ง (Deterrence) ซึ่งการข่มขู่ยับยั้ง แบ่งออกเป็น

3.1 การข่มขู่ยับยั้งโดยเฉพาะ (Specific deterrence) เป็นการลงโทษผู้กระทำผิดรายบุคคล เพื่อยับยั้งมิให้เขากระทำผิดซ้ำ

3.2 การข่มขู่ยับยั้งโดยทั่วไป (General deterrence) เป็นการลงโทษผู้กระทำผิดเพื่อเป็นตัวอย่างแก่บุคคลอื่นในสังคมทั่วไปให้เห็นผลร้ายของการกระทำผิด เพื่อยับยั้งมิให้เขากระทำผิด เพราะเกรงกลัวโทษที่จะได้รับ

4. การข่มขู่ยับยั้ง (Deterrence) การลงโทษเพื่อเป็นการข่มขู่ยับยั้งการกระทำผิดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขสองประการ คือ

4.1 การลงโทษจะต้องได้สัดส่วนกับอาชญากรรม

4.2 สาธารณชนจะต้องได้รับรู้เข้าใจอย่างแน่ชัดเกี่ยวกับการลงโทษนั้น

ทฤษฎีการลงโทษเพื่อการข่มขู่ยับยั้ง

เบ็คคาเรีย เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่ง “ทฤษฎีการลงโทษเพื่อการข่มขู่ยับยั้ง” (Deterrence theory) เบ็คคาเรียอธิบายถึง ทฤษฎีการลงโทษเพื่อการข่มขู่ยับยั้งว่า การลงโทษที่สามารถข่มขู่ยับยั้งผู้กระทำผิดได้ จะต้องมียุทธศาสตร์สำคัญ 3 ประการคือ

1. การลงโทษด้วยความรวดเร็ว (Swiftness of punishment) เบ็คคาเรียให้เหตุผลสองประการว่า ทำไมจึงต้องลงโทษด้วยความรวดเร็ว ความสัมพันธ์กับขนาดของการลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้ง การพิพากษาวางโทษและการลงโทษด้วยความรวดเร็ว จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เบ็คคาเรียยังเชื่อว่า “การลงโทษที่มีความรวดเร็วและแน่นอน ย่อมจะส่งผลในการระงับยับยั้งการกระทำ ความผิดได้มากกว่าการลงโทษที่ใช้ความรุนแรงเพียงอย่างเดียว”

2. ความแน่นอนในการลงโทษ (Certainty of punishment) เบ็คคาเรียเห็นว่าเป็นคุณภาพที่สำคัญที่สุดของการลงโทษ เบ็คคาเรียกล่าวว่า “...แม้กระทั่งความชั่วร้ายที่น้อยที่สุด แต่เมื่อผู้กระทำผิดได้รับโทษที่แน่นอน ย่อมจะมีผลในการสร้างความเกรงขามในจิตใจคนได้ดียิ่ง...” และเขายังกล่าวอีกว่า “...ความแน่นอนในการลงโทษ หากมันสามารถช่วยบรรเทาได้ การลงโทษนั้นมันจะถูกบันทึกในความทรงจำได้ยิ่งกว่าความกลัวในวิธีอื่นซึ่งยุ่งยากกว่า แต่เจือไว้ด้วยความหวังว่าจะได้รับการยกเว้นโทษ...”

3. ความเคร่งครัดหรือความรุนแรงในการลงโทษ (Severity of punishment) เบ็คคาเรียเน้นว่าการลงโทษที่มีประสิทธิผล โทษที่เป็นไปได้จะต้องมากเกินกว่าประโยชน์ที่ผู้กระทำผิดจะได้รับจากการประกอบอาชญากรรม

แนวคิดของชีซาร์ เบ็คคาเรีย เกี่ยวกับกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม อาชญากรรม และการลงโทษ โดยสรุปแนวคิดของชีซาร์ เบ็คคาเรีย เกี่ยวกับเรื่องกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม อาชญากรรม และการลงโทษ สรุปได้เป็น

1. การบัญญัติกฎหมายต้องยึดถือหลักการขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับปรัชญาอรรถประโยชน์นิยม (Utilitarianism philosophy) ที่ว่า “ประโยชน์สูงสุดสำหรับปวงชนจำนวนมากที่สุด”

2. การกำหนดนิยามคำว่า “อาชญากรรม” จะต้องพิจารณาจากองค์ประกอบเกี่ยวกับภัยอันตรายต่อสังคมเป็นประการสำคัญ กล่าวอีกนัยหนึ่ง อาชญากรรม หมายถึง พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดภัยอันตราย หรือความสูญเสียต่อสังคมโดยรวม

3. การป้องกันอาชญากรรมย่อมมีความสำคัญกว่าการลงโทษอาชญากร ดังนั้น กฎหมายจึงควรมีลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษร และควรมีการเผยแพร่ความรู้ให้ประชาชนทุกคนทราบ ว่า พฤติกรรมใดควรละเว้นและพฤติกรรมใดควรประพฤติ โดยการกำหนดโทษและการให้รางวัลใดอย่างเหมาะสม

4. การกล่าวหาในทางลับ การใช้วิธีการทรมานและทารุณกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการใช้โทษประหารชีวิต ควรพิจารณายกเลิก เพื่อส่งเสริมมนุษยธรรม นอกจากนี้ การพิจารณาคดีควรมีลักษณะ

รวดเร็ว แน่นอน และมีหลักและเกณฑ์ของการลงโทษคือการข่มขู่ยับยั้งบุคคลมิให้ประกอบ
อาชญากรรม และเพื่อป้องกันการล้างแค้นหรือการมุ่งทำลายล้างกันและกัน

5. การกำหนดโทษจำคุกควรได้รับการสนับสนุนให้นำมาใช้อย่างแพร่หลายและต้อง
ปรับปรุงสภาพเรือนจำให้ถูกสุขลักษณะ และมีความมั่นคงปลอดภัย

6. ความหนักเบาของการลงโทษต้องได้สัดส่วนกับความรุนแรงของอาชญากรรม
โทษทัณฑ์ที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นต้องทำให้บุคคลได้รับความสูญเสียมากกว่าผลกำไรที่จะได้รับ
จากการประกอบอาชญากรรม แต่โทษทัณฑ์ดังกล่าวต้องกำหนดให้ได้อัตราส่วนที่เหมาะสมกับ
ความผิดที่ได้กระทำ

7. การบัญญัติกฎหมายเป็นหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ ไม่ใช่หน้าที่ของฝ่ายตุลาการ
ฝ่ายตุลาการมีหน้าที่เพียงการพิจารณาความผิดของอาชญากร ไม่ใช่การตีความกฎหมาย
เพราะการตีความกฎหมายจะต้องอาศัยอยู่ที่เข้าใจลึกซึ้งถึงเจตนารมณ์ของการร่างกฎหมาย
ซึ่งจัดเป็นหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ ด้วยเหตุนี้ กฎหมายจึงต้องได้รับการบัญญัติเป็นลายลักษณ์
อักษร โดยระบุให้ชัดเจนทั้งฐานความผิดและบทลงโทษ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถทราบล่วงหน้า
ได้ อันจะเป็นการป้องกันอาชญากรรมอีกทางหนึ่ง

ความคิด ผลงาน การแสดงทัศนคติต่อการเมืองการปกครองและกระบวนการยุติธรรม
ในยุคสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 17 ของซีซาร์ เบ็คเคอร์เรีย ถือได้ว่าเป็นการริเริ่มบุกเบิกเพื่อการปฏิรูป
กฎหมายอาญา ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ปฏิรูปสังคมการเมืองการปกครองครั้งใหญ่และสำคัญยิ่ง
ในภาคพื้นยุโรปจนนำไปสู่การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมของประเทศฝรั่งเศสหลังจากที่มี
การปฏิวัติใหญ่ในฝรั่งเศส เมื่อปี ค.ศ. 1789 และนำไปสู่การประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา
ฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. 1971 เบ็คเคอร์เรียได้รับการยอมรับจากนักคิดค้นสำคัญในยุคสมัยนั้นเป็นอย่างมาก
ทั้งจากวอลแตร์ (Voltaire) โทมัส เจฟเฟอร์สัน (Thomas Jefferson) แบล็กสโตน (Blackstone)
จอห์น อาดัมส์ (John Adams) วัฒนธรรมที่ได้เรียนรู้ เพื่อการปรับตัวที่จะรับมือกับสถานการณ์
ด้านลบในชีวิต และเป็นการเรียนรู้ในแต่ละบรรทัดฐานที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมที่มุ่งใช้ความรุนแรง
มากกว่าการใช้ทางเลือกหรือวิธีการอื่น อัลเบิร์ต เค. โคเฮน (Albert K. Cohen) เป็นผู้เสนอทฤษฎีชื่อ
“ทฤษฎีวิวัฒธรรมย่อยเกี่ยวกับการกระทำผิด” โคเฮน อธิบายว่า ความตึงเครียดเกี่ยวกับความไม่พอใจ
ของฐานะสถานภาพชนชั้น จะเป็นเครื่องกำกับพฤติกรรมไปสู่การบังเกิดค่านิยมวัฒนธรรมย่อยที่จะ
มาสนับสนุนการกระทำผิด สำหรับการศึกษอาชญาวิทยาแบบบูรณาการแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ
คือ 1) การบูรณาการทางทฤษฎีแบบผลสืบเนื่อง (End-to-end theoretical integration) 2) การบูรณาการ
ทางทฤษฎีแบบคู่ตรงข้าม (Side-by-side theoretical integration) 3) การบูรณาการทางทฤษฎีแบบ
ต่อยอด (Up-and-down theoretical integration) ทฤษฎีอาชญาวิทยา เบ็คเคอร์เรียยังได้กล่าวประโยค

สำคัญยิ่งต่อวงการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และอาชญาวิทยาไว้ว่า “ไม่มีอาชญากรรม เมื่อไม่มีกฎหมาย” (Nullum crimen sine lege) ความคิดและผลงานของเบ็คคาเรียมีอิทธิพลและส่งผลกระทบในวงกว้างในตอนปลายศตวรรษที่ 18 ทั้งด้านอาชญาวิทยา กฎหมาย กระบวนการยุติธรรมทางอาญา และนักทฤษฎีคนอื่น ๆ เขาได้รับเชิญจากประเทศต่าง ๆ หลายประเทศให้ไปช่วยปฏิรูประบบงานยุติธรรม ข้อเสนอพื้นฐานทางทฤษฎีและโมเดลทางทฤษฎีว่าด้วยการข่มขู่ยับยั้งการกระทำผิดได้ถูกนำไปผนวกรวมในร่างรัฐธรรมนูญใหม่ของประเทศ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ใช้กันมากที่สุดในที่สุดหลังมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองที่เด่นชัดที่สุดและถูกนำมาอ้างอิงมากที่สุด คือ รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา ความคิดของเบ็คคาเรียที่เกี่ยวกับอาชญาวิทยา เบ็คคาเรียเห็นว่า “ทุกคนควรเท่ากันในทัศนคติของกฎหมาย” การที่จะลงโทษผู้กระทำผิด ควรจะพิจารณาแต่กรรมที่เขาได้ประกอบเท่านั้น ไม่ควรคำนึงถึงว่าผู้นั้นจะเป็นผู้ใด เพราะถือว่าทุกคนกระทำสิ่งใดลงไป โดยมีเจตต์จำนงเสรี (Free will) เรียกว่า “Equal punishment for the same crime”

สรุปหลักการสำคัญของทฤษฎีอาชญาวิทยาสำนักรคลาสสิก

ทฤษฎีอาชญาวิทยาสำนักรคลาสสิก ได้รับการพัฒนามาจากพื้นฐานทางปรัชญาและทฤษฎีสำคัญ 3 ปรัชญาและปรัชญาและทฤษฎีสัญญาประชาคม (Social contract) ปรัชญาและทฤษฎีอรรถประโยชน์นิยม (Utilitarianism philosophy) และปรัชญาและทฤษฎีฮีโดนิสซึม (Hedonism philosophy) จนก่อร่างความคิดเป็นปรัชญาของสำนักอาชญาวิทยาสำนักรคลาสสิก ทฤษฎีอาชญาวิทยาสำนักรคลาสสิก มีความเชื่อในปรัชญาและทฤษฎีเจตต์จำนงเสรี (Free will) ที่เชื่อว่ามนุษย์มีความสามารถในการใช้เหตุผล (Rational) เป็นของตนเองและมีเสรีภาพในการคิด ตัดสินใจ กระทำการใด ๆ ดังนั้น เมื่อมนุษย์กระทำการใด ๆ ลงไป เขาจะต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเขา หากทำผิดย่อมต้องได้รับการลงโทษ อย่างไรก็ดี ปรัชญาและทฤษฎีอาชญาวิทยาสำนักรคลาสสิก มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับ “อาชญากรรม” มากกว่า “อาชญากร” โดยมุ่งป้องกันและยับยั้งอาชญากรรมในฐานะที่เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่ต้องได้รับการควบคุมและแก้ไข

หลักการสำคัญของทฤษฎีอาชญาวิทยาสำนักรคลาสสิก โดยสรุปมีดังนี้

1. บุคคลสมควรใจเข้าร่วมสัญญาก่อตั้งรัฐ เพื่อป้องกันความยุ่งยากทำลายซึ่งกันและกัน รวมทั้งเพื่อผดุงรักษาความสงบเรียบร้อยภายใต้ร่มเงาอันที่
2. บุคคลในสังคมต่างยอมรับมติเอกฉันท์ในการมุ่งป้องกันทรัพย์สินส่วนบุคคลและคุ้มครองสวัสดิภาพของทุกคนในสังคม
3. สังคมควรบัญญัติกฎหมายให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นและกฎหมายทุกฉบับควรได้รับการบัญญัติขึ้นเพียงเพื่อเป้าประสงค์เดียว คือ “ประโยชน์สูงสุดสำหรับปวงชนจำนวนมากที่สุด”

4. เนื่องจากบุคคลทุกคนมีเจตจำนงอิสระ จึงต้องรับผิดชอบทางอาญาเมื่อกระทำการที่เป็นภัยอันตรายต่อสังคม และมีบทบัญญัติของกฎหมายระบุว่าเป็นความผิด
 5. เนื่องจากบุคคลทุกคนมีความเสมอภาคภายใต้กฎหมาย บุคคลไม่ว่าฐานะใดทางสังคม จึงจะต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่เป็นการล่วงละเมิดบทบัญญัติของกฎหมาย
 6. รัฐมีอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยหลักสัญญาประชาคม การที่จะลงโทษผู้กระทำผิด
 7. การลงโทษผู้กระทำผิดมีเป้าประสงค์สำคัญเพื่อข่มขวัญยับยั้งไม่ให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งล่วงละเมิดผลประโยชน์อันชอบธรรมของบุคคลอื่น
 8. การลงโทษผู้กระทำผิดต้องกำหนดให้ได้สัดส่วนกับผลประโยชน์ที่ถูกละเมิดจากการประกอบอาชญากรรม
 9. ผู้พิพากษาไม่ควรใช้อำนาจหน้าที่ในการตีความกฎหมายและในการลดหย่อนผ่อนโทษ ทั้งนี้เพราะอำนาจในการบัญญัติกฎหมายและบทกำหนดโทษเป็นของฝ่ายนิติบัญญัติ สำนักอาชญาวิทยาสำนักคลาสสิก ที่ก่อตั้งโดย ซิซาร์ เบ็คคาเรีย นับว่ามีคุณูปการต่อวงการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมทางอาญา การป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรม ตลอดจนการปฏิรูปกฎหมาย การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นอย่างยิ่ง และสมควรที่จะได้รับการเคารพในความกล้าหาญ ความเสียสละ อุทิศตน เฝ้ายกกับภัยอันตรายจากระบบการเมืองการปกครองและกระบวนการยุติธรรมที่โหดร้าย ปราศจากหลักกฎหมายที่เป็นธรรม และปราศจากคุณธรรมของผู้ปกครองรัฐและผู้นำทางศาสนาในยุคสมัยนั้น
- ซึ่งได้มีการประหารชีวิตประชาชนไปแล้วประมาณสองแสนคน การที่ ซิซาร์ เบ็คคาเรีย และกลุ่มบุคคลผู้ก่อตั้งสำนักอาชญาวิทยาสำนักคลาสสิก ได้แสดงความกล้าหาญ เสียสละ และได้ประกาศความคิดที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในวงการนิติบัญญัติ วงการตุลาการ วงการกฎหมาย และ กระบวนการยุติธรรม

ทฤษฎีทางสังคม (Social theory)

Henry P Fairchild ได้ให้ความหมายของทฤษฎี คือ คำอธิบายสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือเรื่องหนึ่งเรื่องใดสำหรับนักวิทยาศาสตร์ ทฤษฎีจะต้องเป็นคำอธิบายตามหลักเหตุผลแสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ของสิ่งนั้นอย่างมีระบบจนสามารถพยากรณ์สิ่งนั้นในอนาคตได้

ดังนั้น ความหมายของทฤษฎีสังคม คือ คำอธิบายเรื่องของคนและความสัมพันธ์ระหว่างคนตามหลักเหตุผลและความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ของคน หรือระหว่างคนต่อกัน คนต่อกลุ่มคนต่อสภาพแวดล้อมอย่างมีระบบจนสามารถพยากรณ์ได้

ทฤษฎีสังคมตามความหมายดังกล่าว จึงมีขอบเขตกว้างขวาง เป็นคำอธิบายเกี่ยวกับคนแต่ละบุคคล กลุ่มคน ความสัมพันธ์ระหว่างคนต่าง ๆ รวมไปถึงคำอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม ทั้งที่เป็นสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ข้อสำคัญนั้นจะต้องเป็นไปตามหลักเหตุผล มีระบบระเบียบพอที่จะเป็นฐานในการพยากรณ์เรื่องทำนองเดียวกันในอนาคตได้ Jame Miley “โดยทั่วไปความพยายามที่จะอธิบายส่วนหนึ่งส่วนใดของสังคม (Social life) ถือได้ว่าเป็นทฤษฎีสังคม” และ Henry P Fairchild ให้ความหมายว่า “ทฤษฎีสังคม คือ การวางนัยทั่ว ๆ ไปหรือข้อสรุปที่ใช้ได้ทั่วไปเพื่ออธิบายปรากฏการณ์สังคมอย่างใดอย่างหนึ่ง”

ทฤษฎีทางสังคมกับแนวคิดทางสังคม มีความคล้ายคลึงกัน แต่ไม่เหมือนกัน ดังนี้
ประการแรก ทฤษฎีทางสังคมเป็นคำอธิบายเรื่องเกี่ยวกับคนหรือความสัมพันธ์ระหว่างคน ซึ่งเป็นการรู้ระดับหนึ่งที่ยังไม่ถึงขั้นอธิบาย

ประการที่สอง ทฤษฎีทางสังคม แสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ของคนหรือระหว่างคนต่อคนอย่างมีระบบ แต่ความคิดทางสังคมไม่กำหนดว่าต้องเป็นเช่นนั้น

ประการที่สาม ทฤษฎีทางสังคมมีความสามารถพยากรณ์อนาคตได้ แต่ความคิดทางสังคมไม่ถึงขั้นนั้น

ประการที่สี่ ทฤษฎีทางสังคมอาจมีรูปของข้อความที่เตรียมไว้สำหรับการพิสูจน์ด้วยข้อมูลประจักษ์ ทฤษฎีทางสังคมอาจมีทั้งที่เคตตรวจสอบด้วยข้อมูลประจักษ์หรือไม่เคยผ่าน แต่ได้มีการเตรียมหรือมีลักษณะที่พร้อมจะให้พิสูจน์

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีสังคม คือ คำอธิบายปรากฏการณ์สังคมอย่างใดอย่างหนึ่งตามหลักเหตุผล โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของปรากฏการณ์สังคมนั้น จนสามารถที่จะพยากรณ์ปรากฏการณ์สังคมในอนาคตได้ ทฤษฎีสังคมมีความหมายกว้างเป็นทฤษฎีของจิตวิทยา ซึ่งอาจหมายถึงเรื่องของคนแต่ละคนก็ได้ (Psychology studies human interaction of individuals) หรืออาจหมายถึงทฤษฎีรัฐศาสตร์ ซึ่งเป็นเรื่องของอำนาจของคนหลายคนที่เกี่ยวข้องกัน หรืออาจหมายถึงทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ อันเป็นเรื่องของคนหลายคนกับวัตถุในการผลิตการจำหน่ายแจกผลิตภัณฑ์และบริการในการอุปโภคบริโภคได้ และอาจเป็นทฤษฎีสังคมวิทยา เป็นเรื่องของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์หรืออาจจะเป็นทฤษฎีของมานุษยวิทยาเป็นเรื่องของคนที่มีแบบแผนการคิด การกระทำหรือวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ทฤษฎีทางสังคมจึงคล้ายกับแนวคิดทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับคนและความสัมพันธ์ระหว่างคน รวมทั้งระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม แต่ก็มีแตกต่างกันที่ทฤษฎีเป็นข้อความที่เป็นไปตามหลักเหตุผล มีระบบและพยากรณ์ปรากฏการณ์ในอนาคต

ความหมายของทฤษฎีสังคมวิทยา (Sociological theory)

ความหมายของทฤษฎีสังคมวิทยา อาจมีได้ทั้งความหมายอย่างกว้างหรือความหมายอย่างแคบเจาะจง ทฤษฎีสังคมวิทยาทุกทฤษฎีจะต้องมีลักษณะพื้นฐานเดียวกับทฤษฎีสังคม คือ ต้องเป็นคำอธิบายปรากฏการณ์สังคมตามหลักเหตุผล มีระบบและพยากรณ์ได้ ตัวอย่างทฤษฎีสังคมอย่างกว้างคือ ทฤษฎีเชิงสังคมวิทยามหาภาพ (Grand theories) ซึ่งเป็นทฤษฎีเชิงบรรยายความ หากจะพิสูจน์ความจริงก็ต้องนำมาเขียนใหม่ จัดรูป กำหนดสังกัปให้มีจำนวนพอสมควร แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสังกัป แล้วจึงสามารถพิสูจน์ได้ ทฤษฎีสังคมอย่างแคบ คือ ทฤษฎีสัมภาษณ์ยังไม่มีการวิจัยน้อย มีข้อความกะทัดรัดชัดเจนพิสูจน์ได้ด้วยหลักฐานประจักษ์เต็มที่ ตัวอย่าง ถ้ามีคนตั้งแต่สองคนหรือมากกว่ามีการกระทำระหว่างกัน ถ้าเขาสามารถพูดคุยกัน เข้าใจกัน ถ้าการกระทำนั้นยืนยาวเป็นเวลา 15 นาที หรือนานกว่านั้นแล้ว กลุ่มขนาดเล็กแบบซึ่งหน้า (Face-to-face) ก็เกิดขึ้น ทฤษฎีแบบนี้มีสังกัปจำนวน แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสังกัปและคนตามหลักเหตุผล มีระบบสามารถทำนายเหตุการณ์ข้างหน้าได้ ความหมายของทฤษฎีสังคมวิทยาจึงหมายถึง คำอธิบายปรากฏการณ์สังคมตามหลักเหตุผล แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้นอย่างมีระบบจนสามารถพิสูจน์ความจริงนั้นได้

ทฤษฎีสังคมวิทยา เป็นทฤษฎีวิทยาศาสตร์ที่อาศัยลักษณะของความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นหลักในการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม

เปรียบเทียบทฤษฎีสังคมวิทยากับทฤษฎีสังคม

1. เชิงความเป็นวิทยาศาสตร์ ทฤษฎีสังคมวิทยาจะเน้นลักษณะวิทยาศาสตร์มากกว่า โดยเฉพาะเมื่อทฤษฎีสังคมวิทยาอยู่ในรูปของทฤษฎีทางการ (Formal theory)
2. เชิงลักษณะ ทฤษฎีทั้งสองประเภทนี้ต่างก็มีรูปแบบบรรยายและมีขอบข่ายกว้างขวางเหมือนกัน แต่ทฤษฎีสังคมวิทยาจะมุ่งไปที่ลักษณะเล็กกะทัดรัด เป็นรูปแบบที่เหมาะสมแก่การทดสอบหรือพิสูจน์ความถูกต้องตามแบบปฏิบัติของวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ
3. เชิงสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ในแง่ที่ว่า ทฤษฎีสังคมวิทยาเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีสังคม ความรู้สังคมวิทยาเป็นส่วนหนึ่งของความรู้สังคมศาสตร์ แต่ไม่อาจพูดได้ว่าทฤษฎีสังคมทุกทฤษฎีเป็นทฤษฎีสังคมวิทยา

ประเภทของทฤษฎีสังคมวิทยา

Jack Gibbs แบ่งประเภท โดยยึดรูปลักษณะของทฤษฎีเป็นหลัก โดยแบ่งทฤษฎีสังคมวิทยาออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทสูตรหรือทางการ (Form) ประเภทรูปแบบบรรยาย (Discursive exposition)

Jonathan Turner แบ่งทฤษฎีสังคมวิทยาออกเป็นสำนักคิด (Schools) 4 สำนักคิด คือ ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม ทฤษฎีขัดแย้ง ทฤษฎีปฏิวัติ และทฤษฎีสัญลักษณ์ พร้อมกับสำนักคิดที่กำลังก่อสร้างตัวอีกสำนักหนึ่ง คือ ปราบกฎการณีนิยม

Nicholas Timasheff ใช้วิธีผสมระหว่างสำนักคิดกับประวัติความเป็นมาของความคิดหรือทฤษฎีที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลาในประวัติศาสตร์

Paul Reynolds แบ่งทฤษฎีตามเนื้อหาของความเป็นวิทยาศาสตร์ แบ่งทฤษฎีออกเป็น 3 ประเภท คือ กฎ (Set-of-laws) สิ่งพิสูจนว่าเป็นความจริงแล้ว (Axiomatic form) และกระบวนการตามเหตุ (Causal process form)

Poloma แบ่งทฤษฎีสังคมวิทยาตามลักษณะของเนื้อหาออกเป็น 3 ประเภท คือ ประเภทธรรมชาติวิทยาหรือวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (Naturalistic or positivistic theory) ประเภทมนุษยธรรมศาสตร์หรือการตีความ (Humanistic or interpretative theory) และประเภททฤษฎีประเมินผล (Evaluation theory)

ขนาดของทฤษฎีสังคมวิทยา

เพื่อให้ทราบทั้งขนาดของทฤษฎีสังคมวิทยาและอาจรู้วิวัฒนาการของประเภททฤษฎีด้วย Ian Robertson นักสังคมวิทยาชาวอังกฤษ ได้แบ่งทฤษฎีสังคมวิทยาออกเป็น 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1. หลักสากลเชิงประจักษ์ (Empirical generalization) ได้แก่ ทฤษฎีสังคมวิทยาที่ประกอบด้วยประพจน์อย่างหนึ่ง ซึ่งสร้างขึ้นจากข้อมูลประจักษ์ เช่น อัตราการเกิดของประชากรในสังคมหนึ่งสังคมใดค่อย ๆ ลดลงเมื่อระดับการเป็นอุตสาหกรรมของสังคมนั้นค่อย ๆ สูงขึ้น/ การลดของอัตราการตายของประชากรในสังคมใด มักจะมาก่อนการลดลงของอัตราการเกิดของประชากรในสังคมนั้น

2. ทฤษฎีมีขัณมีพิสัย (Middle-range theory) ได้แก่ ทฤษฎีสังคมวิทยาที่ประกอบด้วยหลักสากลภาพเชิงประจักษ์อย่างน้อยสองหลักสากลภาพด้วยกัน เป็นทฤษฎีขนาดกลางระหว่างทฤษฎีขนาดเล็กที่เรียกว่า หลักสากลภาพกับทฤษฎีใหญ่ที่เรียกว่า ทฤษฎีสภาพ Robert Merton เสนอว่าทฤษฎีกับการวิจัยจะต้องเป็นของคู่กัน ทฤษฎีที่ปราศจากการวิจัยเป็นทฤษฎีเลื่อนลอย การวิจัยที่ไร้ทฤษฎีก็ไม่มีหลัก ไม่มีทิศทาง ทฤษฎีขนาดกลางนี้จะช่วยให้สามารถทำวิจัยได้ เพราะมีขนาดพอเหมาะ เมื่อทำวิจัยสร้างและพิสูจนทฤษฎีขนาดกลางแบบนี้มาก ๆ ครอบคลุมทุกด้านของสังคม หรือมีจำนวนมากพอแล้วก็อาจสร้างทฤษฎีมหภาพได้ในอนาคต ตัวอย่างของทฤษฎีขนาดกลางนี้ คือ การนำเอาหลักสากลสองหลักข้างต้นมารวมกันเป็นทฤษฎีเดี่ยวดังนี้ ประชากรของสังคมที่กำลังกลายเป็นสังคมอุตสาหกรรมจะขยายตัวอย่างรวดเร็วในระยะแรก หลังจากนั้นแล้วจะค่อย ๆ คงตัวเมื่ออัตราการตายและอัตราการเกิดเริ่มลดลง

3. ทฤษฎีมหภาพ (Grand theory) ได้แก่ ทฤษฎีขนาดใหญ่ครอบคลุมชีวิตสังคมทุกด้าน เป็นทฤษฎีที่มีระดับแห่งภาวะสากลและความเป็นนามธรรมสูงมาก มีสังกัปและประพจน์หรือสากลภาพต่าง ๆ มากมาย รวมทั้งทฤษฎีขนาดกลางปะปนอยู่มาก ทฤษฎีประเภทนี้มีลักษณะเป็นการบรรยาย มีคำอธิบายให้เหตุผลประกอบด้วยหลักฐาน ยืนยันความเป็นจริงของทฤษฎี

ประเภทของแนวคิดทางสังคม

ได้เรียบเรียงจากความคิดของ Bogardus ได้ 5 ประเภท เรียกว่า “แนวทางห้าสายของความคิดมนุษย์” (Five lines of human thought) ดังนี้

1. ความคิดเกี่ยวกับจักรวาล เป็นความคิดของคนโบราณเกี่ยวข้องกับลักษณะของสากลจักรวาล และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับจักรวาล มนุษย์ยุคโบราณสนใจในศาสนา ในจิตและวิญญาณ มีความคิดความเชื่อในเรื่องเทพเจ้า ภูต ผี เทวดา ลัทธิศาสนาต่าง ๆ เช่น ลัทธิเทพเจ้าองค์เดียว (Monotheism) ลัทธิเทพเจ้าหลายองค์ (Polytheism) การปกครองโดยสงฆ์ (Monotheism) สิ่งเหล่านี้ทำให้มนุษย์เกิดความกลัวและความหวัง อุดมการณ์ และการบูชาขั้นต้นด้วยชีวิต
2. ความคิดเกี่ยวกับปรัชญา ในขั้นนี้มีระดับความคิดเชิงปัญญาสูงขึ้น แต่ก็ยังเป็นความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับจักรวาลเกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต แต่ไม่เกี่ยวกับศาสนาหรือไม่ใช่ความคิดที่สนองความจำเป็นทางศาสนา ความเชื่อ มนุษย์พยายามลดความคลุมเครือ หากความกระจ่างในสิ่งแวดล้อมของจักรวาล เกณฑ์คำอธิบายต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล หาเอกภาพจากการเปลี่ยนแปลง และหาแก่นสารในความซับซ้อน มนุษย์ได้พบว่า ในยุคนี้ควรมีการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ เชื่อมั่นในความสามารถของมนุษย์ และรู้ว่าในที่สุดทุกสิ่งจะต้องแตกดับไป มนุษย์พยายามสร้างความหมายสูงสุดของสิ่งต่าง ๆ อย่างไม่มีอคติตามความรู้ความสามารถที่สูงขึ้นของตน
3. ความคิดเกี่ยวกับตนเอง เมื่อมีความรู้เกี่ยวกับจักรวาลและความรู้ทางปรัชญาเพียงพอแล้ว มนุษย์ก็ทวนกลับมาคิดถึงตัวเอง คิดถึงบุคลิกลักษณะ โครงสร้างและหน้าที่ของการคิด การกระทำ หรือการประพฤติปฏิบัติของตนเอง คิดถึงความฉลาด ความโง่ ความจำ ความฝัน และสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเอง ซึ่งเป็นที่มาของวิชาจิตวิทยาสมัยใหม่
4. ความคิดเกี่ยวกับวัตถุ ได้แก่ความรู้สึเกี่ยวกับ หิน ดิน น้ำ อากาศ ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวมนุษย์ และมนุษย์จำเป็นต้องรู้จัก เพื่อป้องกันอันตรายหรือใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ การคิดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ทำให้มนุษย์ได้บ่อน้ำหิน บ่อน้ำมัน บ่อแก๊ส นำมาปรับปรุงการคมนาคมขนส่ง ความคิด ความรู้อันแยบยลของมนุษย์ ทำให้มนุษย์รู้จักใช้ประโยชน์จากวัตถุต่าง ๆ สามารถควบคุมธรรมชาติได้ นั่นคือ ที่มาของความคิดทางวิทยาศาสตร์ที่ทำให้เกิดความสะดวกสบาย
5. ความคิดเกี่ยวกับเพื่อนมนุษย์หรือสังคมมนุษย์ ในประวัติศาสตร์มนุษย์มีความคิดเกี่ยวกับเพื่อนมนุษย์ในลักษณะเป็นกลุ่มน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนที่ทำให้กับเรื่องต่าง ๆ

ใน 4 ข้อแรก และได้หันมาสนใจเรื่องของเพื่อนมนุษย์เมื่อไม่นานมานี้ โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ระหว่างมนุษย์กับสังคม ภาระหน้าที่ ความผูกพันที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ ต่อสังคม ลักษณะของชีวิต สังคม แนวโน้มทางสังคม ปัญหาสังคม หลักการ การศึกษาวิเคราะห์สังคม อันเป็นความคิดพื้นฐานของสังคมศาสตร์ในสังคมสมัยใหม่ ตัวอย่างความคิดทางสังคม อาจแยกออกเป็นกลุ่ม ดังนี้

1. ปรัชญาชีวิต สังคมไทย หรือสังคมอื่น ความคิดทางสังคมอาจแสดงออกในรูปของ ปรัชญาชีวิต หมายถึง เป้าหมายสูงสุดของชีวิต รวมทั้งแนวทางการ ไปสู่เป้าหมาย สังคมแต่ละสังคม จะมีปรัชญาชีวิตของสังคมด้วย เช่น กรณีของสังคมไทย ปรัชญาชีวิตจะเป็นแบบเรียบง่าย รักอิสระเสรี โอบอ้อมอารี มีศีลธรรม

2. ศาสนา ความคิดทางสังคมดูจากศาสนาประจำชาติ ประจำสังคม สังคมไทยคนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ เรียกว่า พุทธศาสตร์ ครอบคลุมความคิดด้านต่าง ๆ ของสังคม ทั้งครอบครัว เศรษฐกิจ การศึกษา หรือการเมืองการปกครอง

3. ประวัติศาสตร์ เป็นอีกแหล่งหนึ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความคิดทางสังคม เป็นข้อมูล ที่ประมวลเรื่องราวความเป็นมาของชนชาตินั้น ๆ เช่น การจัดชุมชน การทำมาหากิน การปกครอง บังคับบัญชา วิธีต่อสู้ การป้องกันการรุกราน

4. วรรณคดี เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ให้ข้อมูลทางสังคม เป็นการบันทึกเรื่องราว ทั้งที่เป็น ลายลักษณ์อักษรและไม่เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น นิทาน ตำนาน จะมีแง่มุมแสดงให้เห็นถึง ความละเอียดลออต่าง ๆ

5. ภูมิปัญญาไทยหรือความรู้พื้นบ้าน ศึกษาได้จากด้านอนามัย สาธารณสุข เช่น ยา สมุนไพร ความรู้เกี่ยวกับฤดูกาล เกี่ยวกับต้นไม้ เกี่ยวกับพันธุ์ไม้ การช่างประเภทต่าง ๆ การรบ การกีฬา

6. สุภาษิต เป็นคติ คำพังเพย ปริศนาคำทาย มีอยู่ในแหล่งต่าง ๆ ที่เป็นสังคม ชุมชน

แนวคิดเกี่ยวกับระยะทางสังคม (Social distance)

Robert (1864 อ้างถึงใน ปนัดดา สินอาภา, 2538, หน้า 40-41) ซึ่งเขาได้อธิบายไว้ 4 ประเด็นด้วยกัน คือ

1. สมาชิกกลุ่มจะค่อย ๆ เกิดความรู้สึกห่างไกลต่อกลุ่มอื่นที่ตนติดต่อด้วย
2. ความคิดที่ว่าเป็น “พวกเรา” ความรู้สึกหลงชาติ ความสำนึกในชาติพันธุ์ ความสำนึกในชนชั้น จะก่อความรู้สึกห่างไกลที่แยกตนเองออกไปจากกลุ่มอื่น ๆ
3. ความรู้สึกเป็น “พวกเรา” จะทำให้บุคคลผูกพันอยู่เฉพาะกับสมาชิกภายในกลุ่มของตน

4. การที่กลุ่มมีลักษณะเฉพาะของตนเอง เช่น มีพิธีการเฉพาะของกลุ่ม มีมารยาททางสังคม และการเรียนรู้ในสถานภาพของตนภายในกลุ่มทางสังคมที่เหมาะสมกับตนเองและกลุ่ม จนกลายเป็นแยกห่างออกไปจากกลุ่มอื่น

Bogardus (1925 อ้างถึงใน ปนัดดา สินอาภา, 2538, หน้า 40-41) ได้สร้างมาตรวัดระยะทางสังคมขึ้น เรียกว่า Social distance scale โดยอาศัยแนวคิดดังกล่าวของพาร์ค โบการ์คัส ได้ให้คำนิยาม “ระยะห่างทางสังคม” หมายถึง ระดับและขั้นตอนของความเข้าใจและความรู้สึกที่บุคคลมีต่อกันและกัน ในกรณีที่บุคคลมีการติดต่อสัมพันธ์กัน โดยมีระดับของความสัมพันธ์ใกล้เคียงตามลำดับ 7 ระดับ คือ

1. ประารถนจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดถึงขั้นยอมรับแต่งงานด้วย
2. ยอมรับเป็นเพื่อนสนิท
3. ให้เป็นเพื่อร่วมงาน
4. ให้เป็นเพื่อนบ้านใกล้เคียง
5. เป็นเพียงคนรู้จัก
6. ให้อาศัยอยู่ในประเทศได้
7. ไม่ให้เข้าประเทศ

Marshall (1954 อ้างถึงใน ปนัดดา สินอาภา, 2538, หน้า 40-41) ได้เสนอตัวแบบในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ภายในระหว่างกลุ่ม โดยยึดถือการแลกเปลี่ยนสิ่งของเป็นเครื่องวัดระดับความใกล้ชิดหรือความห่างทางสังคม (Social distance) ไว้ดังนี้

1. ภาวะการตอบแทนที่ไม่มุ่งผลตอบแทน (Generalized reciprocity) ภาวะการตอบแทนที่ไม่มุ่งผลตอบแทนหรือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใกล้ชิดสนิทสนม มีความรักใคร่ผูกพันส่วนตัว เช่น ในครอบครัวหรือเพื่อนที่ใกล้ชิดสนิทสนมกัน ลักษณะเป็นกลุ่มที่มีขนาดเล็ก กลุ่มดังกล่าวการแลกเปลี่ยนของระหว่างสมาชิกของกลุ่มมักจะเป็นไปโดยความรักและความผูกพันส่วนตัวมากกว่าที่จะหวังผลตอบแทนในทันทีทันใด พ่อแม่เลี้ยงดูลูกโดยความรัก การตอบแทนของลูก ซื่อผูกพันทางใจไม่มีกำหนดเวลาสำหรับการทดแทน และไม่เน้นวัตถุสิ่งของเป็นการให้โดยไม่หวังผลตอบแทน

2. ภาวะการตอบแทนแบบสมดุล (Balance reciprocity) คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกันส่วนตัว แต่ไม่สนิทแนบแน่น เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างคนในหมู่บ้านหรือชุมชนเดียวกัน การติดต่อสัมพันธ์กันแสดงออกโดยการแลกเปลี่ยนแบบมีเงื่อนไขการให้และการรับ มักจะมีการคำนึงถึงความสมดุลในเชิงเศรษฐกิจ เช่น การรับเชิญไปร่วมงานเลี้ยง ผู้รับเชิญจะต้องนำ “ของขวัญ” ที่มีค่าเหมาะสมตามสถานภาพของกลุ่มสัมพันธ์ไปร่วมงานด้วย การไปร่วมงาน หมายถึง

เป็นการสร้างข้อผูกพัน (Obligation) ว่าเจ้าภาพครั้งนี้จะต้องไปร่วมงานพร้อมด้วย “ของขวัญ” ที่เหมาะสมในงานเลี้ยงของผู้รับเชิญครั้งต่อไป การไม่ทำตามข้อผูกพันหรือบรรทัดฐานทางสังคมดังกล่าว จะทำให้ความสัมพันธ์ไม่ราบรื่นและแสดงถึงความห่างเหินระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่ม

3. ภาวะการตอบสนองแบบไม่สมดุล (Negative reciprocity) คือ ความสัมพันธ์ที่มีความผูกพันส่วนตัว (Impersonal) เป็นความสัมพันธ์กับคนนอกกลุ่ม แสดงออกโดยการแลกเปลี่ยนที่ทั้งสองฝ่ายมุ่งให้ได้ผลตอบแทนส่วนตนสูงสุด เช่น ในการติดต่อทางธุรกิจการซื้อของสินค้าที่มีการต่อราคาเป็นความสัมพันธ์ที่เน้นเชิงธุรกิจอย่างมาก ความสัมพันธ์ส่วนตัวในด้านจิตใจมีความสำคัญน้อยหรือแยกออกจากความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเป็นความสัมพันธ์กับกลุ่มอื่น ๆ ที่ไม่ใช่กลุ่มใน เช่น นอกกลุ่มญาติหรือชุมชน

ความสัมพันธ์ทั้ง 3 ประเภท ที่เน้นภาวะการตอบสนองนั้น ต้องเข้าใจในแง่เป็นตัวแบบ ไม่ใช่สิ่งที่จะแบ่งแยกกันได้ชัดเจนในแง่ข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในแง่ของกลุ่มในและกลุ่มนอกแล้ว ลักษณะความสัมพันธ์ทั้งสามจะช่วยให้การวิเคราะห์ “ความห่างทางสังคม” ที่เกิดขึ้นจากการเป็นสมาชิกกลุ่มเขาหรือกลุ่มเรา ตัวอย่างเช่น ความห่างเหินหรือช่องว่างทางสังคมระหว่างกลุ่มคนรู้จักระดับต่าง ๆ และระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มอาชีพ เป็นต้น ที่ความแตกต่างระหว่างความเป็นกลุ่มเขาหรือกลุ่มเรา ทั้งในแง่ของพฤติกรรมและค่านิยมปรากฏชัดเจน

นอกเหนือไปจากนี้แล้ว อิทธิพลของกลุ่มในและกลุ่มนอกพฤติกรรมและค่านิยมของบุคคลยังอาจเห็นได้จากการยึดกลุ่มอ้างอิง (Reference group) เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ กลุ่มอ้างอิงอาจเป็นกลุ่มในหรือกลุ่มนอกที่บุคคลยึดถือเอาแบบพฤติกรรมบรรทัดฐานและค่านิยมของกลุ่มนั้น ๆ มาเป็นของตน เช่น บุคคลมักจะยึดถือค่านิยมหรือบรรทัดฐานของกลุ่ม (Peer group) มาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติในสังคม โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น แต่บางครั้งบุคคลอาจถือค่านิยมหรือบรรทัดฐานของกลุ่มออกมาเป็นของตน เช่น บุคคลที่ต้องการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของตนอาจยึดแนวการประพฤติปฏิบัติของกลุ่มนอกมาเป็นกลุ่มอ้างอิง

การศึกษาองค์การทางสังคม ได้มีการระบุว่า กลุ่ม หมายถึง แบบชนิดของการที่คนจำนวนหนึ่งมาอยู่ร่วมกันอย่างมีระเบียบ มีจุดมุ่งหมายบางอย่างร่วมกัน ตลอดจนมีการสร้างรูปแบบของพฤติกรรมร่วมกันด้วย

นักสังคมวิทยาให้ความหมายของคำว่า “กลุ่ม” ต่างกันออกไป คือ

1. หมายถึง “คนจำนวนหนึ่งมารวมกันหรือกำลังรอคอยสิ่งใดสิ่งหนึ่ง”
2. หมายถึง “คนจำนวนหนึ่งที่มีลักษณะบางอย่างเหมือนกัน”
3. หมายถึง “คนจำนวนหนึ่งซึ่งมีแบบแผนบางอย่างร่วมกัน”

4. หมายถึง “กลุ่มสังคมหรือกลุ่มคนจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีความรู้สึกสำนึกเป็นพวกเดียวกัน และมีการกระทำโต้ตอบซึ่งกันและกัน”

สรุปความหมายของกลุ่มสังคม คือ กลุ่มคนที่มิใช่มีความใกล้ชิดกันทางร่างกายเท่านั้น แต่จะต้องมีการกระทำโต้ตอบซึ่งกันและกัน มีการติดต่อสัมพันธ์กันตามสถานภาพและบทบาท มีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน มีความเชื่อในด้านคุณค่าร่วมกันหรือคล้ายคลึงกัน กลุ่มสังคม ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน กลุ่มอาชีพ กลุ่มเชื้อชาติ กลุ่มประชาชนของประเทศ

ชนิดของกลุ่มสังคม แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. กลุ่มแบบปฐมภูมิ (Primary group) เป็นกลุ่มคนที่มีขนาดเล็ก การติดต่อทางสังคม ใกล้ชิดสนิทสนม

2. กลุ่มแบบทุติยภูมิ (Secondary group) เป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ การติดต่อทางสังคม ห่างเหิน ระยะสั้น แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

2.1 กลุ่มสมาคมหรือองค์การ (Association) เป็นกลุ่มที่สมาชิกมีจุดมุ่งหมายที่จะกระทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้

2.2 กลุ่มชาติพันธุ์ (Ethnic group) เป็นกลุ่มคนแบบทุติยภูมิประเภทหนึ่ง ซึ่งมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน มีประเพณีและวัฒนธรรมเหมือนกัน

2.3 กลุ่มชนชั้น (Social class) เป็นกลุ่มคนแบบหนึ่ง ซึ่งสมาชิกของชนชั้นมีบางสิ่ง บางอย่างร่วมกัน

3. กลุ่มอ้างอิง (Reference group) หมายถึง กลุ่มคนที่เป็นแบบแผนของพฤติกรรม ซึ่งปัจจุบันมีความหมายกว้างขวางมาก

สรุป กลุ่มปฐมภูมิ มักจะมีความหมายไปในทางที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์มากกว่าหน้าที่ (Function) คือ การติดต่อสัมพันธ์หรือโต้ตอบซึ่งกันและกัน จะเน้นความรู้สึกส่วนตัวมากกว่า ตรงกันข้ามกับกลุ่มแบบทุติยภูมิ ซึ่งมักจะหมายถึงไปในแง่หน้าที่ คือ การติดต่อสัมพันธ์กันนั้น ให้ประโยชน์หรือมีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหน ดังนั้น อาจจะกล่าวได้ว่า กลุ่มปฐมภูมิเป็นกลุ่มที่สมาชิกจะต้องทำตัวให้เหมาะสม โดยดูในงาน ความรู้สึกที่สัมพันธ์กัน (Relationship-oriented) ส่วนกลุ่มทุติยภูมิเป็นกลุ่มที่สมาชิกจะต้องทำตัวให้เหมาะสม โดยดูในแง่เป้าวัตถุประสงค์ในสังคม ปัจจุบันมีแนวโน้มว่ากลุ่มแบบทุติยภูมิจะมีมากขึ้น แต่ก็ยังไม่สามารถทำลายกลุ่มปฐมภูมิลงได้

ระยะห่างทางสังคม (Social distance)

เป็นการวัดระดับของความใกล้ชิด หรือการยอมรับ หรืออคติที่เรารู้สึกต่อคนกลุ่มอื่น

1. ระดับแนวราบ (Horizontal social distance) เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา เพื่อน ญาติพี่น้อง หรือคนที่อยู่ในระดับเดียวกัน

2. ระดับแนวตั้ง (Vertical social distance) เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ กับ ลูกชาย ลูกน้อง โดยพิจารณาในแง่สูงต่ำ

สรุป คือ การศึกษาเรื่องกลุ่มคนก็คือ การศึกษาสังคมทั้งสังคมนั่นเอง เพราะศึกษาตั้งแต่ขนาดเล็ก คือ ครอบครัว จนถึงขนาดใหญ่ คือ ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ซึ่งการศึกษาจะศึกษา ทั้งกลุ่ม เป็นระเบียบและกลุ่มที่ขาดระเบียบ อันได้แก่ กลุ่มพฤติกรรมร่วมต่าง ๆ เช่น ผุ้จน มวลชน สาธารณชน ขบวนการทางสังคม เป็นต้น

ระยะความสัมพันธ์ทางสังคม

ทิตยา สุวรรณชฎ ได้กล่าวว่า ระยะความสัมพันธ์ (Social distance) เพื่อประเมินศักยภาพ ของคนในแปลงยาวต่อเชื้อชาติและศาสนา เพราะเมื่อแปลงยาวในอนาคตอันใกล้จะอยู่ในภายใต้ การเปลี่ยนแปลงที่สืบเนื่องจากการเกิดนิคมอุตสาหกรรมและการเป็นสังคมเปิดไปสู่ความเกี่ยวพัน อันสืบเนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ การได้ทราบปฏิกิริยาต่อกลุ่มคนที่มีเชื้อชาติและศาสนาแตกต่างกัน ย่อมจะเป็นแนวทางของการแก้ปัญหาที่จะเกิดในอนาคต

การประเมินระยะความสัมพันธ์ในการศึกษานี้ จะใช้จุดของความสัมพันธ์ (Social proximity) มาเป็นเครื่องมือประเมิน คือ

1. การที่ชาวต่างชาติเข้ามาอาศัยอยู่ในหมู่บ้านของตน
2. การเข้ามาปลูกบ้านอยู่ใกล้กับบ้านของตน
3. การเข้ามาคบหาเป็นเพื่อน
4. การเข้ามาเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจ
5. การเข้ามาเป็นลูกเขยหรือลูกสะใภ้

จะเห็นว่าระยะของความสัมพันธ์จะเริ่มจากระยะทางที่ไกลจากปฏิสัมพันธ์กับอัตรา จนกระทั่งถึงจุดที่ความสัมพันธ์จะใกล้ชิดกับอัตรา ฉะนั้น ปฏิกิริยาของการยอมรับหรือไม่ยอมรับ การเกี่ยวข้องจะสะท้อนถึงปฏิกิริยา เชื้อชาติ ศาสนานั้น และเพื่อประเมินว่าผู้นำของชุมชนกับ หัวหน้าครอบครัวมีความแตกต่างหรือไม่ ย่อมจะทำให้สามารถอนุมานปฏิกิริยาของชุมชนแปลงยาว ได้ต่อไป

เมื่อกระแสโลกาภิวัตน์เป็นการเร่งปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมชาติต่าง ๆ ให้เพิ่ม มากขึ้น ซึ่งเท่ากับบุคคลของกลุ่มสังคมชาติจะต้องติดต่อกันมากขึ้นตามกิจกรรม โดยเฉพาะ ธุรกิจและสังคม ดังนั้น โอกาสของความขัดแย้งในเรื่องเชื้อชาติและชาติพันธุ์ก็ย่อมจะมีมากขึ้น

การศึกษาในเรื่องอนาคตต่อเชื้อชาติและชาติพันธุ์ก็มีการศึกษามานาน เช่น ความขัดแย้ง ระหว่างผิวในสหรัฐอเมริกา (Robin William Jr.) หรือความสัมพันธ์ทางสังคม (Social distance) ซึ่ง La Piere เป็นผู้ศึกษาเป็นรุ่นแรก อย่างไรก็ตาม ทศนคติกับการแสดงออกในพฤติกรรมสัมพันธ์อาจจะ

ไม่สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตาม การมีปฏิสัมพันธ์ต่อบุคคลที่มีความแตกต่างในเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ มิใช่เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แต่เกิดจากภาพลักษณ์ ประสบการณ์ และระยะของความสัมพันธ์ ที่ทำให้บุคคลจะกำหนดระยะของการที่จะปฏิสัมพันธ์

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาผู้ต้องขังก่อนปล่อยพันธโทษ

นโยบายเน้นหนักกรมราชทัณฑ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550

นโยบายเน้นหนักกรมราชทัณฑ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดโดยยึดถือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) คำแถลงนโยบาย ของคณะรัฐมนตรี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 นโยบายของกระทรวงยุติธรรม รวมทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์เป็นหลักในการดำเนินการ โดยมุ่งหวังให้การปฏิบัติงานของกรม ราชทัณฑ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยถือเอาประโยชน์ส่วนรวม หลักคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นที่ตั้ง ควบคู่กับการประสาน การดำเนินงานกับทุกภาคส่วน ดังนี้

1. การสร้างราชทัณฑ์ในสะอาด เพื่อสนับสนุนนโยบาย 4 ป. ของรัฐบาล ได้แก่ ความโปร่งใส ประหยัด ประสิทธิภาพ และเป็นธรรม และนโยบายของกระทรวงยุติธรรมที่มุ่งเน้น การปฏิบัติงาน โดยยึดหลักกฎหมาย ระเบียบ ความถูกต้อง ด้วยความสุจริตและ โปร่งใส จึงกำหนด แนวทางการดำเนินงาน ประกอบด้วย

1.1 การเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ด้วยการณรงค์ ปลุกฝัง จิตสำนึก ค่านิยม ต่อต้านการทุจริต ประพฤติมิชอบอย่างเฉียบขาด

1.2 การสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานความโปร่งใสในงานราชทัณฑ์ ด้วยการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และการปฏิบัติ ต่อผู้ต้องขังอย่างถูกต้องตามหลักทฤษฎีและหลักสิทธิมนุษยชน ให้สามารถใช้เป็นบรรทัดฐาน ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างการยอมรับและความเชื่อมั่นของสังคมต่องาน ราชทัณฑ์ โดยการพัฒนามาตรฐานเรือนจำด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย มาตรฐานเรือนจำ 10 ด้าน เพื่อยกระดับธรรมาภิบาลของงานราชทัณฑ์ไทย มาตรฐานความโปร่งใสของเรือนจำ 5 ด้าน เพื่อก้าว สู่ความเป็นราชทัณฑ์ยุคใหม่ โปร่งใสและตรวจสอบได้ มาตรฐานสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานการดำรงชีวิต ของผู้ต้องขัง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขัง เป็นต้น ทั้งนี้ การพัฒนามาตรฐานเรือนจำดังกล่าว ให้มีการดำเนินงานครอบคลุมทุกเรือนจำและเรือนจำทั่วประเทศ

2. การพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งความพอเพียง ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ข้าราชการและหน่วยงานในสังกัด ได้ยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตและการทำงาน ประกอบด้วย

2.1 การเปลี่ยนวิถีชีวิตข้าราชการให้ใช้ชีวิตแบบพอเพียง รู้จักประมาณตน ประหยัด อุดออม มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต มีความเพียรและอดทน รู้จักการเสียสละและการแบ่งปัน

2.2 การบริหารองค์กรแบบพอเพียง โดยยึดหลักความพอประมาณ ความมีเหตุผลและมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี เพื่อป้องกันผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร

2.3 การปลูกฝังและปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตผู้ต้องขังให้ใช้ชีวิตแบบพอเพียง มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีศีลธรรมพื้นฐาน มีคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิต และการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เพื่อกลับตัวเป็นพลเมืองดีเมื่อพ้นโทษ โดยมีกระบวนการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกันทุกมิติและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนา

3. การป้องกันและระงับการก่อเหตุร้ายและการจลาจล เนื่องจากการก่อเหตุร้ายและการจลาจลในเรือนจำและทัณฑสถาน ก่อให้เกิดความสูญเสียและเสียหาย ทั้งต่อทรัพย์สินและงบประมาณของทางราชการ ทั้งต่อชีวิตและร่างกายของผู้ต้องขังและเจ้าพนักงาน และที่สำคัญคือ สร้างความเสียหายและลดความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่องานราชทัณฑ์โดยรวม จึงต้องปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและระงับเหตุร้ายในเรือนจำและทัณฑสถาน ทั้งในระดับยุทธศาสตร์ มาตรการด้านการข่าว การอำนวยความสะดวก การสั่งการ การประสานงาน รวมทั้งการกำชับเจ้าหน้าที่ให้เฝ้าระวังและถือปฏิบัติตามแผนหรือมาตรการการป้องกันและระงับเหตุร้ายที่กรมราชทัณฑ์กำหนดและสั่งการอย่างเคร่งครัด และเนื่องจากสาเหตุส่วนหนึ่งของการก่อเหตุร้ายและการจลาจลเกิดจากความไม่เป็นธรรมในการปกครองบังคับบัญชา ผู้ต้องขังของเจ้าพนักงานเรือนจำ จึงให้ถือเป็นหน้าที่อันสำคัญของผู้บัญชาการเรือนจำ/ ผู้อำนวยการทัณฑสถานที่จะต้องกำกับและสอดส่องดูแลการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด

4. การพัฒนาประสิทธิภาพการแก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง เพื่อมุ่งพัฒนาให้งานราชทัณฑ์เป็นงานซ่อมหรือปรับเปลี่ยนวิถีคิดและพฤติกรรมของผู้กระทำผิด โดยให้เรือนจำ/ ทัณฑสถานเป็นแหล่งพัฒนาจิตใจและฟื้นฟูพฤติกรรมที่บกพร่องของผู้ต้องขังด้วยการฝึกวิชาชีพ การให้การศึกษา การอบรมทางศีลธรรมจรยา การให้การสงเคราะห์และสวัสดิการ การจัดใกล้ทำงานสาธารณะและงานบริการสังคม รวมทั้ง โปรแกรมการแก้ไขผู้ต้องขังด้านต่าง ๆ ที่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำผิดได้อย่างแท้จริงและยั่งยืน สร้างสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งผลให้อัตราการกระทำผิดซ้ำลดลง

5. การสร้างเครือข่ายพันธมิตรราชทัณฑ์และการสนับสนุนงานยุติธรรมชุมชน เพื่อเปิดโอกาสให้พันธมิตรราชทัณฑ์กลุ่มต่าง ๆ ได้เข้ามาสนับสนุนการปฏิบัติงานราชทัณฑ์ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยวิธีการและรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาระบบการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่มีส่วนร่วมกับชุมชน เช่น การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ประจำตำบลที่มีบทบาทประสานความร่วมมือกับประชาคม หมู่บ้าน ตำบล รวมทั้งเครือข่ายยุติธรรมในพื้นที่ เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่ผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ รวมทั้งการติดตามดูแลหลังปล่อยด้วยการให้คำแนะนำด้านการใช้ชีวิตและการมีงานทำ เพื่อลดจำนวนผู้ต้องขังที่กลับมากระทำผิดซ้ำ นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างเครือข่ายพันธมิตรราชทัณฑ์และสนับสนุนนโยบายยุติธรรมชุมชนของกระทรวงยุติธรรมที่ต้องการทำให้ความยุติธรรมเป็นเรื่องใกล้ตัว มีอยู่ในทุกพื้นที่และจับต้องได้

6. การพัฒนาภาพลักษณ์และสร้างการยอมรับของสังคม เพื่อประชาสัมพันธ์บทบาทภารกิจและผลการดำเนินงานต่าง ๆ ของกรมราชทัณฑ์ รวมทั้งการปรับภาพลักษณ์ของผู้ต้องขังให้เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการดำเนินงานอบรม แก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาจิตใจผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ด้วยการพัฒนาแนวทางการประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างเป็นรูปธรรมและมีความท้าทาย เช่น การเปิดเวทีราชทัณฑ์สื่อสารกับสาธารณะในรูปแบบต่าง ๆ การพัฒนาให้เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เป็นนักประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของหน่วยงาน การติดตามผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ เพื่อแสดงหรือสื่อสารให้สังคมได้เห็นว่า สามารถใช้ชีวิตหลังพ้นโทษได้อย่างปกติสุข มีงานทำ และไม่เป็นที่ระแวงของสังคม เป็นต้น

สรุปได้ว่า นโยบายเน้นหนักกรมราชทัณฑ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 มุ่งหวังให้การปฏิบัติงานของกรมราชทัณฑ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยถือเอาประโยชน์ส่วนรวม หลักคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นที่ตั้งควบคู่กับการประสานการดำเนินงานกับทุกภาคส่วน ดังนี้

1. การสร้างราชทัณฑ์ในสะอาด เพื่อสนับสนุนนโยบาย 4 ป. ของรัฐบาล ได้แก่ ความโปร่งใส ประหยัด ประสิทธิภาพ และเป็นธรรม
2. การพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งความพอเพียงด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ข้าราชการและหน่วยงานในสังกัดได้ยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตและการทำงาน
3. การป้องกันและระงับการก่อเหตุร้ายและการจลาจล
4. การพัฒนาประสิทธิภาพการแก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง เพื่อมุ่งพัฒนาให้งานราชทัณฑ์เป็นงานซ่อมหรือปรับเปลี่ยนวิถีคิดและพฤติกรรมของผู้กระทำผิด

5. การสร้างเครือข่ายพันธมิตรราชทัณฑ์และการสนับสนุนงานยุติธรรมชุมชน เพื่อเปิดโอกาสให้พันธมิตรราชทัณฑ์กลุ่มต่าง ๆ ได้เข้ามาสนับสนุนการปฏิบัติงานราชทัณฑ์

6. การพัฒนาภาพลักษณ์และสร้างการยอมรับของสังคม เพื่อประชาสัมพันธ์บทบาทภารกิจและผลการดำเนินงานต่าง ๆ ของกรมราชทัณฑ์ รวมทั้งการปรับภาพลักษณ์ของผู้ต้องขังให้เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

จรรยาบรรณข้าราชการราชทัณฑ์ (กรมราชทัณฑ์, 2542, หน้า 45-46)

1. พึงสำนึกและรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิแห่งวิชาชีพราชทัณฑ์
2. พึงอุทิศแรงกายแรงใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จ โดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ยึดถือความถูกต้อง เทียบธรรม และมีความรับผิดชอบ
3. พึงปฏิบัติต่อผู้ต้องขังด้วยความเป็นธรรมตามหลักสิทธิมนุษยชน หลักทัณฑ์โทษ หลักเมตตาธรรม และหลักมนุษยธรรม
4. พึงมุ่งมั่นที่จะร่วมมือกันฟื้นฟู แก้ไข พัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นคนดีของสังคม
5. พึงสอดส่องดูแล ตรวจจับ ตรวจสอบ และหาทางเพื่อประสิทธิภาพในการควบคุมดูแล และร่วมมือกันแก้ไขวิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้น

6. พึงให้บริการแก่ญาติผู้ต้องขังและผู้มาติดต่อด้วยความโปร่งใส รวดเร็ว และประทับใจ การพัฒนาฝีมือแรงงานและส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ต้องขังแนวใหม่

กรมราชทัณฑ์ภายใต้การนำของพันตำรวจเอกสุชาติ วงศ์อนันต์ชัย อธิบดีกรมราชทัณฑ์ มีนโยบายในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง โดยการส่งเสริมให้เรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศดำเนินการจัดฝึกอบรมวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ให้แก่ผู้ต้องขัง เพื่อให้ผู้ต้องขังเกิดทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ มีแนวทางในการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ภายหลังพ้นโทษ ซึ่งทางกรมราชทัณฑ์ได้แบ่งการฝึกอบรมวิชาชีพในหลายรูปแบบ รวมถึงอาชีพในระบบโรงงาน โดยถือว่าการฝึกอาชีพตามหลักสูตรมาตรฐาน ทำให้ผู้ต้องขังเกิดความชำนาญในวิชาชีพนั้น ๆ ซึ่งสามารถยกระดับฝีมือให้สูงขึ้นเทียบเท่ามาตรฐานภายนอก สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการที่จะเข้ามาสนับสนุนและว่าจ้างแรงงานผู้ต้องขัง

ในอดีตการใช้แรงงานผู้ต้องขังถือเป็น โทษ ซึ่งใช้ควบคู่กับโทษจำคุกและงานที่แรงงานผู้ต้องขังทำนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ สมัยกรุงรัตนโกสินทร์การใช้แรงงานผู้ต้องขังส่วนใหญ่ผลประโยชน์จะตกอยู่กับผู้คุมและเจ้าขุนมูลนายที่มีอำนาจบังคับบัญชาคุณะรางวัลสิ้น เพราะสมัยนั้นเจ้าพนักงานคุมไม่ได้รับเงินเดือน คงได้รับประโยชน์จากแรงงานและค่าธรรมเนียม ต่อมาในปี ร.ศ.108 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงดำรัสให้สร้างคุกและตารางขึ้นใหม่

กรมพระนครสวรรค์บุรีสเนนาบดีกระทรวงพระนครบาล ในขณะนั้นมีดำริที่จะปฏิรูปแรงงานผู้ต้องขัง ให้เป็นประโยชน์แก่ราชการแผ่นดิน และให้วิชาความรู้สำหรับทำมาหากินเมื่อพ้นโทษไปแล้ว นับแต่นั้นผลประโยชน์ที่ผู้ต้องขังทำงานจะเป็นของทางราชการ และผู้ต้องขังจะได้รับการเลี้ยงดู มีอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และมีการทำงาน ซึ่งจะได้รับเงินไว้ใช้จ่ายระหว่างต้องโทษ และเจ้าพนักงาน จะได้รับเงินเดือนตามควรแก่หน้าที่ ทรงดำริที่จะสร้างโรงงาน เพื่อให้ผู้ต้องขังได้ทำงานช่างฝีมือ ต่าง ๆ โดยขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตซื้อเครื่องมือที่คุกเก่า (หน้าวัดโพธิ์) และศาลาหน้า หับเผยไปสร้างโรงงานในคุกใหม่ คือ เรือนจำกองมหันตโทษ ในคุกจึงมีโรงงานช่างเหล็ก ช่างไม้ ช่างกลึง และช่างสิบหมู่ แต่ขึ้นมา และนำผลผลิตต่าง ๆ ออกขาย นำเงินส่งเข้าหลวง ความแข็งแรงแห่งร่างกาย การมอบหมายงานให้ทำโดยพิจารณาถึงหลักสติปัญญา การมอบหมายงานให้ทำ โดยพิจารณาถึงอุปนิสัยและฝีมือหรือความรู้ความชำนาญ การใช้แรงงานผู้ต้องขังสมควรพิจารณาถึง ต้นทุนและกำไรการมอบหมายงานให้ทำโดยพิจารณาถึงผลในทางอบรมการมอบหมายงานให้ทำ โดยพิจารณาถึงสภาพการณ์แห่งเรือนจำ และการมอบหมายงานให้ทำโดยพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ แห่งอายุของผู้ต้องขัง

ภารกิจด้านการอบรมแก้ไข เป็นภารกิจที่สำคัญการฝึกวิชาชีพให้ผู้ต้องขังได้มีความรู้และ ทักษะในการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ จะช่วยผู้ต้องขังกลับเข้าสู่สังคมโดยไม่กลับไปกระทำผิด ซ้ำขึ้นอีก ในปัจจุบันวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการจะได้รับการพิจารณาและฝึกฝน เพื่อให้ผู้ต้องขังมีโอกาส มากขึ้น การฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังมีเป้าหมายเพื่อปลูกฝังนิสัยการทำงานให้ตระหนักถึงคุณประโยชน์ จากการทำงานนั้น ๆ

เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพของผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษ กรมราชทัณฑ์จึงมี นโยบายส่งเสริมการมีงานทำของผู้พ้นโทษ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ ทั้งในและต่างประเทศของ ผู้พ้นโทษจากกรมราชทัณฑ์ เป็นการให้โอกาสในการมีอาชีพ มีรายได้ สามารถอยู่ในสังคมได้อย่าง ปกติสุข และเป็นกำลังแรงงานที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจที่จะเสริมสร้างขีด ความสามารถของประเทศ เพื่อให้การดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าวสัมฤทธิ์ผล จึงมีการลงนาม ในบันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการพัฒนาฝีมือแรงงานและส่งเสริมการมีงานทำของผู้พ้น โทษระหว่างกระทรวงแรงงานกับกระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2555 ณ งานนิทรรศการ ผลิตภัณฑ์ราชทัณฑ์ ครั้งที่ 45 บริเวณเรือนจำกลางคลองเปรม ถนนงามวงศ์วาน กรุงเทพมหานคร ผลจากการประชาสัมพันธ์เรื่องดังกล่าว ทำให้ บริษัท เทลอินโฟ มีเดีย จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็น บริษัทที่ดำเนินการจัดทำสมุดหน้าขาวและหน้าเหลือง Thailand yellow pages และบริการ 1188 ช่วยค้นหาหมายเลขโทรศัพท์ที่ต้องการ รวมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการ ทั้งภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษได้เข้ามาประสานความร่วมมือในการทำงานกับกรมราชทัณฑ์ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ

ของผู้ต้องขัง เริ่มทำงานจริง พร้อมทั้งจัดเตรียมเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์ติดตั้ง รวมถึงด้านการใช้ข้อมูลอย่างปลอดภัย ระบบบันทึกเสียงและจัดเตรียมทีมงานเพื่อตรวจสอบการให้บริการ ได้แก่ การตรวจสอบโดยการฟังเสียงขณะสนทนา จะกระทำโดยเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพการทำงานของกรมราชทัณฑ์ และบริษัทฯ โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างขณะสนทนาระหว่างลูกค้ายกกับผู้ต้องขังที่ให้บริการลูกค้า (Real time) สำหรับบริการ Call center 1188 Thailand yellow pages เป็นบริการที่ช่วยค้นหาหมายเลขโทรศัพท์ของธุรกิจ ร้านอาหาร และบุคคลทั่วประเทศไทยกว่า 6 ล้านเลขหมาย ครอบคลุมทุกหมวดสินค้า บริการ และอีกหลากหลายข้อมูลในชีวิตประจำวัน อาทิ ข้อมูลร้านอาหาร สถานที่ท่องเที่ยว หมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉิน บริการรับพิมพ์ การส่งข้อความผ่านทาง SMS โดยเปิดให้บริการทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง อัตราค่าบริการนาทีละ 6 บาททั่วประเทศ ส่วนทางด้านโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ คอลเซ็นเตอร์แต่ละคนแบบบรอดโคมิต ซึ่งมั่นใจได้ว่าจะไม่มีการโทรศัพท์ออกไปภายนอกอย่างแน่นอน เนื่องจากระบบต่าง ๆ จากส่วนกลางจะเป็นตัวจัดการทั้งหมด

ข้อมูลทั่วไปของทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ทัณฑสถานหญิงชลบุรี ตั้งอยู่เลขที่ 84 ถนนวชิรปราการ ตำบลบางปลาสร้อย อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

วิสัยทัศน์ ทัณฑสถานหญิงชลบุรี เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการควบคุม แก้ไข และพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขัง เพื่อคืนคนดีมีคุณค่าสู่สังคม

พันธกิจ 1) ควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีอาชีพ 2) บำบัด ฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ

ประวัติความเป็นมา

สถานที่แห่งนี้ ก่อสร้างตั้งแต่ปี พ.ศ. 2472 เป็นเรือนจำกลางชลบุรี และต่อมาในปี พ.ศ. 2529 เรือนจำกลางชลบุรี ได้ย้ายไปยังสถานที่แห่งใหม่ จึงให้สถานที่เดิมเป็นที่ตั้งของทัณฑสถานหญิงชลบุรี โดยเริ่มเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2529 เป็นต้นมา รวมการเปิดดำเนินการของทัณฑสถานหญิงชลบุรีเป็นเวลา 25 ปี

ทัณฑสถานหญิงชลบุรี เป็นหน่วยงานสังกัดการบริหารราชการส่วนกลาง มีพื้นที่ทั้งหมด 7 ไร่ 76 ตารางวา แบ่งเป็นพื้นที่ภายในกำแพง 5 ไร่ 2 งาน 3 ตารางวา สถานกักขัง 47 ตารางวา พื้นที่ภายนอก 1 ไร่ 2 งาน 26 ตารางวา

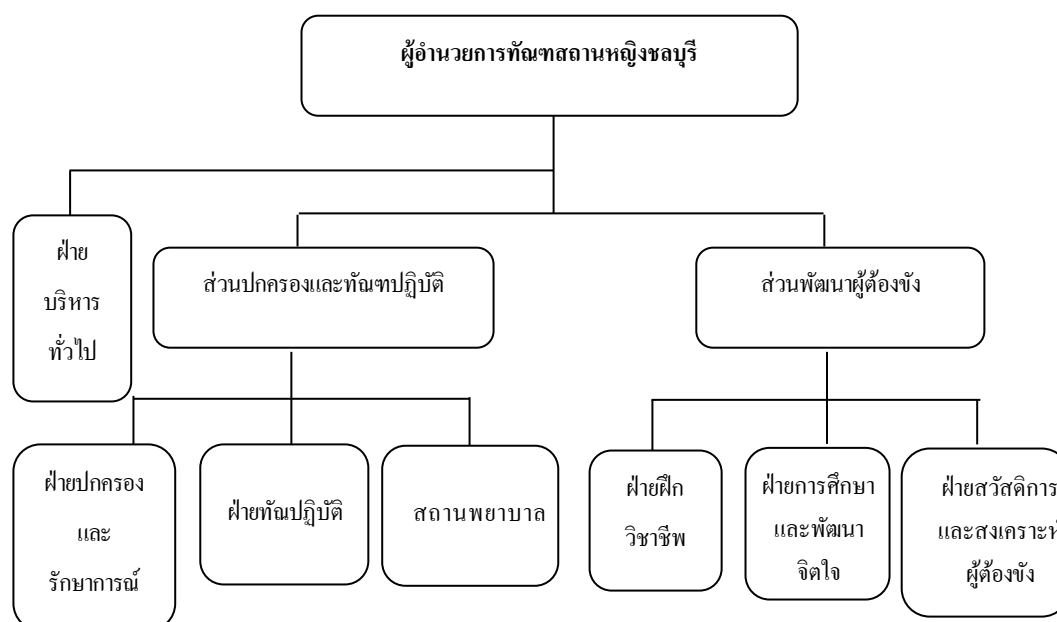
อำนาจหน้าที่

1. มีอำนาจควบคุมผู้ต้องขังหญิงตามคำพิพากษาของศาลที่มีกำหนดโทษ ไม่เกิน 20 ปี ทุกประเภทคดี และผู้ต้องกักขังหญิงที่มีกำหนดโทษไม่เกิน 2 ปี

2. ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับกฎหมายระเบียบข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์
มาตรฐานขั้นต่ำของกฎบัตรสหประชาชาติว่าด้วยหลักสิทธิมนุษยชน และข้อกำหนดสหประชาชาติ
ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำและมาตรการที่มีใช้การคุมขังสำหรับผู้กระทำผิดหญิง
(The bangkok rules)

อัตรากำลังเจ้าหน้าที่

1. ข้าราชการ 49 คน
2. ลูกจ้างประจำ/ พนักงานราชการ 14 คน

ภาพที่ 1 โครงสร้างการบริหารราชการภายในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

หน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำ

ทัณฑสถานหญิงชลบุรี เป็นราชการส่วนกลางการบริหารขึ้นตรงกับกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม แบ่งส่วนราชการออกเป็น 5 ฝ่าย การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังโดยตรง มี 4 ฝ่าย

1. ฝ่ายปกครองและรักษาการณ์
2. ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ
3. ฝ่ายฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง
4. ฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจผู้ต้องขัง

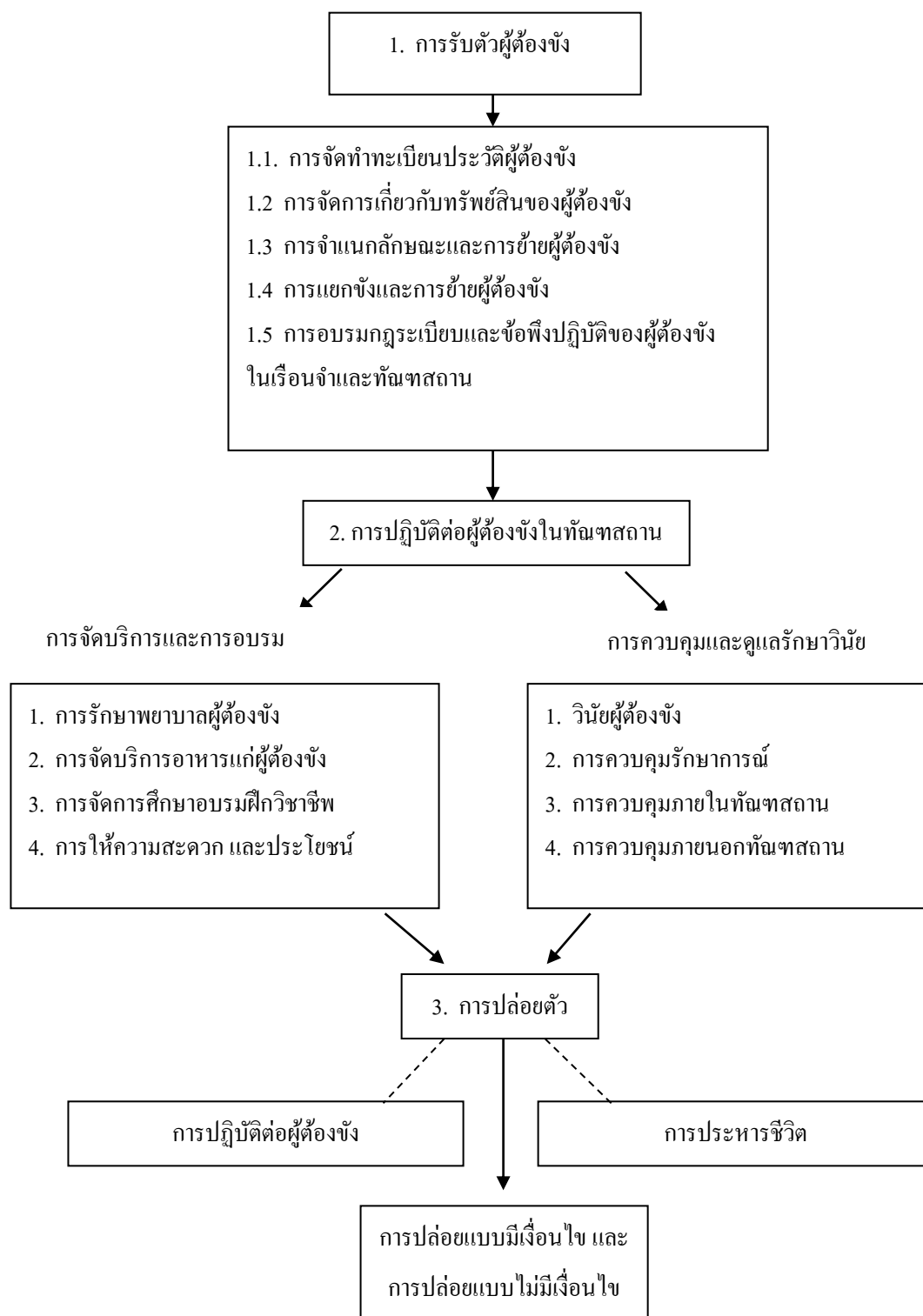
5. ฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง หมายถึง กระบวนการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่ต่อเนื่องนับจากที่ได้รับตัวผู้ต้องขัง จึงครอบคลุมถึงภารกิจในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ทั้งในด้านการจัดบริการอบรมแก้ไข และการควบคุมดูแลผู้ต้องขังให้อยู่ในระเบียบวินัยและไม่หลบหนี ภายใต้หลักการที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตลอดจนกฎกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ ซึ่งสามารถแยกพิจารณาขั้นตอนและมาตรการในการควบคุมการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังได้เป็น 3 ช่วง

1. การรับตัวผู้ต้องขังไว้
2. การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในขณะที่อยู่ทัณฑสถาน
3. การปล่อยตัวผู้ต้องขัง ซึ่งให้หมายรวมถึงในกรณีที่ผู้ต้องขังเสียชีวิต ซึ่งขั้นตอน

ในการปฏิบัติและการควบคุมต่อผู้ต้องขังดังกล่าว สามารถแยกพิจารณา คือ (กรมราชทัณฑ์, 2542, หน้า 50)

ภาพที่ 2 กระบวนการในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง (กรมราชทัณฑ์, 2542, หน้า 55)

นโยบายพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังของทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีนโยบาย ในการแก้ไข ฟื้นฟู และพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง โดยดำเนินการจัดฝึกอบรมวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ให้แก่ผู้ต้องขัง เพื่อให้ผู้ต้องขังเกิดทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ มีแนวทางในการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ภาย หลังจากพ้นโทษ โดยการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังปัจจุบัน คือ

1. การฝึกอาชีพในระบบโรงงาน เป็นการฝึกอาชีพตามหลักสูตรมาตรฐาน ทำให้ผู้ต้องขัง เกิดความชำนาญในวิชาชีพนั้น ซึ่งสามารถยกระดับฝีมือให้สูงขึ้นเทียบเท่ามาตรฐานภายนอก เช่น ช่างไม้เครื่องเรือน ช่างสี ช่างปูน ช่างจักสาน ช่างเชื่อม เป็นต้น

2. การฝึกอาชีพงานบริการ นอกจากจะเป็นการฝึกวิชาชีพภายในเรือนจำแล้ว ผู้ต้องขังที่ ผ่านการฝึกอบรมยังสามารถนำวิชาชีพที่ได้รับให้บริการผู้อื่น ทั้งภายในและภายนอกเรือนจำ เช่น การนวดแผนไทย ช่างเสริมสวย ตัดผม การประกอบอาหารคาว-หวาน (ครัวชุมชน) เบเกอรี่ กาแฟสด ฯลฯ

3. การฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น เน้นกระบวนการฝึกอาชีพ (Training) พร้อมสร้างอาชีพ ตามความสนใจของผู้เข้ารับการอบรม ทำให้มีแนวทางในการประกอบอาชีพที่หลากหลาย เมื่อผ่าน การฝึกอบรมแล้ว สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประกอบอาชีพอิสระได้ทันที เช่น การประกอบอาหารจานเดียว (ผัดไทย ก๋วยเตี๋ยว ราดหน้า น้ำเต้าหู้ ปาท่องโก๋) งานเย็บปักถักร้อย การซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน งานประดิษฐ์ต่าง ๆ ฯลฯ

4. การฝึกวิชาชีพการเกษตร โดยกรมราชทัณฑ์ได้น้อมนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจ พอเพียงมาดำเนินการ เพื่อให้ผู้ต้องขังรู้สึกหวงแหนในที่ดินทำกิน ดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ พึ่งพา ตนเอง โดยจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในเรือนจำชั่วคราวและส่งเสริมวิชาชีพการเกษตร ในเรือนจำ/ ทัณฑสถาน ทั้งด้านการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ สวนป่า หัตถกรรมตามภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

นอกจากการฝึกวิชาชีพในระดับเบื้องต้นตามที่กล่าวมาแล้ว ส่วนฝึกวิชาชีพและพัฒนา ผลិតภัณฑ์ยังได้เน้นให้เกิดการยกระดับฝีมือและพัฒนาการฝึกวิชาชีพขึ้น โดยจัดให้มีการทดสอบ มาตรฐานฝีมือแรงงานวิชาชีพช่างไม้เครื่องเรือน การจัดการประกวดผลิตภัณฑ์จากการฝึกวิชาชีพ ผู้ต้องขัง และการจัดการแข่งขันทักษะฝีมือผู้ต้องขังในงานนิทรรศการผลิตภัณฑ์ราชทัณฑ์เป็น ประจำทุกปี ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ต้องขังได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือให้เป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ ของสังคมภายนอกด้วย

การฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังของทัณฑสถานหญิงชลบุรี ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจาก หน่วยงานและบุคคลภายนอก เพื่อให้เกิดการพัฒนาการฝึกวิชาชีพในหลายด้าน ทั้งเรื่องของวิทยากร

ที่เข้ามาจัดฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ ให้มีความหลากหลาย ซึ่งหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนที่ผ่านมา ประกอบด้วย วิทยากรจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานอาชีวศึกษา สำนักงานเกษตร ประชาชนชาวบ้าน และวิทยากรท้องถิ่น เป็นต้น

ปัจจุบันกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงแรงงาน ได้มีนโยบายส่งเสริมการมีงานทำของผู้พ้นโทษ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำทั้งในและต่างประเทศของผู้พ้นโทษจากกรมราชทัณฑ์ เป็นการให้โอกาสในการมีอาชีพรายได้ สามารถอยู่ในสังคมอย่างปกติและเป็นกำลังแรงงานที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจที่จะเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศ เพื่อให้การดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าวสัมฤทธิ์ผล ทั้งสองหน่วยงานจึงบูรณาการภารกิจร่วมกันให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น โดยการลงนามในบันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการพัฒนาฝีมือแรงงาน และส่งเสริมการมีงานทำของผู้พ้นโทษระหว่างกระทรวงแรงงานกับกระทรวงยุติธรรม ในวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2555 เวลา 17.00 น. ณ งานนิทรรศการผลิตภัณฑ์ราชทัณฑ์ ครั้งที่ 45 เรือนจำกลางคลองเปรม ถนนงามวงศ์วาน กรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้ต้องโทษได้มีโอกาสในการพัฒนาทักษะฝีมือ มีแนวทางในการประกอบอาชีพ พร้อมทั้งมีงานทำหลังจากพ้นโทษ สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน (นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (พลตำรวจเอกประชา พรหมนอก) ให้เกียรติลงนามในบันทึกข้อตกลงฯ ปลัดกระทรวงแรงงาน (นายสมเกียรติ ฉายะศรีวงศ์) และรองปลัดกระทรวงยุติธรรม (นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ) ให้เกียรติลงนามพยานในบันทึกข้อตกลง ฯ การดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าว มีกรอบแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายส่งเสริมการ มีงานทำของผู้พ้นโทษ ฯ และกำหนดแผนการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยจะดำเนินการฝึกอบรมผู้ต้องโทษในหลักสูตรตามความต้องการของผู้เข้ารับการศึกษาหรือหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน แบ่งตามวัตถุประสงค์ 3 ประเภท ดังนี้

1. ฝึกเพื่อเข้าทำงานในสถานประกอบการ
2. ฝึกเพื่อไปประกอบอาชีพอิสระ
3. ฝึกเพื่อทำงานในต่างประเทศ โดยพิจารณาบางประเทศที่สามารถเข้าไปทำงานได้

โดยแผนการดำเนินงานของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ในปีงบประมาณ 2555 มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ต้องขังได้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ในวิชาชีพ และเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานฝีมือ โดยสอดคล้องกับความร่วมมือระหว่างสองกระทรวง ซึ่งได้ดำเนินการพัฒนาการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังใน 2 ลักษณะ คือ

1. การจัดฝึกอบรมทั่วไปตามความต้องการของผู้ต้องขัง ซึ่งกรมราชทัณฑ์ได้รวบรวมสาขาอาชีพที่ผู้ต้องขังต้องการรับการฝึกอบรม เพื่อให้กระทรวงแรงงานจัดหลักสูตรและฝึกอบรมต่อไป

2. การจัดฝึกอบรมในสาขาที่ขาดแคลนแรงงานและทำการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โดยนำร่อง 2 สาขา ได้แก่ สาขาการนวดแผนไทยในทัณฑสถานหญิงที่มีการฝึกวิชาชีพนวดแผนไทย และมีร้านให้บริการนวดแผนไทยแก่บุคคลภายนอกด้านหน้าทัณฑสถานและสาขาช่างไม้เครื่องเรือน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

สมจิตต์ จรกา (2549, หน้า 102) การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังการพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลาง” มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังการพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังการพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง ในการดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) โดยศึกษาจากการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่ทำการศึกษา ซึ่งกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักโทษเด็ดขาดหญิงที่มีโทษเหลือจะต้องจำตั้งแต่ 1-3 เดือน ในทัณฑสถานหญิงกลาง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 185 คน สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การทดสอบค่าเอฟ เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยนำเสนอผลการศึกษาวิจัยในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคล (ข้อมูลพื้นฐาน)

ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ มีอายุน้อยกว่า 25 ปี มีสถานภาพสมรสแบบอยู่ด้วยกัน แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส จบการศึกษาประถมศึกษา ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,000-3,000 บาท และ 3,001-5,000 บาท เป็นผู้ต้องขังชั้นกลาง ในความผิดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติด/ สारระเหย ระยะเวลาต้องโทษ 1-12 เดือน มีโทษคงเหลือจำต่อไป 3 เดือน ต้องโทษครั้งนี้เป็นครั้งแรก

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการดำเนินชีวิต ภายหลังการฟื้นฟู พบว่า อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังการฟื้นฟู กล่าวคือ ผู้ต้องขังที่มีอายุมากกว่า 46 ปี มีความคาดหวังต่อสังคมสูงสุด ผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาขึ้นไป มีความคาดหวังต่อสังคมสูงสุด และผู้ต้องขังที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาทขึ้นไป มีความคาดหวังต่อครอบครัวสูงสุด

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความสัมพันธ์ทางครอบครัวและสังคมของผู้ต้องขัง ก่อนและขณะต้องโทษกับความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังการฟื้นฟู พบว่า ปัจจัยความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ได้แก่ การได้รับการยอมรับ การได้รับการเยี่ยม และการได้รับโอกาสกลับตนเป็นคนดี และปัจจัยแวดล้อมขณะต้องโทษ ได้แก่ การได้รับการปฏิบัติในเรื่องกฎระเบียบ การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่และการได้รับการส่งเสริมในการฝึกวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังการฟื้นฟู 3 ด้าน คือ ความคาดหวังต่อตนเอง ความคาดหวังต่อครอบครัว และความคาดหวังต่อสังคม

อมรชัย รัตนารพิตินันท์ (2550, หน้า 86) การวิจัย “ความต้องการเกี่ยวกับสวัสดิการของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับด้านสวัสดิการ ผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี ในด้านต่าง ๆ 6 ด้าน คือ ด้านที่อยู่อาศัย (โรงเลี้ยง เรือนนอน) ด้านอาหารและสินค้าที่มีขายในเรือนจำ ด้านการเยี่ยมญาติ/ การติดต่อกับญาติ ด้านสถานพยาบาล และยารักษาโรค ด้านการศึกษาต่อ และด้านการฝึกวิชาชีพ และเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการเกี่ยวกับสวัสดิการของผู้ต้องขัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี จำนวน 363 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) One-way ANOVA ของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี

ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมผู้ต้องขังมีความต้องการเกี่ยวกับสวัสดิการทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเกี่ยวกับสวัสดิการมากเป็นอันดับแรก คือ ด้านการฝึกวิชาชีพ รองลงมา คือ ด้านการศึกษาต่อ และด้านที่อยู่อาศัย (โรงเลี้ยง เรือนนอน) โดยในด้านการฝึกวิชาชีพ ผู้ต้องขังต้องการฝึกวิชาชีพ ทำให้ผลิตผลในการทำงานและลิ้มความทุกข์ใจได้ ในด้านการศึกษาต่อ ผู้ต้องขังต้องการศึกษาต่อเพิ่มเติมระหว่างต้องโทษในเรือนจำ และในด้านที่อยู่อาศัย (โรงเลี้ยง เรือนนอน) ผู้ต้องขังมีความต้องการเรือนนอนที่สะอาดมีอากาศถ่ายเทและมีแสงสว่างเพียงพอ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการเกี่ยวกับสวัสดิการของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี พบว่า ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพสมรส จำนวนบุตร

อาชีพก่อนต้องโทษ รายได้ก่อนต้องโทษ ฐานโทษที่กระทำผิด และกำหนดโทษ ไม่มีผลต่อความต้องการเกี่ยวกับสวัสดิการของผู้ต้องขัง เรือนจำพิเศษธนบุรี ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

วิรัชฐา สุวรรณจำกัด (2550, บทคัดย่อ) การศึกษาปัญหาเรื่อง ความต้องการในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานของพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) สำนักงานใหญ่ 3 ด้าน คือ ทักษะด้านความคิด ทักษะด้านบุคลิกภาพ ทักษะด้านการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ พนักงาน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) สำนักงานใหญ่ ระดับ 3-9 ที่ปฏิบัติงานในปี พ.ศ. 2546 จำนวน 146 คน โดยใช้แบบสอบถามการประมาณค่า 4 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมของพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) สำนักงานใหญ่ มีความต้องการพัฒนาทักษะด้านความคิดมากเป็นลำดับแรก รองลงมา คือ ทักษะด้านการปฏิบัติงาน และลำดับสุดท้าย คือ ทักษะด้านบุคลิกภาพตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า การเปรียบเทียบตัวแปร เพศ วุฒิการศึกษา อายุการทำงานกับความต้องการในการฝึกอบรม พบว่า มีระดับความต้องการมาก จึงเห็นสมควรที่ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการพัฒนาพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) สำนักงานใหญ่ โดยมีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานการปฏิบัติงานของพนักงานทั้ง 3 ด้านไปพร้อม ๆ กัน จึงควรมีการศึกษาและสำรวจความจำเป็นในการฝึกอบรมก่อนกำหนดหลักสูตรเสมอ เพื่อให้ได้ความต้องการในการฝึกอบรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) สำนักงานใหญ่ และประโยชน์ต่อการปฏิรูประบบราชการต่อไป

อดิวัฒน์ มรรคประเสริฐ (2551, หน้า 81) ได้ศึกษาในเรื่อง ความต้องการในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิง กรณีศึกษาทัณฑสถานหญิง จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่ตอบแบบสอบถามต้องการฝึกอบรมวิชาชีพด้านอาชีพอิสระหลักสูตรกลุ่มสนใจในหมวดเบ็ดเตล็ดมากที่สุด เป็นลำดับแรก รองลงมา คือ หมวดอาหารและขนม อันดับสุดท้าย คือ หมวดเกษตรกรรม และในด้านอาชีพอิสระหลักสูตรนอกโรงเรียนมากที่สุดลำดับแรก คือ หมวดงานเสริมสวย รองลงมา คือ หมวดศิลปะประดิษฐ์ ลำดับที่สาม หมวดเบ็ดเตล็ด ลำดับที่สี่ หมวดงานตัดเย็บ ลำดับสุดท้าย คือ หมวดงานก่อสร้าง และเมื่อเปรียบเทียบแล้ว ผู้ต้องขังที่ตอบแบบสอบถามต้องการฝึกอาชีพอิสระระยะสั้นหลักสูตรกลุ่มสนใจมากเป็นอันดับแรก และอาชีพอิสระหลักสูตรนอกโรงเรียนเป็นอันดับรอง อาชีพอิสระหลักสูตรกลุ่มสนใจ

1. หมวดเกษตรกรรม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการการฝึกอาชีพการเพาะเห็ดนางฟ้า เพาะเห็ดขอนขาว มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากสามารถนำไปประกอบอาชีพเกษตรกรรมที่บ้าน

ภายหลังพ้นโทษได้ สามารถจำหน่ายได้ง่ายกว่าการทำอาชีพอื่นในหมวดเกษตรกรรม และยังสามารถเพาะเพื่อรับประทานเอง ลดค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนได้

2. หมวดอาหารและขนม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการฝึกอาชีพการทำขนมเค้กมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากสามารถทำได้ง่าย ต้นทุนต่ำ และเป็นที่ต้องการของตลาดตลอดเวลา

3. หมวดเบ็ดเตล็ด ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการฝึกอาชีพการทำพิมเสนน้ำมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการลงทุนค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับการอบรมประเภทอื่น ๆ สามารถทำได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว ระยะเวลาการอบรมสั้น เพียง 3 ชั่วโมง ขั้นตอนไม่สลับซับซ้อน จดจำง่าย ต้นทุนต่ำ สามารถจำหน่ายได้เร็ว เพราะราคาถูก

พรปวีณ์ นิลรัตน์ (2551, หน้า 90) ได้ศึกษาในเรื่อง ความต้องการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังก่อนปล่อยพ้นโทษ 6 เดือน: ศึกษาเฉพาะกรณี เรือนจำพิเศษพัทยา ข้อมูลระดับความต้องการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังก่อนปล่อยพ้นโทษ 6 เดือน

1. หมวดงานเฟอร์นิเจอร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วิชาชีพช่างสีเฟอร์นิเจอร์ มากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ วิชาชีพช่างไม้-เครื่องเรือน

2. หมวดช่างอุตสาหกรรม ในภาพรวมในระดับมาก โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วิชาชีพช่างเครื่องยนต์ มากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ วิชาชีพช่างเชื่อม

3. หมวดเกษตรกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วิชาชีพเลี้ยงปลาดุก-ปลาช่อน มากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ วิชาชีพไม้ดอก-ไม้ประดับ

4. หมวดงานตัดเย็บ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วิชาชีพตัดเย็บเครื่องหนัง มากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ วิชาชีพตัดเย็บเสื้อผ้าชาย-หญิง

5. หมวดงานประดิษฐ์-ศิลปะ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วิชาชีพการเสริมสวย-ทำผม-ทำเล็บ มากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ วิชาชีพการทำดอกไม้ประดิษฐ์

6. หมวดอาหารและขนม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วิชาชีพทำน้ำเต้าหู้-ปลาทอง โก้ มากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ วิชาชีพการทำอาหารพื้นบ้าน อาหารคาว-หวาน

7. หมวดงานเบ็ดเตล็ด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วิชาชีพซ่อมเครื่องคอมพิวเตอร์ มากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ วิชาชีพซ่อมวิทยุ-โทรทัศน์

ความต้องการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังก่อนปล่อยพ้นโทษ 6 เดือน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ควรปรับปรุงในหมวดงานเฟอร์นิเจอร์ โดยเฉพาะวิชาชีพช่างทาสีและวิชาชีพช่างแกะสลัก ควรมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับ 2 วิชาชีพนี้ให้มากยิ่งขึ้น และหมวดงานตัดเย็บก็เช่นกัน เรือนจำควรให้ความสำคัญ เพื่อพ้นโทษไปแล้วงานตัดเย็บจะสร้างรายได้ให้กับผู้ต้องขังเป็นอย่างดี

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังก่อนปล่อยพันธโทษ 6 เดือน พบว่า ภูมิสำเนาต่างกัน มีความต้องการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังก่อนปล่อยพันธโทษ 6 เดือน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ (2553) การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบ และกระบวนการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของกรมราชทัณฑ์ เป็นการวิจัยประยุกต์ (Applied research) เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดจากหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม และเพื่อพัฒนารูปแบบและกระบวนการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของกรมราชทัณฑ์ วิธีการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการจัดประชุมทางวิชาการ (Focus group) เพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้บริหาร นักวิชาการ และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ จำนวน 60 คน และการศึกษาดูงานในหน่วยงานภายนอกที่มีความโดดเด่นด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดรูปแบบและกระบวนการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่มีความเหมาะสม สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขผู้กระทำผิดของกรมราชทัณฑ์ จำนวน 2 แห่ง คือ ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกาญจนาภิเษก และมูลนิธิพันธกิจเรือนจำคริสเตียน นอกจากนี้ได้ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานด้านแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังในเรือนจำ/ ทัณฑสถาน จำนวน 205 คน เพื่อทราบปัญหาอุปสรรคและแนวทางในการพัฒนา งานด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง

สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ (2554) การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิง เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิงในคดียาเสพติด ความผิดต่อชีวิตและร่างกาย และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังจากผู้ต้องขังหญิง ถูกจำคุก ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ต้องขังหญิง ขณะถูกจำคุก และเพื่อศึกษาการวางแผนชีวิตและความต้องการภายหลังพันธโทษของผู้ต้องขังหญิง โดยกลุ่มตัวอย่าง (Sample) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ต้องขังหญิงจากทัณฑสถานหญิง จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ ทัณฑสถานหญิงกลาง ทัณฑสถานหญิงธนบุรี ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ทัณฑสถานหญิงพิษณุโลก ทัณฑสถานหญิงสงขลา ทัณฑสถานหญิงชลบุรี ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง และทัณฑสถานหญิงนครราชสีมา โดยใช้ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 65 คน ในคดีความผิดต่อชีวิต และร่างกาย จำนวน 22 คน คดีเกี่ยวกับทรัพย์ จำนวน 21 คน คดีเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 22 คน และการจัดสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6-8 คน โดยแบ่งเป็น

ประเภทคือความคิดต่อชีวิตและร่างกายที่ทัศนสถานหญิงนครราชสีมา คดีเกี่ยวกับทรัพย์ที่ทัศนสถานหญิงธนบุรี คดีเกี่ยวกับยาเสพติดที่ทัศนสถานบำบัดพิเศษหญิง

สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ (2556) สิ่งที่กรมราชทัณฑ์จะต้องประสบในอนาคตที่จะส่งผลต่อการบริหารงานราชทัณฑ์ คือ ปัญหาอาชญากรรมองค์กร ทำให้ผู้ต้องขังที่มีอิทธิพลและอำนาจเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่การบริหารงานของกรมราชทัณฑ์ในปัจจุบันยังไม่มีความร่วมมือในการรองรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเหล่านี้ คือ ไม่มีสถานที่ในการคุมขัง ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรในการปฏิบัติงานที่มีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดสวัสดิการและขวัญกำลังใจ และไม่สามารถแก้ไขพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการบริหารงานราชทัณฑ์ในอนาคตภายใต้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในระดับมหภาค คือ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของกระบวนการยุติธรรมในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด กำหนดกรอบในการดำเนินงานให้มีความชัดเจน การปรับปรุงกฎหมาย การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิรูปการดำเนินงาน โดยเริ่มตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการยุติธรรม ในระดับจุลภาคต้องมีการปรับปรุงกระบวนการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง มีการจัดระบบเรือนจำให้เหมาะสมกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง การพัฒนาบุคลากร การปรับปรุงด้านกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เช่น การเพิ่มสนธิสัญญาในเรื่องของการโอนตัวผู้ต้องขังต่างด้าว การถ่ายโอนงานบางอย่างออกไปให้หน่วยงานอื่นหรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินงานแทน เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้สังคมและญาติผู้ต้องขังได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง มีการสร้างเรือนจำความมั่นคงสูงสุด (Super maximum security) การสร้างระบบฐานข้อมูลผู้กระทำผิดที่เชื่อมโยงกันภายในระบบกระบวนการยุติธรรม มีการบูรณาการร่วมกันในการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมไปถึงญาติและผู้ต้องขังเอง และมีการเตรียมความพร้อมรับการตรวจสอบที่ต้องเกิดขึ้นหลังจากมีการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

วิจัยในต่างประเทศ

Young (1988) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการและกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพ วิทยาลัยครูเบรคิสเตอร์ จากปีที่คัดเลือก โดยคัดจากปีการศึกษา 1977, 1979, 1981, 1983 และ 1985 พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับประกาศนียบัตรกับการร่วมการสัมมนาภายในความสามารถในการอ่านของนักศึกษา ความสามารถในการวิเคราะห์ ความต้องการด้านอารมณ์ การรับข่าวสารการศึกษาด้านกฎหมาย หรือข่าวรับการศึกษาด้านกฎหมาย หรือการรับข่าวสารด้านการรวมกลุ่มของนักศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความสามารถในการอ่านของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.03

2. การร่วมกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพความถี่สูงสุด (7) ในเรื่องการประชุมของคณะครู และการประชุมของแผนก สำหรับที่มีความถี่ต่ำสุด (0) ในเรื่องการเยี่ยมชมโรงเรียนอื่น ๆ การสัมมนาทั้งภายนอกและภายในสถาบัน

สรุปมากกว่าร้อยละ 75 มีความต้องการในการเข้ารับการฝึกอบรม การพัฒนาวิชาชีพด้วยการจูงใจนักศึกษาและค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมในวิชาชีพของตน

Dewsnup (1988) ได้วิจัยเรื่อง สภาพมาตรฐานอาชีพศึกษาตามโปรแกรมความต้องการ การบริหารและการฝึกอบรมของผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมศึกษาในยูทา ผลการวิจัยพบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนมีความต้องการฝึกอบรมเพิ่มเติมใน 19 ขอบข่ายวิชาที่ต้องการมากที่สุด คือ สมรรถภาพทางด้านคณะกรรมการศึกษาเทศน์ การสื่อความหมาย การสื่อสารความสัมพันธ์กับชุมชน การให้คำปรึกษา การแนะแนวและการจัดหางาน ความเสียหายและความพิการ การประเมินสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือเครื่องใช้ งบประมาณประจำปี ธุรการและการเงิน การฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงาน การบริหารงานบุคคล โปรแกรมการบริหารและการวางแผน และกำหนดระเบียบข้อบังคับ และนโยบาย องค์กรนักเรียน และการบริการนักเรียน โดยมีข้อเสนอแนะว่า โปรแกรมการฝึกอบรมควรตั้งอยู่ในยูทาห์ เพื่อเตรียมผู้บริหารอาชีพะบนพื้นฐานการกำหนดสมรรถภาพตามผลงานนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantities research) ในหัวข้อเรื่อง “ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษ

วิธีการศึกษา

ในการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี สามารถจำแนกวิธีการศึกษาเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การรวบรวมเอกสารต่าง ๆ (Documentary research) ได้แก่ หนังสือ บทความ รายงานสรุปของหน่วยงานราชการ เอกสารของหน่วยงานราชการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำมาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปของการอธิบายเชิงพรรณนา (Descriptive method) เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสร้างแนวความคิดในการศึกษา เพื่อให้การศึกษานี้มีความถูกต้องที่สุด

2. การวิจัยแบบสำรวจ (Survey research) เป็นการศึกษาโดยลงพื้นที่และเก็บข้อมูลจากการแจกแบบสอบถาม ในเรื่อง ความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ได้แก่ หมวดอาชีพเกี่ยวกับวิชาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ อาชีพการนวดแผนไทย อาชีพประกอบอาหารไทย อาชีพการทำงานนเบเกอร์ และอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ต้องขังก่อนปล่อยพ้นโทษ 1 ปี ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ประจำปี 2557 เป็นผู้ต้องขังหญิงทั้งสิ้น 120 คน (ที่มา: ข้อมูลผู้ต้องขังที่ผ่านการฝึกวิชาชีพตามโครงการฝึกวิชาชีพ 5 โครงการ คือ โครงการฝึกวิชาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ อาชีพการนวดแผนไทย อาชีพประกอบอาหารไทย อาชีพการทำงานนเบเกอร์ และอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม (Questionnaires) ขึ้นมา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎี และการทบทวนวรรณกรรม รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิง ต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานและลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพก่อนต้องโทษ หากไม่ได้ประกอบอาชีพ บุคคลใดเป็นผู้เลี้ยงดูท่าน ภาระสมาชิก รับผิดชอบในครอบครัว พฤติกรรมก่อนต้องโทษ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ได้แก่ โทษฐานที่กระทำความผิด กำหนดโทษ จำนวนครั้งที่กระทำความผิด ปัจจุบันท่านจำคุกในคดีนี้มาแล้วเท่าใด สาเหตุที่ท่านกระทำความผิดความนี้

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามถึงความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ได้แก่ หมวดอาชีพเกี่ยวกับวิชาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ อาชีพการนวดแผนไทย อาชีพประกอบอาหารไทย อาชีพการทำขนมเบเกอรี่ และอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความคาดหวัง ดังนี้

สูง	ให้	4	คะแนน
ค่อนข้างสูง	ให้	3	คะแนน
ค่อนข้างต่ำ	ให้	2	คะแนน
ต่ำ	ให้	1	คะแนน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่อง ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิง ต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

- กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม

4. การวัดความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามนั้น ทำได้ด้วยการวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา 3 ได้แก่

4.1 ดร.กฤษฎา นันทเพ็ชร	อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
4.2 คุณวรรณดี บัวภา	ผู้บัญชาการทัณฑสถานหญิงชลบุรี
4.3 คุณเบญญาทิพย์ เปลี่ยนปรีชา	หัวหน้าฝ่ายสวัสดิการและสงเคราะห์
ผู้ต้องขังทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ช่วยตรวจทานและพิจารณาให้ จึงนับได้ว่ามีความเที่ยงตรงที่ยอมรับได้

5. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ที่ผ่านโครงการฝึกวิชาชีพ ก่อนปล่อยพ้นโทษ 1 ปี จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbac 's alpha ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.901 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้ มีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงไปใช้กับผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ที่ผ่านโครงการฝึกวิชาชีพ ก่อนปล่อยพ้นโทษ 1 ปี จำนวน 120 คน ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยบันทึกขอให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจนามในหนังสือถึงผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงชลบุรีที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอเก็บข้อมูลผู้ต้องขังหญิงทัณฑสถานหญิงชลบุรี ที่ผ่านโครงการฝึกวิชาชีพ ก่อนปล่อยพ้นโทษ 1 ปี

2. ผู้วิจัยขออนุญาตอธิบดีกรมราชทัณฑ์ เก็บข้อมูลผู้ต้องขังก่อนปล่อยโทษ 1 ปี ในทัณฑสถานหญิงชลบุรีที่เกี่ยวข้อง

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ต้องขังก่อนปล่อยพ้นโทษ 1 ปี ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยต่อไป

5. จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามเป็นจำนวน 120 ชุด โดยมีแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา และมีความสมบูรณ์ จำนวน 120 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาวิเคราะห์ โดยดำเนินการดังนี้
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้า
3. การประมวลผลข้อมูล นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการประมวลผล โดยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพก่อนต้องโทษ ผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ โทษฐานที่กระทำความผิด ภาระรับผิดชอบครอบครัว กำหนดโทษ จำนวนครั้งที่กระทำความผิด ปัจจุบันจำคุกมาแล้วเท่าใด โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
2. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านคดีความของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ได้แก่ โทษฐานที่กระทำความผิด กำหนดโทษจำนวนครั้งที่กระทำความผิด ปัจจุบันท่านจำคุกในคดีนี้มาแล้วเท่าใด โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) สถิติค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
3. ใช้สถิติ Compare mean ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพก่อนต้องโทษ ผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ โทษฐานที่กระทำความผิด ภาระรับผิดชอบครอบครัว กำหนดโทษ จำนวนครั้งที่กระทำความผิด ปัจจุบันจำคุกมาแล้วเท่าใด โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ในการบรรยายเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

เกณฑ์การแปลผล

การแบ่งระดับคะแนน ทำโดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ แบ่งระดับเป็น 4 ระดับ โดยใช้ค่าทางสถิติคะแนนเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) กำหนดช่วงของการวัดคือ (ลือชัย วงษ์ทอง, 2557, หน้า 91)

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ \text{(Class)} &= \frac{4-1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนน แต่ละข้อเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย	ระดับความคาดหวัง
3.26-4.00	มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง
2.51-3.25	มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง
1.76-2.50	มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ
1.00-1.75	มีความคาดหวังอยู่ในระดับต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิจัย “ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี” โดยเก็บข้อมูลจากทัณฑสถานหญิงชลบุรี จำนวน 120 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหลักพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหลักพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
ตั้งแต่ 25 ปีลงมา	24	20.00
26 ปี-30 ปี	37	30.83
31 ปี-35 ปี	27	22.50
ตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป	32	26.67
รวม	120	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จบการศึกษาระดับใด		
ประถมศึกษา	22	18.33
มัธยมศึกษาตอนต้น	56	46.67
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	26	21.67
ปวส./ อนุปริญญาตรี	11	9.17
ปริญญาตรีขึ้นไป	5	4.17
รวม	120	100.00
ภูมิลำเนาของท่าน		
กรุงเทพ/ ปริมณฑล	10	8.33
ภาคกลาง	17	14.17
ภาคเหนือ	2	1.67
ภาคใต้	1	0.83
ภาคตะวันออก	77	64.17
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	13	10.83
รวม	120	100.00
อาชีพก่อนต้องโทษ		
ว่างงาน	12	10.00
เรียนหนังสือ	6	5.00
รับจ้างทั่วไป	36	30.00
ค้าขาย	41	34.17
เกษตรกร	2	1.67
ธุรกิจส่วนตัว	23	19.17
รวม	120	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หากไม่ได้ประกอบอาชีพหรือเป็นผู้ไม่มี รายได้ บุคคลใดเป็นผู้เลี้ยงดูท่าน		
บิดา-มารดาของตนเอง	58	48.33
พี่น้อง/ ญาติ	20	16.67
สามี	30	25.00
บิดา-มารดาของสามี	5	4.17
อื่น ๆ	7	5.83
รวม	120	100.00
ท่านมีภาระรับผิดชอบในครอบครัว		
ไม่มี	46	38.33
มี	74	61.67
รวม	120	100.00

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป

อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.83 รองลงมา อายุตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.67 อายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.50 และอายุตั้งแต่ 25 ปีลงมา คิดเป็นร้อยละ 20 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมา จบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 21.67 จบระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.33 จบระดับ ปวส./ อนุปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 9.17 และจบปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.17 ตามลำดับ

ภูมิลำเนา พบว่า ส่วนใหญ่คือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 64.17 รองลงมา คือ ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 14.17 ภาคตะวันออกเหนือ คิดเป็นร้อยละ 10.83 กรุงเทพฯ/ ปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 8.33 ภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 1.67 และภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 0.83 ตามลำดับ

อาชีพก่อนต้องโทษ พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 34.17 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 30 ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 19.17 วางงาน คิดเป็นร้อยละ 10 เรียนหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 5 และเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 1.67 ตามลำดับ

หากไม่ได้ประกอบอาชีพหรือเป็นผู้ไม่มีรายได้ บุคคลใดเป็นผู้เลี้ยงดู พบว่า ส่วนใหญ่ บิดา-มารดาของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 48.33 รองลงมา สามี คิดเป็นร้อยละ 25 พี่น้อง/ ญาติ คิดเป็น ร้อยละ 16.67 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.83 และ บิดา-มารดาของสามี คิดเป็นร้อยละ 4.17 ตามลำดับ

ภาระรับผิดชอบในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่มีภาระที่รับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 61.67 รองลงมา คือ ไม่มีภาระรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 38.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพฤติกรรมก่อน ต้องโทษ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พฤติกรรมก่อนต้องโทษ		
ดื่มสุรา	54	45.00
สูบบุหรี่	50	41.67
เสพยาเสพติด	61	50.83
เล่นการพนัน	24	20.00
เที่ยวกลางคืน	46	38.33
คบเพื่อนที่เป็นอันธพาล	19	15.83
ประกอบอาชีพสุจริต	61	50.83
อื่น ๆ	8	6.67

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพฤติกรรม ก่อนต้องโทษ พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพสุจริตและเสพยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 50.83 รองลงมา คือ ดื่มสุรา คิดเป็นร้อยละ 45 สูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 41.67 เที่ยวกลางคืน คิดเป็นร้อยละ 38.33 เล่นการพนัน คิดเป็นร้อยละ 20 คบเพื่อนที่เป็นอันธพาล คิดเป็นร้อยละ 15.83 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความของผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิง ชลบุรี

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับด้านคดีความ จำแนกตามประกอบด้วย 1. ด้านกำหนดโทษ
2. ด้านจำนวนครั้งที่กระทำความผิดซ้ำในทุกคดีความ 3. ด้านปัจจุบันท่านถูกจำคุก
ในคดีนี้มาแล้วเท่าใด

ข้อมูลเกี่ยวกับด้านคดีความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กำหนดโทษ		
ต่ำกว่า 1 ปี	3	2.50
ระหว่าง 1-5 ปี	60	50.00
ระหว่าง 6-10 ปี	27	22.50
ระหว่าง 11-15 ปี	9	7.50
ระหว่าง 16-20 ปี	9	7.50
20 ปีขึ้นไป	12	10.00
รวม	120	100.00
จำนวนครั้งที่กระทำความผิดในทุกคดีความ		
1 ครั้ง	89	74.17
2 ครั้ง	22	18.33
3 ครั้ง	5	4.17
4 ครั้ง	0	0
มากกว่า 5 ครั้ง	4	3.33
รวม	120	100.00
ปัจจุบันท่านจำคุกในคดีนี้มาแล้วเท่าใด		
ต่ำกว่า 1 ปี	26	21.67
1-5 ปี	80	66.67
6-10 ปี	13	10.83
11-15 ปี	0	0
16-20 ปี	1	0.83
20 ปีขึ้นไป	0	0
รวม	120	100.00

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความ พบว่า ด้านกำหนดโทษ ส่วนใหญ่กำหนดโทษระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ กำหนดโทษระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.50 กำหนดโทษ 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10 กำหนดโทษระหว่าง 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.5 และกำหนดโทษต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ด้านจำนวนครั้งที่กระทำความผิดในทุกคดีความ พบว่า ส่วนใหญ่กระทำความผิด จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 74.17 รองลงมา กระทำความผิดซ้ำ จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.13 กระทำความผิดซ้ำ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.17 และกระทำความผิดซ้ำ มากกว่า 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

ด้านปัจจุบันท่านถูกจำคุกในคดีนี้มาแล้วเท่าใด พบว่า ส่วนใหญ่จำคุกมาแล้ว 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา จำคุกมาแล้วต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.67 จำคุกมาแล้ว 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.83 และจำคุกมาแล้ว 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.83 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความของโทษฐานที่กระทำความผิด

ข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โทษฐานที่กระทำความผิด		
ความผิด พ.ร.บ. ยาเสพติด/ สารระเหย	108	90.00
ความผิดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและร่างกาย	3	2.50
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	12	10.00
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	1	0.83
ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตราย	1	0.83
ต่อประชาชน		
อื่น ๆ	1	0.83

จากตารางที่ 4 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความ ด้านโทษฐานที่กระทำความผิด พบว่า ความผิด พ.ร.บ. ยาเสพติด/ สารระเหย คิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 10 ความผิดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 2.50 ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.83 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความ ด้านของสาเหตุที่ระทำความผิดในครั้งนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาเหตุที่ระทำความผิดในครั้งนี้		
ต้องการเงินและทรัพย์สิน	58	48.33
ไม่มีงานทำขาดรายได้	14	11.67
ติดยาเสพติด	29	24.17
เมาสุรา	2	1.67
ถูกกล่าวหา/ ไล่ร้าย	8	6.67
บันดาลโทสะ/ ขาดสติ	6	5.00
ปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว	8	6.67
อื่น ๆ	22	18.33

จากตารางที่ 5 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับด้านคติความ ด้านของสาเหตุที่ระทำความผิด ในครั้งนี้ พบว่า ต้องการเงินและทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 48.33 รองลงมา คือ ติดยาเสพติด คิดเป็น ร้อยละ 24.17 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 18.33 ไม่มีงานทำขาดรายได้ คิดเป็นร้อยละ 11.67 ปัญหา ความขัดแย้งในครอบครัวและเมาสุรา คิดเป็นร้อยละ 6.67 บันดาลโทสะ/ ขาดสติ คิดเป็นร้อยละ 5 และเมาสุรา คิดเป็นร้อยละ 1.67 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรม ฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวัง
ของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ
ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้

หมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะ และงานไม้	จำนวนร้อยละ				μ	σ	ระดับความ คาดหวัง	อันดับ
	สูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างต่ำ	ต่ำ				
1. สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและ ความสามารถพิเศษให้มีฝีมือและ ความชำนาญมากขึ้น	25 (20.83)	60 (50)	27 (22.50)	8 (6.67)	2.85	0.83	ค่อนข้างสูง	6
2. สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ	23 (19.17)	80 (66.67)	13 (10.83)	4 (3.33)	3.02	0.66	ค่อนข้างสูง	4
3. สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญ ในวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการและ ความต้องการของตลาดแรงงาน	23 (19.17)	73 (60.83)	23 (19.17)	1 (1.20)	2.98	0.65	ค่อนข้างสูง	5
4. สามารถนำความรู้ที่ได้จาก การประกอบอาชีพสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน ในปัจจุบัน	34 (28.33)	66 (55)	17 (14.17)	3 (2.50)	3.09	0.72	ค่อนข้างสูง	3
5. สามารถนำความรู้ไปประกอบ อาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ	50 (41.67)	51 (42.50)	17 (14.17)	2 (1.67)	3.24	0.76	ค่อนข้างสูง	2
6. สามารถนำความรู้ความสามารถ ไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว	53 (44.17)	48 (40)	17 (14.17)	2 (1.67)	3.27	0.76	สูง	1
ภาพรวม					3.08	0.57	ค่อนข้างสูง	

จากตารางที่ 6 ผลการศึกษาหมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า โดยภาพรวม
ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.08$, $\sigma = 0.57$)
เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ สรุปได้ดังนี้

สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและ
ครอบครัว พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบ
อาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.27$, $\sigma = 0.76$)
เป็นอันดับที่ 1

สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.24$, $\sigma = 0.67$) เป็นอันดับที่ 2

สามารถนำความรู้ที่ได้จากการประกอบอาชีพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.09$, $\sigma = 0.72$) เป็นอันดับที่ 3

สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.02$, $\sigma = 0.66$) เป็นอันดับที่ 4

สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญในวิชาชีพที่ตรงกับความถนัดและความต้องการของตลาดแรงงาน พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 2.98$, $\sigma = 0.65$) เป็นอันดับที่ 5

สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษให้มีฝีมือและความชำนาญมากขึ้น พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 2.85$, $\sigma = 0.83$) เป็นอันดับที่ 6

สรุปผลการศึกษา ในเรื่องความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ ซึ่งผู้ต้องขังมีความคาดหวังสูงที่สุดที่จะสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์ อาชีพเสริมเพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว อยู่ในระดับสูง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ แล้ว ซึ่งผู้ต้องขังที่พ้นโทษออกไปแล้วไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการที่จะพัฒนาฝีมือให้ชำนาญมากมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะนำความรู้ไปประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานในปัจจุบัน

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของ
ผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ
ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการนวดแผนไทย

หมวดอาชีพการนวดแผนไทย	จำนวนร้อยละ				μ	σ	ระดับความ คาดหวัง	อันดับ
	สูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างต่ำ	ต่ำ				
1. สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและ ความสามารถพิเศษให้มีฝีมือและ ความชำนาญมากขึ้น	56 (46.67)	42 (35)	21 (17.50)	1 (0.83)	3.28	0.78	สูง	3
2. สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ	50 (41.67)	54 (45)	16 (13.33)	0 (0.00)	3.28	0.69	สูง	4
3. สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญ ในวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการและ ความต้องการของตลาดแรงงาน	36 (30.00)	68 (56.67)	16 (13.33)	0 (0.00)	3.17	0.64	ค่อนข้างสูง	5
4. สามารถนำความรู้ที่ได้จาก การประกอบอาชีพสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน ในปัจจุบัน	36 (30.00)	66 (55.00)	18 (15.00)	0 (0.00)	3.15	0.66	ค่อนข้างสูง	6
5. สามารถนำความรู้ไปประกอบ อาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ	50 (41.67)	56 (46.67)	13 (10.83)	1 (0.83)	3.29	0.69	สูง	2
6. สามารถนำความรู้ความสามารถ ไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว	56 (46.67)	53 (44.17)	10 (8.33)	1 (0.83)	3.37	0.67	สูง	1
ภาพรวม					3.26	0.69	สูง	

จากตารางที่ 7 ผลการศึกษาหมวดอาชีพการนวดแผนไทย พบว่า โดยภาพรวมหมวดอาชีพ
การนวดแผนไทย มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.26$, $\sigma = 0.69$) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ
สรุปได้ดังนี้

สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและ
ครอบครัว พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบ
อาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.37$, $\sigma = 0.67$)
เป็นอันดับที่ 1

สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.29, \sigma = 0.69$) เป็นอันดับที่ 2

สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษให้มีฝีมือและความชำนาญมากขึ้น พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.28, \sigma = 0.78$) เป็นอันดับที่ 3

สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.28, \sigma = 0.69$) เป็นอันดับที่ 4

สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญในวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.17, \sigma = 0.64$) เป็นอันดับที่ 5

สามารถนำความรู้ที่ได้จากการประกอบอาชีพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.15, \sigma = 0.66$) เป็นอันดับที่ 6

สรุปผลการศึกษา ในเรื่องความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการนวดแผนไทย ซึ่งผู้ต้องขังมีความคาดหวังสูงที่สุดที่จะสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริมเพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว อยู่ในระดับสูง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ แล้ว ซึ่งผู้ต้องขังที่พ้นโทษออกไปแล้ว ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการที่จะพัฒนาฝีมือให้ชำนาญมากมายน่าจะขึ้น เพื่อที่จะนำความรู้ไปประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานในปัจจุบัน

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของ
ผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ
ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย

หมวดอาชีพการประกอบ อาหารไทย	จำนวนร้อยละ				μ	σ	ระดับความ คาดหวัง	อันดับ
	สูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างต่ำ	ต่ำ				
1. สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและ ความสามารถพิเศษให้มีฝีมือและ ความชำนาญมากขึ้น	37 (30.83)	71 (59.17)	11 (9.17)	1 (0.83)	3.20	0.63	ค่อนข้างสูง	4
2. สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ	35 (29.17)	70 (58.33)	12 (10)	3 (2.50)	3.14	0.69	ค่อนข้างสูง	6
3. สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญ ในวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการและ ความต้องการของตลาดแรงงาน	42 (35)	63 (52.50)	14 (11.67)	1 (0.83)	3.22	0.68	ค่อนข้างสูง	3
4. สามารถนำความรู้ที่ได้จาก การประกอบอาชีพสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน ในปัจจุบัน	40 (3.33)	65 (54.17)	13 (10.83)	2 (1.67)	3.19	0.69	ค่อนข้างสูง	5
5. สามารถนำความรู้ไปประกอบ อาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ	62 (51.67)	49 (40.83)	9 (7.50)	0 (0.00)	3.44	0.63	สูง	2
6. สามารถนำความรู้ความสามารถ ไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว	56 (46.67)	53 (44.17)	10 (8.33)	1 (0.83)	3.37	0.67	สูง	1
ภาพรวม					3.26	0.52	สูง	

จากตารางที่ 8 ผลการศึกษาหมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย พบว่า โดยภาพรวม
หมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.26$, $\sigma = 0.52$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ
สรุปได้ดังนี้

สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและ
ครอบครัว พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อ
การประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.37$,
 $\sigma = 0.67$) เป็นอันดับที่ 1

สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.34, \sigma = 0.63$) เป็นอันดับที่ 2

สามารถนำความรู้ที่ได้จากการประกอบอาชีพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.22, \sigma = 0.68$) เป็นอันดับที่ 3

สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษให้มีฝีมือและความชำนาญมากยิ่งขึ้น พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.20, \sigma = 0.63$) เป็นอันดับที่ 4

สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญในวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการและความต้องการของตลาดแรงงาน พบว่า ระดับความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.19, \sigma = 0.69$) เป็นอันดับที่ 5

สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.14, \sigma = 0.69$) เป็นอันดับที่ 6

สรุปผลการศึกษา ในเรื่องความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย ซึ่งผู้ต้องขังมีความคาดหวังสูงสุดที่จะสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริมเพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว อยู่ในระดับสูง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ แล้ว ซึ่งผู้ต้องขังที่พ้นโทษออกไปแล้ว ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการที่จะพัฒนาฝีมือให้ชำนาญมากมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะสามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี”

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของ
ผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ
ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการทำงานนวมเบเกอร์

หมวดอาชีพการทำงานนวมเบเกอร์	จำนวนร้อยละ				μ	σ	ระดับความ คาดหวัง	อันดับ
	สูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างต่ำ	ต่ำ				
1. สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและ ความสามารถพิเศษให้มีฝีมือและ ความชำนาญมากขึ้น	45 (37.50)	60 (50)	15 (12.50)	0 (0.00)	3.25	0.66	ค่อนข้างสูง	1
2. สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ	36 (30)	67 (55.83)	14 (11.67)	3 (2.50)	3.13	0.71	ค่อนข้างสูง	5
3. สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญ ในวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการและ ความต้องการของตลาดแรงงาน	39 (32.50)	57 (47.50)	21 (17.50)	3 (2.50)	3.10	0.77	ค่อนข้างสูง	6
4. สามารถนำความรู้ที่ได้จาก การประกอบอาชีพสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน ในปัจจุบัน	40 (3.33)	63 (52.50)	14 (11.67)	3 (2.50)	3.17	0.73	ค่อนข้างสูง	4
5. สามารถนำความรู้ไปประกอบ อาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ	45 (37.50)	60 (50)	13 (10.83)	2 (1.67)	3.23	0.71	ค่อนข้างสูง	3
6. สามารถนำความรู้ความสามารถ ไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว	47 (39.17)	56 (46.67)	14 (11.67)	3 (2.50)	3.23	0.75	ค่อนข้างสูง	2
ภาพรวม					3.18	0.61	ค่อนข้างสูง	

จากตารางที่ 9 ผลการศึกษาหมวดอาชีพการทำงานนวมเบเกอร์ พบว่า โดยภาพรวมหมวดอาชีพ
การทำงานนวมเบเกอร์ มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.18, \sigma = 0.61$) เมื่อจำแนกเป็น
รายชื่อ สรุปได้ดังนี้

สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษให้มีฝีมือและความชำนาญมากยิ่งขึ้น
พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพ
หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.25, \sigma = 0.66$)
เป็นอันดับที่ 1

สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและ
ครอบครัว พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อ

การประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.23$, $\sigma = 0.75$) เป็นอันดับที่ 2

สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.23$, $\sigma = 0.71$) เป็นอันดับที่ 3

สามารถนำความรู้ที่ได้จากการประกอบอาชีพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.17$, $\sigma = 0.73$) เป็นอันดับที่ 4

สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.13$, $\sigma = 0.71$) เป็นอันดับที่ 5

สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญในวิชาชีพที่ตรงกับความถนัดและความต้องการของตลาดแรงงาน พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.10$, $\sigma = 0.77$) เป็นอันดับที่ 6

สรุปผลการศึกษา ในเรื่องความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ ซึ่งผู้ต้องขังมีความคาดหวังสูงสุดที่สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษให้มีฝีมือและความชำนาญมากขึ้น อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ แล้ว ซึ่งผู้ต้องขังที่พ้นโทษออกไปแล้ว ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการเพิ่มทักษะความชำนาญตรงกับความถนัดและความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี”

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวัง
ของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ
ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

หมวดอาชีพการแปรรูป ผลผลิตทางการเกษตร	จำนวนร้อยละ				μ	σ	ระดับความ คาดหวัง	อันดับ
	สูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างต่ำ	ต่ำ				
1. สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและ ความสามารถพิเศษให้มีฝีมือและ ความชำนาญมากขึ้น	28 (23.33)	63 (52.50)	28 (23.33)	1 (0.83)	2.98	0.71	ค่อนข้างสูง	4
2. สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ	22 (18.33)	70 (58.33)	22 (18.33)	6 (5)	2.90	0.75	ค่อนข้างสูง	5
3. สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญ ในวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการและ ความต้องการของตลาดแรงงาน	23 (19.17)	65 (54.17)	26 (21.67)	6 (5)	2.88	0.77	ค่อนข้างสูง	6
4. สามารถนำความรู้ที่ได้จาก การประกอบอาชีพสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน ในปัจจุบัน	30 (25)	59 (49.17)	26 (21.67)	5 (4.17)	2.95	0.80	ค่อนข้างสูง	3
5. สามารถนำความรู้ไปประกอบ อาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ	39 (32.50)	50 (41.67)	23 (19.17)	8 (6.67)	3.00	0.89	ค่อนข้างสูง	2
6. สามารถนำความรู้ความสามารถ ไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว	39 (32.50)	54 (45)	19 (15.83)	8 (6.67)	3.03	0.87	ค่อนข้างสูง	1
ภาพรวม					2.96	0.71	ค่อนข้างสูง	

จากตารางที่ 10 ผลการศึกษาหมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า
โดยภาพรวมหมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง
($\mu = 2.96$, $\sigma = 0.71$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ สรุปได้ดังนี้

สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและ
ครอบครัว พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อ
การประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง
($\mu = 3.03$, $\sigma = 0.87$) เป็นอันดับที่ 1

สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.89$) เป็นอันดับที่ 2

สามารถนำความรู้ที่ได้จากการประกอบอาชีพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 2.95$, $\sigma = 0.80$) เป็นอันดับที่ 3

สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษให้มีฝีมือและความชำนาญมากยิ่งขึ้น พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 2.98$, $\sigma = 0.71$) เป็นอันดับที่ 4

สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษพบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 2.90$, $\sigma = 0.75$) เป็นอันดับที่ 5

สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญในวิชาชีพที่ตรงกับความถนัดและความต้องการของตลาดแรงงาน พบว่า ระดับความคาดหวังต่อของผู้ต้องขังหญิงโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 2.88$, $\sigma = 0.77$) เป็นอันดับที่ 6

สรุปผลการศึกษา ในเรื่องความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งผู้ต้องขังมีความคาดหวังสูงที่สุดที่จะสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ แล้ว ซึ่งผู้ต้องขังที่พ้นโทษออกไปแล้วไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการเพิ่มทักษะความชำนาญตรงกับความถนัดและความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี”

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของ
ผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ
ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ภาพรวมด้านต่าง ๆ

ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรม ฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ทัณฑสถานหญิงชลบุรี	μ	σ	ระดับ ความคาดหวัง	อันดับ
1. หมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้	3.08	0.57	ค่อนข้างสูง	4
2. หมวดอาชีพการนวดแผนไทย	3.29	0.69	สูง	1
3. หมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย	3.26	0.52	สูง	2
4. หมวดอาชีพการทำขนมเบเกอรี่	3.18	0.61	ค่อนข้างสูง	3
5. หมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	2.96	0.71	ค่อนข้างสูง	5
ภาพรวม	3.15	0.48	ค่อนข้างสูง	

จากตารางที่ 11 ผลการศึกษาความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ
เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ในภาพรวมด้านต่าง ๆ พบว่า
โดยภาพรวมความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ
ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.15$, $\sigma = 0.48$) เมื่อจำแนก
เป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านหมวดอาชีพการนวดแผนไทย พบว่า ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการ
อบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพ
การนวดแผนไทย มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.29$, $\sigma = 0.69$) เป็นอันดับที่ 1

ด้านหมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย พบว่า ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิง
ต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี
ด้านหมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.26$, $\sigma = 0.52$)
เป็นอันดับที่ 2

ด้านหมวดอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ พบว่า ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการ
อบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพ
การทำขนมเบเกอรี่ มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.18$, $\sigma = 0.61$) เป็นอันดับที่ 3

ด้านหมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิง ต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.08$, $\sigma = 0.57$) เป็นอันดับที่ 4

ด้านหมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิง ต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 2.96$, $\sigma = 0.71$) เป็นอันดับที่ 5

สรุปผลการศึกษา ในเรื่องภาพรวมด้านต่าง ๆ ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ซึ่งผู้ต้องขังมีความคาดหวังสูง ในหมวดอาชีพการนวดแผนไทย เพื่อจะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล
จำแนกตามอายุ

อายุ	ภาพรวมด้านอาชีพ														ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิง ต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อ การประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี			
	ด้านอาชีพ ผลิตภัณฑ์ ศิลปะและ งานไม้		ระดับ	ด้านอาชีพ การนวดแผนไทย		ระดับ	ด้านอาชีพ การประกอบ อาหารไทย		ระดับ	ด้านอาชีพ การทำขนม เบเกอรี่		ระดับ	ด้านอาชีพ การแปรรูป ผลผลิตทาง การเกษตร					ระดับ
	μ	σ		μ	σ		μ	σ		μ	σ		μ	σ	μ	σ	ระดับ	
25ปีลงมา	3.14	0.47	ค่อนข้างสูง	3.42	1.11	สูง	3.23	0.48	ค่อนข้างสูง	3.27	0.56	สูง	3.17	0.50	ค่อนข้างสูง	3.00	0.88	ค่อนข้างสูง
26-30 ปี	3.00	0.50	ค่อนข้างสูง	3.15	0.43	ค่อนข้างสูง	3.32	0.45	สูง	3.14	0.54	ค่อนข้างสูง	2.85	0.50	ค่อนข้างสูง	2.76	0.64	ค่อนข้างสูง
31-35 ปี	3.04	0.57	ค่อนข้างสูง	3.30	0.55	สูง	3.32	0.62	สูง	3.20	0.65	ค่อนข้างสูง	2.93	0.90	ค่อนข้างสูง	2.85	0.99	ค่อนข้างสูง
36ปีขึ้นไป	3.15	0.69	ค่อนข้างสูง	3.33	0.62	สูง	3.33	0.56	สูง	3.17	0.70	ค่อนข้างสูง	2.93	0.83	ค่อนข้างสูง	2.84	0.99	ค่อนข้างสูง
ภาพรวม	3.06	0.57	ค่อนข้างสูง	3.29	0.69	สูง	3.26	0.52	สูง	3.18	0.61	ค่อนข้างสูง	2.96	0.71	ค่อนข้างสูง	2.86	0.87	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 12 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีกลุ่มอายุ 25 ปีลงมา มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุ 31-35 ปี ตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป และอายุ 26-30 ปี เมื่อจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1. ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ กลุ่มอายุ 36 ปีขึ้นไป มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุ 25 ปีลงมา อายุ 31-35 ปี และอายุ 26-30 ปี

2. ด้านอาชีพการนวดแผนไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ กลุ่มอายุ 25 ปีลงมา มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไป อายุ 31-35 ปี และอายุ 26-30 ปี

3. ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ กลุ่มอายุ 36 ปีขึ้นไป มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุ 26-30 ปี อายุ 31-35 ปี และอายุ 25 ปีลงมา

4. ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ กลุ่มอายุ 25 ปีลงมา มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุ 31-35 ปี อายุ 36 ปีขึ้นไป และอายุ 26-30 ปี

5. ด้านอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ กลุ่มอายุ 25 ปีลงมา มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุ 31-35 ปี อายุ 36 ปีขึ้นไป และอายุ 26-30 ปี

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ภาพรวมด้านอาชีพ												ความคาดหวังของผู้ต้องขัง หญิงต่อโครงการอบรม ฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบ อาชีพหลังพ้นโทษ ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี					
	ด้านอาชีพ ผลิตภัณฑ์ ศิลปะและ งานไม้		ด้านอาชีพการ วางแผนไทย		ด้านอาชีพ การประกอบ อาหารไทย		ด้านอาชีพ การทำขนม เบเกอรี่		ด้านอาชีพ การแปรรูป ผลผลิตทาง การเกษตร									
	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ				
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ	ระดับ			
1. ประถมศึกษา	3.11	0.64	ค่อนข้างสูง	3.29	0.52	สูง	3.20	0.57	ค่อนข้างสูง	3.28	0.73	สูง	3.14	0.64	ค่อนข้างสูง	2.95	0.90	ค่อนข้างสูง
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	3.13	0.48	ค่อนข้างสูง	3.35	0.83	สูง	3.32	0.53	สูง	3.17	0.53	ค่อนข้างสูง	3.03	0.57	ค่อนข้างสูง	2.95	0.80	ค่อนข้างสูง
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	3.06	0.58	ค่อนข้างสูง	3.32	0.52	สูง	3.33	0.51	สูง	3.14	0.68	ค่อนข้างสูง	2.88	0.90	ค่อนข้างสูง	2.85	0.88	ค่อนข้างสูง
4. ปวส./ อนุปริญญา	2.98	0.63	ค่อนข้างสูง	2.95	0.51	ค่อนข้างสูง	3.02	0.35	ค่อนข้างสูง	3.11	0.65	ค่อนข้างสูง	2.53	0.68	ค่อนข้างสูง	2.36	0.92	ค่อนข้างสูง
5.ปริญญาตรีขึ้นไป	2.63	0.90	ค่อนข้างสูง	3.23	0.72	ค่อนข้างสูง	3.07	0.56	ค่อนข้างสูง	3.37	0.51	สูง	2.67	1.03	ค่อนข้างสูง	2.40	1.14	ค่อนข้างสูง
ภาพรวม	3.08	0.57	ค่อนข้างสูง	3.29	0.69	สูง	3.26	0.52	สูง	3.18	0.61	ค่อนข้างสูง	2.96	0.71	ค่อนข้างสูง	2.85	0.87	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 13 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัศนสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวส. ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และ ปวส./ อนุปริญญา เมื่อจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1. ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. ระดับการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา และระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

2. ด้านอาชีพการนวดแผนไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. ระดับการศึกษาประถมศึกษา ระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป และระดับการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา

3. ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ระดับการศึกษาประถมศึกษา ระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป และระดับการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา

4. ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. และระดับการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา

5. ด้านอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพระดับการศึกษาประถมศึกษา มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. ระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป และระดับการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล
จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	ภาพรวมด้านอาชีพ															ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี		
	ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้			ด้านอาชีพการนวดแผนไทย			ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย			ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่			ด้านอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร			ระดับ	ระดับ	ระดับ
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ			
																μ	σ	ระดับ
1. กรุงเทพฯ/ปริมณฑล	3.17	0.76	ค่อนข้างสูง	3.43	0.39	สูง	3.35	0.51	สูง	3.15	0.51	ค่อนข้างสูง	2.65	0.95	ค่อนข้างสูง	2.80	1.03	ค่อนข้างสูง
2. ภาคกลาง	3.20	0.45	ค่อนข้างสูง	3.28	0.59	สูง	3.26	0.52	สูง	3.33	0.65	สูง	3.14	0.58	ค่อนข้างสูง	3.00	0.86	ค่อนข้างสูง
3. ภาคเหนือ	3.08	0.35	ค่อนข้างสูง	2.83	1.18	ค่อนข้างสูง	3.50	0.71	สูง	3.00	0.00	ค่อนข้างสูง	3.00	0.00	ค่อนข้างสูง	2.50	0.71	ค่อนข้างต่ำ
4. ภาคใต้	2.83	0.00	ค่อนข้างสูง	3.00	0.00	ค่อนข้างสูง	2.83	0.00	ค่อนข้างสูง	3.00	0.00	ค่อนข้างสูง	2.50	0.00	ค่อนข้างต่ำ	2.00	0.00	ค่อนข้างต่ำ
5. ภาคตะวันออก	3.07	0.55	ค่อนข้างสูง	3.30	0.75	สูง	3.27	0.52	สูง	3.16	0.62	ค่อนข้างสูง	2.98	0.68	ค่อนข้างสูง	2.87	0.86	ค่อนข้างสูง
6. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2.87	0.71	ค่อนข้างสูง	3.23	0.60	ค่อนข้างสูง	3.10	0.59	ค่อนข้างสูง	3.21	0.66	ค่อนข้างสูง	2.81	0.81	ค่อนข้างสูง	2.69	0.85	ค่อนข้างสูง
ภาพรวม	3.08	0.57	ค่อนข้างสูง	3.29	0.69	สูง	3.26	0.52	สูง	3.18	0.61	ค่อนข้างสูง	2.96	0.71	ค่อนข้างสูง	2.85	0.87	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 14 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของ ผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามภูมิลำเนา โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนาภาคกลาง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภูมิภาคตะวันออก ภูมิภาคกรุงเทพ/ ปริมณฑล ภูมิภาคตะวันออก เฉียงเหนือ ภูมิภาคเหนือ และภูมิภาคใต้ เมื่อจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1. ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพ/ ปริมณฑล ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้
2. ด้านอาชีพการนวดแผนไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพ/ ปริมณฑล มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคเหนือ
3. ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือ มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพ/ ปริมณฑล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้
4. ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรุงเทพ/ ปริมณฑล ภาคเหนือ และภาคใต้
5. ด้านอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรุงเทพ/ ปริมณฑล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล
จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ

อาชีพก่อนต้องโทษ	ภาพรวมด้านอาชีพ												ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี					
	ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้		ระดับ	ด้านอาชีพการนวดแผนไทย		ระดับ	ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย		ระดับ	ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่		ระดับ	ด้านอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร		ระดับ	μ	σ	ระดับ
	μ	σ		μ	σ		μ	σ		μ	σ		μ	σ				
1. ว่างงาน	2.81	0.64	ค่อนข้างสูง	3.49	1.55	สูง	3.06	0.60	ค่อนข้างสูง	3.00	0.71	ค่อนข้างสูง	2.75	0.78	ค่อนข้างสูง	2.67	1.15	ค่อนข้างสูง
2. เรียนหนังสือ	3.28	0.34	สูง	3.33	0.35	สูง	3.19	0.22	ค่อนข้างสูง	3.42	0.47	สูง	2.78	0.54	ค่อนข้างสูง	2.83	0.41	ค่อนข้างสูง
3. รับจ้างทั่วไป	3.24	0.52	ค่อนข้างสูง	3.32	0.56	สูง	3.31	0.49	สูง	3.20	0.55	ค่อนข้างสูง	3.14	0.56	ค่อนข้างสูง	3.03	0.74	ค่อนข้างสูง
4. ค้าขาย	3.06	0.47	ค่อนข้างสูง	3.18	0.49	ค่อนข้างสูง	3.28	0.54	สูง	3.17	0.59	ค่อนข้างสูง	2.92	0.65	ค่อนข้างสูง	2.78	0.85	ค่อนข้างสูง
5. เกษตรกร	3.33	0.47	สูง	3.67	0.47	สูง	3.42	0.82	สูง	3.67	0.47	สูง	3.42	0.82	สูง	3.50	0.71	สูง
6. ธุรกิจส่วนตัว	2.92	0.73	ค่อนข้างสูง	3.29	0.57	สูง	3.25	0.56	ค่อนข้างสูง	3.17	0.72	ค่อนข้างสูง	2.85	0.95	ค่อนข้างสูง	2.74	1.01	ค่อนข้างสูง
ภาพรวม	3.08	0.57	ค่อนข้างสูง	3.29	0.69	สูง	3.26	0.52	สูง	3.18	0.61	ค่อนข้างสูง	2.96	0.71	ค่อนข้างสูง	2.85	0.87	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 15 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีอาชีพก่อนต้องโทษเกษตรกร มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอาชีพก่อนต้องโทษรับจ้างทั่วไป เรียนหนังสือ ค่าขาย ธุรกิจส่วนตัว และว่างงาน เมื่อจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1. ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีอาชีพก่อนต้องโทษเกษตรกร มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่เรียนหนังสือ รับจ้างทั่วไป ค่าขาย ธุรกิจส่วนตัว และว่างงาน
2. ด้านอาชีพการนวดแผนไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพกลุ่มที่มีอาชีพก่อนต้องโทษเกษตรกร มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่ว่างงาน เรียนหนังสือ รับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพก่อนต้องโทษ ค่าขาย
3. ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพกลุ่มอาชีพก่อนต้องโทษเกษตรกร มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ค่าขาย ธุรกิจส่วนตัว เรียนหนังสือ และว่างงาน
4. ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีอาชีพก่อนต้องโทษเกษตรกร มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่เรียนหนังสือ รับจ้างทั่วไป ค่าขาย ธุรกิจส่วนตัว และว่างงาน
5. ด้านอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีอาชีพก่อนต้องโทษเกษตรกร มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่รับจ้างทั่วไป ค่าขาย ธุรกิจส่วนตัว เรียนหนังสือ และว่างงาน

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล
จำแนกตามผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ

ผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ	ภาพรวมด้านอาชีพ												ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี					
	ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้		ด้านอาชีพการนวดแผนไทย			ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย			ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่			ด้านอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร		ระดับ	ระดับ	ระดับ		
	μ	σ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	μ	σ						
1. บิดา-มารดาของตนเอง	3.07	0.49	ค่อนข้างสูง	3.26	0.54	สูง	3.29	0.53	สูง	3.27	0.57	สูง	2.99	0.70	ค่อนข้างสูง	2.84	0.87	ค่อนข้างสูง
2. พี่น้อง/ญาติ	2.85	0.69	ค่อนข้างสูง	3.21	0.56	ค่อนข้างสูง	3.23	0.54	ค่อนข้างสูง	2.98	0.80	ค่อนข้างสูง	2.75	0.94	ค่อนข้างสูง	2.60	1.05	ค่อนข้างสูง
3. สามี	3.22	0.64	ค่อนข้างสูง	3.24	0.56	ค่อนข้างสูง	3.26	0.53	สูง	3.20	0.55	ค่อนข้างสูง	3.08	0.54	ค่อนข้างสูง	2.93	0.74	ค่อนข้างสูง
4. บิดา-มารดาของสามี	2.87	0.52	ค่อนข้างสูง	3.97	2.29	สูง	3.03	0.40	ค่อนข้างสูง	3.03	0.58	ค่อนข้างสูง	2.80	0.57	ค่อนข้างสูง	3.00	1.00	ค่อนข้างสูง
5. อื่น ๆ	3.29	0.31	สูง	3.50	0.32	สูง	3.29	0.55	สูง	3.14	0.61	ค่อนข้างสูง	2.90	0.74	ค่อนข้างสูง	3.14	0.69	ค่อนข้างสูง
ภาพรวม	3.08	0.57	ค่อนข้างสูง	3.29	0.69	สูง	3.26	0.52	สูง	3.18	0.61	ค่อนข้างสูง	2.96	0.71	ค่อนข้างสูง	2.85	0.87	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 16 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ ด้านอื่น ๆ มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีบิดา/ มารดาของสามี สามี บิดา-มารดาของตนเอง และพี่น้อง/ ญาติ เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ เมื่อจำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ ด้านอื่น ๆ มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีสามี บิดา-มารดาของตนเอง บิดา-มารดาของสามี และพี่น้อง/ ญาติ
2. ด้านอาชีพการนวดแผนไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีบิดา-มารดาของสามีเลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีกลุ่มอื่น ๆ บิดา-มารดาของสามี สามี และพี่น้อง/ ญาติ
3. ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีบิดา-มารดาของตนเองเลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ และอื่น ๆ มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีสามี พี่น้อง/ ญาติ และบิดา-มารดาของสามี
4. ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีบิดา-มารดาของตนเองผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีสามี กลุ่มอื่น ๆ บิดา-มารดาของสามี และพี่น้อง/ ญาติ
5. ด้านอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ผ่านการฝึกโครงการอบรมฝึกวิชาชีพที่มีสามีผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีบิดา-มารดาของตนเอง กลุ่มอื่น ๆ บิดา-มารดาของสามี และพี่น้อง/ ญาติ

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล
จำแนกตามภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว

ภาระรับผิดชอบสมาชิก ในครอบครัว	ภาพรวมด้านอาชีพ												ความคาดหวังของ ผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการ อบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพ หลังพ้นโทษ ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี					
	ด้านอาชีพ ผลิตภัณฑ์ ศิลปะและงาน ไม้		ด้านอาชีพ การนวด แผนไทย		ด้านอาชีพ การประกอบ อาหารไทย		ด้านอาชีพ การทำขนม เบเกอรี่		ด้านอาชีพ การแปรรูป ผลผลิตทาง การเกษตร				ระดับ	ระดับ	ระดับ			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ						
1. ไม่มี	3.07	0.54	ค่อนข้างสูง	3.31	0.53	สูง	3.33	0.52	สูง	3.22	0.65	ค่อนข้างสูง	2.95	0.81	ค่อนข้างสูง	2.87	0.91	ค่อนข้างสูง
2. มี	3.08	0.58	ค่อนข้างสูง	3.27	0.77	สูง	3.22	0.52	ค่อนข้างสูง	3.16	0.59	ค่อนข้างสูง	2.96	0.64	ค่อนข้างสูง	2.84	0.84	ค่อนข้างสูง
ภาพรวม	3.06	0.57	ค่อนข้างสูง	3.29	0.69	สูง	3.26	0.52	สูง	3.18	0.61	ค่อนข้างสูง	2.96	0.71	ค่อนข้างสูง	2.85	0.87	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 17 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ไม่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว เมื่อจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1. ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า ผู้ต้องขังที่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่ไม่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว
2. ด้านอาชีพการนวดแผนไทย พบว่า ผู้ต้องขังที่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่ไม่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว
3. ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย พบว่า ผู้ต้องขังที่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่ไม่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว
4. ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ พบว่า ผู้ต้องขังที่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่ไม่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว
5. ด้านอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า ผู้ต้องขังที่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่ไม่มีภาระความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล
จำแนกตามกำหนดโทษ

กำหนดโทษ	ภาพรวมด้านอาชีพ												ความคาดหวังของ ผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการ อบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพ หลังพ้นโทษ ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี					
	ด้านอาชีพ ผลิตภัณฑ์ ศิลปะและ งานไม้		ระดับ	ด้านอาชีพ การนวด แผนไทย		ระดับ	ด้านอาชีพ การประกอบ อาหารไทย		ระดับ	ด้านอาชีพ การทำขนม เบเกอรี่		ระดับ	ด้านอาชีพ การแปรรูป ผลผลิตทาง การเกษตร		ระดับ	ระดับ	ระดับ	
	μ	σ		μ	σ		μ	σ		μ	σ		μ	σ				μ
1. ต่ำกว่า 1 ปี	3.11	0.25	ค่อนข้างสูง	2.72	0.48	ค่อนข้างสูง	2.67	0.58	ค่อนข้างสูง	2.94	0.10	ค่อนข้างสูง	3.00	0.00	ค่อนข้างสูง	2.67	0.58	ค่อนข้างสูง
2. ระหว่าง 1-5 ปี	3.12	0.45	ค่อนข้างสูง	3.29	0.81	สูง	3.28	0.53	สูง	3.20	0.60	ค่อนข้างสูง	3.07	0.62	ค่อนข้างสูง	2.96	0.87	ค่อนข้างสูง
3. ระหว่าง 6-10 ปี	3.08	0.53	ค่อนข้างสูง	3.35	0.47	สูง	3.32	0.44	สูง	3.19	0.53	ค่อนข้างสูง	2.82	0.73	ค่อนข้างสูง	2.73	0.78	ค่อนข้างสูง
4. ระหว่าง 11-15 ปี	3.07	.075	ค่อนข้างสูง	3.28	0.50	สูง	3.36	0.44	สูง	3.50	0.61	สูง	3.11	0.49	ค่อนข้างสูง	3.00	0.78	ค่อนข้างสูง
5. ระหว่าง 16-20 ปี	2.83	0.82	ค่อนข้างสูง	3.11	0.79	ค่อนข้างสูง	2.96	0.67	ค่อนข้างสูง	2.90	0.71	ค่อนข้างสูง	2.74	0.91	ค่อนข้างสูง	2.44	1.13	ค่อนข้างสูง
6. 20 ปีขึ้นไป	3.13	0.75	ค่อนข้างสูง	3.43	0.51	สูง	3.31	0.51	สูง	3.11	0.78	ค่อนข้างสูง	2.80	1.03	ค่อนข้างสูง	2.91	0.99	ค่อนข้างสูง
ภาพรวม	3.07	0.56	ค่อนข้างสูง	3.28	0.68	สูง	3.25	0.52	ค่อนข้างสูง	3.18	0.60	ค่อนข้างสูง	2.95	0.70	ค่อนข้างสูง	2.85	0.86	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 18 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัศนสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามกำหนดโทษ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 11-15 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 1-5 ปี 20 ปีขึ้นไป 6-10 ปี ต่ำกว่า 1 ปี และกำหนดโทษระหว่าง 16-20 ปี เมื่อจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1. ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษ 20 ปีขึ้นไป มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 1-5 ปี ต่ำกว่า 1 ปี ระหว่าง 6-10 ปี ระหว่าง 11-15 ปี และกำหนดโทษระหว่าง 16-20 ปี
2. ด้านอาชีพการนวดแผนไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษ 20 ปีขึ้นไป มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 6-10 ปี 1-5 ปี 11-15 ปี 16-20 ปี และกำหนดโทษต่ำกว่า 1 ปี
3. ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 11-15 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 6-10 ปี 20 ปีขึ้นไป 1-5 ปี 16-20 ปี และต่ำกว่า 1 ปี
4. ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 11-15 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 1-5 ปี 6-10 ปี 20 ปีขึ้นไป ต่ำกว่า 1 ปี และกำหนดโทษระหว่าง 16-20 ปี
5. ด้านอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 11-15 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษ ระหว่าง 1-5 ปี ต่ำกว่า 1 ปี 6-10 ปี 20 ปีขึ้นไป และกำหนดโทษระหว่าง 16-20 ปี

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล
จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำความผิด

จำนวนครั้งที่กระทำความผิด	ภาพรวมด้านอาชีพ												ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี					
	ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้			ด้านอาชีพการนวดแผนไทย			ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย			ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่			ด้านอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร			ระดับ	ระดับ	ระดับ
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ			
1. 1 ครั้ง	3.06	0.59	ค่อนข้างสูง	3.31	0.75	สูง	3.22	0.54	ค่อนข้างสูง	3.19	0.60	ค่อนข้างสูง	2.95	0.72	ค่อนข้างสูง	2.83	0.89	ค่อนข้างสูง
2. 2 ครั้ง	3.26	0.29	ค่อนข้างสูง	3.29	0.49	สูง	3.46	0.44	สูง	3.22	0.59	ค่อนข้างสูง	2.89	0.68	ค่อนข้างสูง	2.95	0.67	ค่อนข้างสูง
3. 3 ครั้ง	3.23	0.30	ค่อนข้างสูง	3.26	0.28	สูง	3.26	0.38	สูง	3.37	0.43	สูง	3.27	0.43	สูง	3.40	0.55	สูง
4. มากกว่า 5 ครั้ง	2.58	0.80	ค่อนข้างสูง	2.96	0.70	ค่อนข้างสูง	3.04	0.67	ค่อนข้างสูง	2.80	1.03	ค่อนข้างสูง	3.29	0.77	สูง	2.25	1.26	ค่อนข้างสูง
ภาพรวม	3.07	0.56	ค่อนข้างสูง	3.29	0.69	สูง	3.25	0.52	ค่อนข้างสูง	3.18	0.60	ค่อนข้างสูง	2.96	0.70	ค่อนข้างสูง	2.85	0.87	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 19 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำความผิด โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด 3 ครั้ง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด จำนวน 2 ครั้ง 1 ครั้ง และมากกว่า 5 ครั้ง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1. ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด 2 ครั้ง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิดจำนวน 3 ครั้ง 1 ครั้ง และมากกว่า 5 ครั้ง
2. ด้านอาชีพการนวดแผนไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด 3 ครั้ง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด จำนวน 2 ครั้ง 1 ครั้ง และมากกว่า 5 ครั้ง
3. ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด 2 ครั้ง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด จำนวน 3 ครั้ง 1 ครั้ง และมากกว่า 5 ครั้ง
4. ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด 3 ครั้ง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด จำนวน 2 ครั้ง 1 ครั้ง และมากกว่า 5 ครั้ง
5. ด้านอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิดมากกว่า 5 ครั้ง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด จำนวน 3 ครั้ง 1 ครั้ง และ 1 ครั้ง

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล
จำแนกตามจำคุกมาแล้วเท่าใด

จำคุกมาแล้วเท่าใด	ภาพรวมด้านอาชีพ												ความคาดหวังของ ผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการ อบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพ หลังพ้นโทษ ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี					
	ด้านอาชีพ ผลิตภัณฑ์ ศิลปะและ งานไม้		ระดับ	ด้านอาชีพ การนวด แผนไทย		ระดับ	ด้านอาชีพ การประกอบ อาหารไทย		ระดับ	ด้านอาชีพ การทำขนม เบเกอรี่		ระดับ	ด้านอาชีพ การแปรรูป ผลผลิตทาง การเกษตร		ระดับ	μ	σ	ระดับ
	μ	σ		μ	σ		μ	σ		μ	σ		μ	σ				
1. ต่ำกว่า 1 ปี	3.08	0.48	ค่อนข้างสูง	3.32	1.06	สูง	3.13	0.48	ค่อนข้างสูง	3.06	0.56	ค่อนข้างสูง	2.99	0.69	ค่อนข้างสูง	2.76	0.90	ค่อนข้างสูง
2. 1-5 ปี	3.06	0.55	ค่อนข้างสูง	3.25	0.53	ค่อนข้างสูง	3.31	0.52	สูง	3.24	0.61	ค่อนข้างสูง	3.02	0.69	ค่อนข้างสูง	2.89	0.87	ค่อนข้างสูง
3. 6-10 ปี	3.23	0.68	ค่อนข้างสูง	3.38	0.64	สูง	3.20	0.57	ค่อนข้างสูง	3.11	0.67	ค่อนข้างสูง	2.54	0.70	ค่อนข้างสูง	2.76	0.83	ค่อนข้างสูง
4. 16-20 ปี	3.16	0.00	ค่อนข้างสูง	4.00	0.00	สูง	3.00	0.00	ค่อนข้างสูง	3.00	0.00	ค่อนข้างสูง	3.00	0.00	ค่อนข้างสูง	3.00	0.00	ค่อนข้างสูง
ภาพรวม	3.07	0.56	ค่อนข้างสูง	3.28	0.68	สูง	3.25	0.52	ค่อนข้างสูง	3.18	0.61	ค่อนข้างสูง	2.95	0.70	ค่อนข้างสูง	2.85	0.86	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 20 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามจำคุกมาแล้วเท่าใด โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 16-20 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 1-5 ปี ต่ำกว่า 1 ปี และผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 6-10 ปี เมื่อจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1. ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 6-10 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 16-20 ปี ต่ำกว่า 1 ปี และผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 1-5 ปี
2. ด้านอาชีพการนวดแผนไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 16-20 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 6-10 ปี ต่ำกว่า 1 ปี และผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 1-5 ปี
3. ด้านอาชีพการประกอบอาหารไทย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 1-5 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 6-10 ปี ต่ำกว่า 1 ปี และผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 16-20 ปี
4. ด้านอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 1-5 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 6-10 ปี ต่ำกว่า 1 ปี และผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 16-20 ปี
5. ด้านอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 1-5 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 16-20 ปี ต่ำกว่า 1 ปี และผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 6-10 ปี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีวัตถุประสงค์ ประการแรก เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพ หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ประการที่สอง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพก่อนต้องโทษ หากไม่ได้ประกอบอาชีพบุคคลใดเป็นผู้เลี้ยงดู ท่าน ภาวะสมานชิกรับผิดชอบในครอบครัว พฤติกรรมก่อนต้องโทษ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านจิตวิทยา ได้แก่ โทษฐานที่กระทำความผิด กำหนดโทษ จำนวนครั้งที่กระทำความผิด ปัจจุบันท่านจำคุก ในคดีนี้มาแล้วเท่าใด สาเหตุที่ท่านกระทำความผิดครั้งนี้ โดยเก็บข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ต้องขังก่อนปล่อยพ้นโทษ 1 ปี ในทัณฑสถานหญิงชลบุรีประจำปี 2557 เป็นผู้ต้องขังหญิงทั้งสิ้น 120 คน (ที่มา: ข้อมูลผู้ต้องขังที่ผ่านการฝึกวิชาชีพ ตามโครงการฝึกวิชาชีพ 5 โครงการ คือ โครงการฝึกวิชาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ อาชีพการนวดแผนไทย อาชีพ ประกอบอาหารไทย อาชีพการทำขนมเบเกอรี่ และอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์โดยสถิติ ค่าสถิติที่นำมาวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และใช้สถิติ Compare mean ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลัง พ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ) ในการบรรยายเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบคำบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของอายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 26-30 ปี มีมากที่สุด ตั้งแต่ 25 ปีลงมา มีน้อยสุด ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จบปริญญาตรีขึ้นไป มีน้อยสุด ภูมิลำเนา พบว่า ส่วนใหญ่คือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ มีน้อยสุด อาชีพก่อนต้องโทษ พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร มีน้อยสุด หากไม่ได้ประกอบอาชีพหรือเป็น

ผู้ไม่มีรายได้ บุคคลใดเป็นผู้เลี้ยงดู พบว่า ส่วนใหญ่ บิดา-มารดาของตนเอง บิดา-มารดาของสามี มีน้อยสุด ภาระรับผิดชอบในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่มีภาระที่รับผิดชอบ และรองลงมา คือ ไม่มี ภาระรับผิดชอบ และพฤติกรรมก่อนต้องโทษ พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพสุจริตและเสพยาเสพติด และอาชีพอื่น ๆ มีน้อยสุด

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับด้านคดีความ พบว่า ด้านกำหนดโทษ ส่วนใหญ่กำหนดโทษ ระหว่าง 1-5 ปี กำหนดโทษต่ำกว่า 1 ปี มีน้อยสุด ด้านจำนวนครั้งที่กระทำความผิดในทุกคดีความ พบว่า ส่วนใหญ่กระทำความผิด กระทำความผิดซ้ำ มากกว่า 5 ครั้ง มีน้อยสุด ด้านปัจจุบันท่านถูก จำคุกในคดีนี้มาแล้วเท่าใด พบว่า ส่วนใหญ่จำคุกมาแล้ว 1-5 ปี จำคุกมาแล้ว 16-20 ปี มีน้อยสุด

ด้านโทษฐานที่กระทำความผิด พบว่า ความผิด พ.ร.บ. ยาเสพติด/ สารระเหย มีมากที่สุด โทษฐานที่กระทำความผิดอื่น ๆ มีน้อยสุด ด้านของสาเหตุที่กระทำความผิดในครั้งนี้ พบว่า ต้องการ เงินและทรัพย์สิน มากที่สุด เมาสุรา น้อยที่สุด

ผลการศึกษาความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ภาพรวมด้านต่าง ๆ พบว่า ผู้ต้องขังหญิง มีความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิง ชลบุรี ภาพรวมด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อแยกตามรายด้านสรุปได้ดังนี้

ด้านหมวดอาชีพการนวดแผนไทย พบว่า ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการ อบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพ การนวดแผนไทย มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง เป็นอันดับที่ 1

ด้านหมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย พบว่า ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการ อบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพ การประกอบอาหารไทย มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง เป็นอันดับที่ 2

ด้านหมวดอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ พบว่า ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการ อบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพ การทำขนมเบเกอรี่ มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เป็นอันดับที่ 3

ด้านหมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิง ต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี ด้านหมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เป็นอันดับที่ 4

ด้านหมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิง ต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ด้านหมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เป็นอันดับที่ 5

ผลการศึกษามหาวิทยาลัยผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ พบว่า โดยภาพรวมด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อสรุปได้ดังนี้

สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง เป็นอันดับที่ 1

สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เป็นอันดับที่ 2

ผลการศึกษามหาวิทยาลัยการนวดแผนไทย พบว่า โดยภาพรวมหมวดอาชีพการนวดแผนไทย อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อสรุปได้ดังนี้

สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง เป็นอันดับที่ 1

สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง เป็นอันดับที่ 2

ผลการศึกษามหาวิทยาลัยการประกอบอาหารไทย พบว่า โดยภาพรวมหมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อสรุปได้ดังนี้

สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง เป็นอันดับที่ 1

สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง เป็นอันดับที่ 2

ผลการศึกษามหาวิทยาลัยการทำขนมเบเกอรี่ พบว่า โดยภาพรวมหมวดอาชีพการทำขนมเบเกอรี่ มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อสรุปได้ดังนี้

สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษให้มีฝีมือและความชำนาญมากยิ่งขึ้น พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพ หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เป็นอันดับที่ 1

สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เป็นอันดับที่ 2

ผลการศึกษามหาคอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พบว่า โดยภาพรวมมหาคอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อสรุปได้ดังนี้

สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เป็นอันดับที่ 1

สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริตภายหลังพ้นโทษ พบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เป็นอันดับที่ 2

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีกลุ่มอายุ 25 ปีลงมา มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีกลุ่มอายุ 31-35 ปี กลุ่มอายุตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 26-30 ปี

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวส. ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และ ปวส./ อนุปริญญา

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี จำแนกตามภูมิลำเนา โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนาภาคกลาง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภูมิลำเนาภาคตะวันออก ภูมิลำเนากรุงเทพฯ/ ปริมณฑล ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเหนือ ภูมิลำเนาภาคเหนือ และภูมิลำเนาภาคใต้

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีอาชีพก่อนต้องโทษเกษตรกร มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอาชีพก่อนต้องโทษรับจ้างทั่วไป เรียนหนังสือ ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และว่างงาน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี จำแนกตามผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ ด้านอื่น ๆ มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีบิดา/ มารดาของสามี สามี บิดา-มารดาของตนเอง และพี่น้อง/ ญาติ เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี จำแนกตามภาวะความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ไม่มีภาวะความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีภาวะความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี จำแนกตามกำหนดโทษ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 11-15 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 1-5 ปี 20 ปีขึ้นไป 6-10 ปี ต่ำกว่า 1 ปี และกำหนดโทษระหว่าง 16-20 ปี

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำความผิด โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด 3 ครั้ง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิด จำนวน 2 ครั้ง 1 ครั้ง และมากกว่า 5 ครั้ง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาจำคุกมาแล้วเท่าใด โดยภาพรวมพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 16-20 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 1-5 ปี ต่ำกว่า 1 ปี และผู้ต้องขังหญิงที่จำคุกมาแล้ว 6-10 ปี

อภิปรายผล

1. ความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพ หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี พบว่า โดยภาพรวมความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยมีความสอดคล้องกับทฤษฎีความคาดหวังถูกนำเสนอโดย (Victor Vroom) (1964) ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงาน วรูมได้มีมติฐานความเชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากการตัดสินใจเลือกระหว่างทางเลือกต่าง ๆ โดยพฤติกรรมเหล่านั้นมีระบบ มีความสัมพันธ์กับกระบวนการทางจิตใจ ได้แก่ การรับรู้ ความเชื่อ เจตคติ โดยเกิดจากแรงจูงใจ ซึ่งสอดคล้องกับชัยชนะพรภาณุวิชญ์ (2540, หน้า 6) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่นที่คาดหวังในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการหรือคาดหวังเอาไว้ และมีความแตกต่างไปจากผลงานวิจัยของสมจิตต์ จรกา (2549, หน้า 102) การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังการพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง ศึกษาเฉพาะกรณี ทัณฑสถานหญิงกลาง” พบว่า การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังการพ้นโทษ ผู้ต้องขังมีความคาดหวังต่อครอบครัวสูงสุด

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล สามารถอธิบายได้ดังนี้

กลุ่มอายุของผู้ต้องขังหญิงที่มีกลุ่มอายุ 25 ปีลงมา มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุ 31-35 ปี ตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป และอายุ 26-30 ปี ตามลำดับ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของสมจิตต์ จรกา (2549, หน้า 102) การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังการพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง ศึกษาเฉพาะกรณี ทัณฑสถานหญิงกลาง” พบว่าผู้ต้องขังที่มีอายุมากกว่า 46 ปี มีความคาดหวังต่อสังคมสูงสุด

กลุ่มระดับการศึกษาของผู้ต้องขังหญิง ชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวส. ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และ ปวส./ อนุปริญญา ตามลำดับ ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของสมจิตต์ จรกา (2549, หน้า 102) การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังการพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง ศึกษาเฉพาะกรณี ทัณฑสถานหญิงกลาง” พบว่า ผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาขึ้นไป มีความคาดหวังต่อสังคมสูงสุด

กลุ่มภูมิลำเนาของผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนาภาคกลาง มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภูมิภาคตะวันออก ภูมิภาคกรุงเทพฯ/ ปริมณฑล ภูมิภาคตะวันออก

เฉียงเหนือ ภูมิภาคเหนือ และภูมิภาคใต้ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพรปวีณ์ นิรัตน์ (2551, หน้า 90) ได้ศึกษาในเรื่อง ความต้องการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังก่อนปล่อยพันธโทษ 6 เดือน: ศึกษาเฉพาะกรณี เรือนจำพิเศษพัทยา พบว่า ภูมิภาคเหนือมีผลกับความต้องการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังก่อนปล่อยพันธโทษ 6 เดือน

กลุ่มอาชีพของผู้ต้องขังหญิงที่มีอาชีพก่อนต้องโทษเกษตรกรรม มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอาชีพก่อนต้องโทษรับจ้างทั่วไป เรียนหนังสือ ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และว่างงาน ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของอมรชัย รัตนวรพิพัฒน์ (2550, หน้า 86) การวิจัย “ความต้องการเกี่ยวกับสวัสดิการของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี” พบว่า ปัจจัยด้านอาชีพก่อนต้องโทษ ไม่มีผลต่อความต้องการเกี่ยวกับสวัสดิการของผู้ต้องขัง เรือนจำพิเศษธนบุรี

กลุ่มผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพของผู้ต้องขังเตรียมพร้อมก่อนปล่อยโทษ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีผู้เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ ด้านอื่น ๆ มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีบิดา/ มารดาของสามี สามี บิดา-มารดาของตนเอง และพี่น้อง/ญาติ เลี้ยงดูตอนไม่ได้ประกอบอาชีพ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพรปวีณ์ นิรัตน์ (2551, หน้า 90) ได้ศึกษาในเรื่อง ความต้องการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังก่อนปล่อยพันธโทษ 6 เดือน: ศึกษาเฉพาะกรณี เรือนจำพิเศษพัทยา พบว่า ภูมิภาคต่างกัน มีความต้องการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังก่อนปล่อยพันธโทษ 6 เดือน แตกต่างกัน

กลุ่มความรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัวของผู้ต้องขังเตรียมพร้อมก่อนปล่อยโทษมีความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพันธโทษในทัศนสถานหญิงชลบุรี โดยมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพรปวีณ์ นิรัตน์ (2551, หน้า 90) ได้ศึกษาในเรื่อง ความต้องการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังก่อนปล่อยพันธโทษ 6 เดือน: ศึกษาเฉพาะกรณี เรือนจำพิเศษพัทยา พบว่า ภูมิภาคต่างกัน มีความต้องการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังก่อนปล่อยพันธโทษ 6 เดือน แตกต่างกัน

กลุ่มกำหนดโทษของผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 11-15 ปี มีความคาดหวังในการฝึกอาชีพมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษระหว่าง 1-5 ปี 20 ปีขึ้นไป 6-10 ปี ต่ำกว่า 1 ปี และกำหนดโทษระหว่าง 16-20 ปี ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของอมรชัย รัตนวรพิพัฒน์ (2550, หน้า 86) การวิจัย “ความต้องการเกี่ยวกับสวัสดิการของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี” พบว่า ปัจจัยด้านกำหนดโทษ ไม่มีผลต่อความต้องการเกี่ยวกับสวัสดิการของผู้ต้องขัง เรือนจำพิเศษธนบุรี

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เรื่องความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากการวิจัยพบว่า ด้านหมวดอาชีพการนวดแผนไทย มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ผู้บริหารควรมีนโยบายส่งเสริมการฝึกอบรม เพื่อให้ผู้ต้องขังได้มีทักษะความรู้ความสามารถในวิชาชีพ และเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานฝีมือ โดยสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ต้องขังหญิงต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี
2. ผู้บริหารควรมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาเพื่อส่งเสริม โครงการอบรมฝึกวิชาชีพให้ผู้ต้องขังหลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้ต้องโทษได้มีโอกาสในการพัฒนาทักษะฝีมือ มีแนวทางในการประกอบอาชีพ พร้อมทั้งมีงานทำหลังจากพ้นโทษ สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ และเพื่อส่งเสริมการมีงานทำทั้งในและต่างประเทศของผู้พ้นโทษจากกรมราชทัณฑ์ เป็นการให้โอกาสในการมีอาชีพรายได้ สามารถอยู่ในสังคมอย่างปกติและเป็นกำลังแรงงานที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจที่จะเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ทัณฑสถานหญิงชลบุรีควรมีการร่วมมือในการการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังของทัณฑสถานหญิงชลบุรีจากหน่วยงานและบุคคลภายนอก เพื่อให้เกิดการพัฒนาการฝึกวิชาชีพในหลายด้าน ทั้งเรื่องของวิทยากรที่เข้ามาจัดฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ ให้มีความหลากหลาย จากหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนที่ผ่านมา ประกอบด้วย วิทยากรจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานอาชีวศึกษา สำนักงานเกษตร ปราชญ์ชาวบ้าน และวิทยากรท้องถิ่น เป็นต้น
2. ทัณฑสถานหญิงชลบุรีควรตระหนักถึงปัญหาผลกระทบในการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ในการแก้ไข ฟื้นฟู และพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขัง ดำเนินการจัดฝึกอบรมวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ให้แก่ผู้ต้องขัง เพื่อให้ผู้ต้องขังเกิดทักษะความรู้ ประสบการณ์ มีแนวทางในการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเอง และสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ภายหลังจากพ้นโทษ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. การศึกษาครั้งนี้ ศึกษากับผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงชลบุรีเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษากับเรือนจำ/ ทัณฑสถานอื่น ๆ เพื่อศึกษาว่าผลการวิจัยสอดคล้องเป็นไปในทางเดียวกันหรือไม่

2. ควรมีการศึกษาถึงความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพ หลังพ้นโทษในทัณฑสถานหญิงชลบุรี โดยการสัมภาษณ์หรือการแสดงความคิดเห็น เพื่อนำผลที่ได้ดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงานต่อไป

บรรณานุกรม

- กนกเรขา สุวรรณกิจ. (2545). ความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังการพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง ศึกษาเฉพาะกรณี: ทัณฑสถานหญิงกลาง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กนกวรรณ ศรีจันทร์หล้า. (2556). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลความต้องการซื้ออสังหาริมทรัพย์ของคนกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา บริษัท แอสเสอรี่ จำกัด (มหาชน). การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กรมราชทัณฑ์. (2542). พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์.
- กรมราชทัณฑ์. (2554). พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์.
- กฤษณ์ จินประชาชา. (2552). ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นของผู้ต้องขังเรือนจำกลางชลบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- ชิษณุกร พรภาณุวิชญ์. (2540). ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของสมาชิกองค์การบริหารการบริการส่วนตำบล: กรณีศึกษาจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล. (2540). ความคาดหวังของผู้เรียนต่อโครงการยกระดับความรู้พื้นฐานสำหรับผู้ใหญ่บ้านและผู้เฒ่าในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกริก.
- ปนัดดา สินอาภา. (2538). การตอบสนองของแรงงานต่อภาวะโลกาภิวัตน์: กรณีศึกษาแรงงานในนิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้ จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ผกามาศ จุฑรัมย์. (2552). ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.

- พรปวีณ์ นิลรัตน์. (2551). *ความต้องการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังก่อนปล่อยพ้นโทษ 6 เดือน: ศึกษาเฉพาะกรณี เรือนจำพิเศษพัทยา. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- พัชรี มหาลาก. (2538). *ความคาดหวังของผู้บังคับบัญชาาระดับกลางที่มีต่อบทบาทการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาาระดับล่าง ในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- พิชานิกา สว่างผล. (2549). *ความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังการพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิงศึกษาเฉพาะกรณี: ทัณฑสถานหญิงชลบุรี. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2540). *ประมวลสาระชุดวิชา ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- ลือชัย วงษ์ทอง. (2557). *ความรู้เกี่ยวกับสถิติโดยการโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่องานวิจัยสังคมศาสตร์. ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- วิรัช สุวรรณจำกัถ. (2550). *ความต้องการในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานของพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) สำนักงานใหญ่. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- วันชัย มีชาติ. (2548). *พฤติกรรมกรรมการบริหาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สมจิตต์ จรกา. (2549). *การศึกษาความต้องการพัฒนาบุคลากรของข้าราชการสำนักงบประมาณ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สมลักษณ์ เพชรช่วย. (2540). *ความคาดหวังในการการการศึกษาสายสามัญ วิธีเรียนทางไกลของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์. (2553). *การพัฒนารูปแบบและกระบวนการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของกรม. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์.*
- สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์. (2554). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิง. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์.*

- สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์. (2556). *สิ่งที่กรมราชทัณฑ์จะต้องประสบในอนาคต ที่จะส่งผลต่อการบริหารงานราชทัณฑ์*. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงาน ราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์.
- สิริวรรณ อัสวกุล. (2528). *ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานที่กำหนดของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงต่ำ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิวัฒน์ มรรคประเสริฐ. (2551). *ความต้องการในการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังหญิง: กรณีศึกษา ทัณฑสถานหญิง ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- อชิพงษ์ ขวัญศักดิ์, เอมอร อังสุรัตน์, วัชร เลิศมงคล และจุฬารัตน์ วัฒนนะ. (2550). *ความคาดหวังของ เกษตรกรผู้นำในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของศูนย์บริหารและถ่ายทอด เทคโนโลยีการเกษตร*. *วิทยาสารกำแพงแสน*, 5(2), 43-55.
- อมรชัย รัตนารพพัฒนา. (2550). *ความต้องการเกี่ยวกับสวัสดิการของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัย การบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Clay, R. (1988). *Chambers english dictionary*. Great Britain: Bunay Suffolk
- Dewsnup, P. F. (1988). *Educational psychology*. San Diego, CA: Wadsworth.
- Getzels, J.W., James, M., & Ronall, F. C. (1974). *Educational administration as a social process*. New York: Harper and Row.
- Gordon, J. R. (1999). *Organizational behavior: A diagnostic approach* (6th ed.). SaddleRiver, NJ: Prentice Hall.
- Oxford Advanced Learner's Dictionary. (2000). *Oxford advanced learner's dictionary of curent English* (6th ed.). Oxford: Oxford University.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Berry, L. L. (1990). *Delivering quality service: Balancing customer perceptions and expectations*. New York: The Free Press.
- Schermerhorn, J. R., Hunt, J. G., & Osborn, R. N. (2003). *Organizational behavior* (8th ed.). New York: John Wiley and Sons.
- Vroom, H. V. (1964). *Work and motivation*. Now York: Wiley and Sons.
- Young, N. (1988). *Education and culture: Anthropol logical approaches*. New York: Rinehart and Winston.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อวิจัย

เรื่อง ความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ
ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของประกอบการศึกษาปัญหาพิเศษของนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา เรื่อง ความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ข้อมูลที่ได้จากการอนุเคราะห์ของท่านเป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการวิจัยและผลที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าข้อมูลสำคัญสำหรับการนำไปจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย เพื่อให้ผู้ต้องขังประสบความสำเร็จตามความคาดหวังมากที่สุด ต่อไป

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ จะไม่เปิดเผยหรือนำเสนอเป็นรายบุคคล แต่จะนำเสนอผลในภาพรวม การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่ส่งผลเสียต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด จึงใคร่ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการวิจัย

3. แบบสอบถามชุดนี้ ประกอบด้วยคำถาม 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับด้านทัศนคติความของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ตอนที่ 3 ความคาดหวังต่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง

ในทัณฑสถานหญิงชลบุรี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ด้วยความจริงตามความคิดเห็นของท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับสถานการณ์ของท่านที่เป็นจริง

ข้อมูลส่วนบุคคล

1. อายุ

☐ 1) ตั้งแต่ 25 ปีลงมา	☐ 2) 26-30 ปี
☐ 3) 31-35 ปี	☐ 4) ตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป

2. จบการศึกษาระดับใด

☐ 1) ไม่ได้ศึกษา	☐ 2) ประถมศึกษา
☐ 3) มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 4) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.
☐ 5) ปวส./ อนุปริญญา	☐ 6) ปริญญาตรีขึ้นไป

3. ภูมิลำเนาของท่าน

☐ 1) กรุงเทพฯ/ ปริมณฑล	☐ 2) ภาคกลาง
☐ 3) ภาคเหนือ	☐ 4) ภาคใต้
☐ 5) ภาคตะวันออก	☐ 6) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. อาชีพก่อนต้องโทษ

☐ 1) ว่างาน	☐ 2) เรียนหนังสือ
☐ 3) รับจ้างทั่วไป	☐ 4) ค้าขาย
☐ 5) เกษตรกร	☐ 6) ธุรกิจส่วนตัว

5. หากท่านไม่ได้ประกอบอาชีพและเป็นผู้ไม่มีรายได้ บุคคลใดเป็นผู้เลี้ยงดูท่าน

☐ 1) บิดา-มารดาของตนเอง	☐ 2) พี่น้อง/ญาติ
☐ 3) สามี	☐ 4) บิดา-มารดาของสามี
☐ 5) อื่น ๆ.....	

6. ท่านมีภาระรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว

☐ 1) ไม่มี	☐ 2) มี (ระบุจำนวน).....บาท

7. ท่านเคยมีพฤติกรรมใดบ้างก่อนต้องโทษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) ดื่มสุรา	☐ 2) สูบบุหรี่
☐ 3) เสพยาเสพติด	☐ 4) เล่นการพนัน
☐ 5) เที่ยวกลางคืน	☐ 6) คบเพื่อนที่เป็นอันธพาล
☐ 7) ประกอบอาชีพสุจริต	☐ 8) อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับด้านจิตวิทยา

1. โทษฐานที่กระทำความผิด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) ความผิด พ.ร.บ.ยาเสพติด/ สารระเหย
- 2) ความผิดที่เกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
- 3) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- 4) ความผิดเกี่ยวกับเพศ
- 5) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน
- 6) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. กำหนดโทษ

- 1) ต่ำกว่า 1 ปี
- 2) ระหว่าง 1-5 ปี
- 3) ระหว่าง 6-10 ปี
- 4) ระหว่าง 11-15 ปี
- 5) ระหว่าง 16-20 ปี
- 6) 20 ปีขึ้นไป

3. จำนวนครั้งที่กระทำความผิดซ้ำในทุกคดีความ

- 1) 1 ครั้ง
- 2) 2 ครั้ง
- 3) 3 ครั้ง
- 4) 4 ครั้ง
- 5) มากกว่า 5 ครั้ง

4. ปัจจุบันท่านถูกจำคุกในคดีนี้มาแล้วเท่าใด

- 1) ต่ำกว่า 1 ปี
- 2) 1-5 ปี
- 3) 6-10 ปี
- 4) 11-15 ปี
- 5) 16-20 ปี
- 6) 20 ปีขึ้นไป

5. สาเหตุที่ท่านกระทำความผิดครั้งนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) ต้องการเงินและทรัพย์สิน
- 2) ไม่มีงานทำขาดรายได้
- 3) ติดยาเสพติด
- 4) เมาสุรา
- 5) ถูกกล่าวหา/ ใสร้าย
- 6) บันดาลโทษะ/ ขาดสติ
- 7) ปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว
- 8) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3 ความคาดหวังต่อ โครงการอบรมฝึกวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ
 คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ	ระดับความคาดหวัง			
	สูง (4)	ค่อนข้างสูง (3)	ค่อนข้างต่ำ (2)	ต่ำ (1)
หมวดอาชีพผลิตภัณฑ์ศิลปะและงานไม้				
1. สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษ ให้มีฝีมือและความชำนาญมากยิ่งขึ้น				
2. สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ				
3. สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญในวิชาชีพที่ตรง กับความถนัดและความต้องการของตลาดแรงงาน				
4. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานใน ปัจจุบัน				
5. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริต ภายหลังพ้นโทษ				
6. สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์ อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว				
หมวดอาชีพการนวดแผนไทย				
1. สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษ ให้มีฝีมือและความชำนาญมากยิ่งขึ้น				
2. สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ				
3. สามารถเพิ่มทักษะ ความชำนาญในวิชาชีพที่ตรง กับความถนัดและความต้องการของตลาดแรงงาน				
4. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานใน ปัจจุบัน				

ความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ	ระดับความคาดหวัง			
	สูง (4)	ค่อนข้างสูง (3)	ค่อนข้างต่ำ (2)	ต่ำ (1)
5. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริต ภายหลังพ้นโทษ				
6. สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์ อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว				
หมวดอาชีพการประกอบอาหารไทย				
1. สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษ ให้มีฝีมือและความชำนาญมากยิ่งขึ้น				
2. สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ				
3. สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญในวิชาชีพที่ตรง กับความถนัด และความต้องการของตลาดแรงงาน				
4. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานใน ปัจจุบัน				
5. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริต ภายหลังพ้นโทษ				
6. สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์ อาชีพเสริมเพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว				
หมวดอาชีพการทำขนมเบเกอรี่				
1. สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษ ให้มีฝีมือและความชำนาญมากยิ่งขึ้น				
2. สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ				
3. สามารถเพิ่มทักษะ ความชำนาญในวิชาชีพที่ตรง กับความถนัด และความต้องการของตลาดแรงงาน				

ความคาดหวังต่อโครงการอบรมฝึกวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ	ระดับความคาดหวัง			
	สูง (4)	ค่อนข้างสูง (3)	ค่อนข้างต่ำ (2)	ต่ำ (1)
4. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานใน ปัจจุบัน				
5. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริต ภายหลังพ้นโทษ				
6. สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์ อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว				
หมวดอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร				
1. สามารถพัฒนาผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษ ให้มีฝีมือและความชำนาญมากยิ่งขึ้น				
2. สามารถสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม “ผลิตผล คนดี” และการมีงานทำหลังพ้นโทษ				
3. สามารถเพิ่มทักษะความชำนาญในวิชาชีพที่ตรง กับความถนัดและความต้องการของตลาดแรงงาน				
4. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานใน ปัจจุบัน				
5. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพที่สุจริต ภายหลังพ้นโทษ				
6. สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์ อาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว				

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม